

Europeiska unionens officiella tidning

C 51

femtioförsta årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

23 februari 2008

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	IV <i>Upplysningar</i>	
	UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN	
	Domstolen	
2008/C 51/01	Domstolens senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 37, 9.2.2008	1
	V <i>Yttranden</i>	
	DOMSTOLSFÖRFARANDEN	
	Domstolen	
2008/C 51/02	Den nya domaren i domstolen har tillträtt sin tjänst	2
2008/C 51/03	Beslut fattade av domstolen vid det allmänna sammanträdet den 15 januari 2008	2
2008/C 51/04	Listor som används för att fastställa domstolens sammansättningar	2
2008/C 51/05	Mål C-532/03: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland (Fördragsbrott – Offentlig upphandling – Artiklarna 43 EG och 49 EG – Akuta ambulanstransporter)	3

2008/C 51/06	Mål C-418/04: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 13 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland (Fördragsbrott – Direktiv 79/409/EEG – Bevarande av vilda fåglar – Artiklarna 4 och 10 – Införlivande och tillämpning – IBA 2000 – Värde – Uppgifternas beskaffenhet – Kriterier – Utrymme för skönsmässig bedömning – Direktiv 92/43/EEG – Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter – Artikel 6 – Införlivande och tillämpning) 3	3
2008/C 51/07	Mål C-64/05 P: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 december 2007 – Konungariket Sverige mot IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, tidigare Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH, Konungariket Danmark, Konungariket Nederländerna, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Förordning (EG) nr 1049/2001 – Allmänhetens tillgång till institutionernas handlingar – Handlingar som härrör från en medlemsstat – Invändning som denna medlemsstat har framställt mot att dessa handlingar lämnas ut – Räckvidden av artikel 4.5 i förordningen) 4	4
2008/C 51/08	Mål C-77/05: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 december 2007 – Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europeiska unionens råd (Förordning (EG) nr 2007/2004 – Inrättande av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser – Giltighet) 5	5
2008/C 51/09	Mål C-101/05: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Regeringsrätten – Sverige) – Skatteverket mot A (Fri rörlighet för kapital – Restriktion för kapitalrörelser mellan medlemsstaterna och tredjeländer – Skatt på inkomst av kapital – Utdelning från ett bolag som hör hemma i en stat inom EES – Skattefrihet – Utdelning från ett bolag som hör hemma i ett tredjeland – Skattefrihet som villkoras av att det föreligger ett skatteavtal som innehåller en artikel om informationsutbyte – Effektiv skattekontroll) 6	6
2008/C 51/10	Mål C-137/05: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 december 2007 – Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europeiska unionens råd (Förordning (EG) nr 2252/2004 – Pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna – Standarder för säkerhetsdetaljer och biometriskä kännetecken – Giltighet) 6	6
2008/C 51/11	Mål C-194/05: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Miljö – Direktiven 75/442/EEG och 91/156/EEG – Begreppet avfall – Uppgrävda jord- och stenmassor avsedda för återanvändning) 7	7
2008/C 51/12	Mål C-195/05: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Miljö – Direktiven 75/442/EEG och 91/156/EEG – Begreppet avfall – Restprodukter från livsmedelsindustrin avsedda för tillverkning av djurfoder – Restprodukter från kökspreparering avsedda för anläggningar för omhändertagande av sällskapsdjur) 7	7
2008/C 51/13	Mål C-263/05: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Miljö – Direktiven 75/442/EEG och 91/156/EEG – Begreppet avfall – Föremål, ämnen eller substanser avsedda för bortskaffande eller återvinning – Produktionsrester avsedda för återanvändning) 8	8
2008/C 51/14	Mål C-291/05: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 11 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State (Nederländerna)) – Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie mot R. N. G. Eind (Fri rörlighet för personer – Arbetstagare – Uppehållsrätt för en familjemedlem som är medborgare i tredjeland – Arbetstagarens återvändande till den medlemsstat där denne är medborgare – Skyldighet för arbetstagarens ursprungsmedlemsstat att bevilja uppehållsrätt för familjemedlem – Förekomsten av en sådan skyldighet när arbetstagaren inte utövar en faktisk och verklig verksamhet) 8	8

2008/C 51/15	Mål C-341/05: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Arbetsdomstolen (Sverige) – Laval un Partneri Ltd mot Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet (Frihet att tillhandahålla tjänster – Direktiv 96/71/EG – Utstationering av arbetstagare inom byggsektorn – Nationell lagstiftning som reglerar arbets- och anställningsvillkor på de områden som avses i artikel 3.1 första stycket a-g utom på området för minimilön – Kollektivavtal för byggsektorn som innehåller förmånligare villkor och villkor som avser andra områden – Fackliga organisationers möjlighet att vidta stridsåtgärder för att försöka förmå företag som är etablerade i andra medlemsstater att genomföra förhandlingar från fall till fall för att bestämma den lön som skall betalas till arbetstagarna och för att försöka förmå dem att ansluta sig till kollektivavtalet för byggsektorn)	9
2008/C 51/16	Förenade målen C-396/05, C-419/05 och C-450/05: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Sozialgericht Berlin och Landessozialgericht Berlin-Brandenburg – Tyskland) – Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05), Peter Wachter (C-450/05) mot Deutsche Rentenversicherung Bund (Social trygghet – Förordning (EEG) nr 1408/71 – Bilagorna 3 och 6 – Fri rörlighet för personer – Artiklarna 18 EG, 39 EG och 42 EG – Förmåner vid ålderdom – Avgiftsperioder som fullgjorts utanför Förbundsrepubliken Tysklands territorium – Får inte medföras utomlands)	10
2008/C 51/17	Mål C-438/05: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 11 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (Civil Division) – Förenade kungariket) – International Transport Workers' Federation, Finnish Seamen's Union mot Viking Line ABP, Ou Viking Line Eesti (Sjötransporter – Etableringsrätt – Grundläggande rättigheter – Mål som eftersträvas med gemenskapens socialpolitik – Fackliga stridsåtgärder som vidtas av en facklig organisation mot ett privat företag – Kollektivavtal som kan avskräcka ett företag från att registrera ett fartyg under en annan medlemsstats flagg)	11
2008/C 51/18	Mål C-465/05: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 13 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Frihet att tillhandahålla tjänster – Etableringsrätt – Yrket säkerhetsvakt – Privata säkerhetstjänster – Trohetsed till Republiken Italien – Tillstånd från prefekten – Driftställe – Minsta antal anställda – Ställande av säkerhet – Myndighetskontroll av priser för tillhandahållna tjänster)	11
2008/C 51/19	Mål C-62/06: Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo (Portugal)) – Fazenda Pública – Director Geral das Alfândegas mot ZF Zefeser – Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda (Förordning (EEG) nr 1697/79 – Artikel 3 – Uppbörd i efterhand av importtullar – Handlande som kan ge upphov till straffrättsliga påföljder – Myndighet som är behörig att kvalificera handlandet)	12
2008/C 51/20	Mål C-135/06 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 december 2007 – Roderich Weißenfels mot Europaparlamentet (Överklagande – Lön – Barntillägg – Avdrag för likartade tillägg som erhålls från annan källa – Obegränsad behörighet – Tvister av ekonomisk art)	13
2008/C 51/21	Mål C-161/06: Domstolens dom (stor avdelning) av den 11 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Krajský soud v Ostravě – Republiken Tjeckien) – Skoma-Lux sro mot Celní ředitelství Olomouc (Akt om villkoren för anslutning till Europeiska unionen – Artikel 58 – Gemenskapsbestämmelser – Ej översatta till en medlemsstats språk – Fråga huruvida sådana bestämmelser får tillämpas mot enskilda)	13
2008/C 51/22	Mål C-184/06: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 13 december 2007 – Konungariket Spanien mot Europeiska unionens råd (Fiske – Förordning (EG) nr 51/2006 – Fördelning av fångstkvoter mellan medlemsstater – Konungariket Spaniens anslutningsakt – Övergångsperiodens slut – Krav på relativ stabilitet – Icke-diskrimineringsprincipen – Nya fiskemöjligheter)	14

2008/C 51/23	Mål C-186/06: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien (Fördragsbrott – Direktiv 79/409/EEG – Bevarande av vilda fåglar – Kanalen Segarra-Garrigues bevakningsområde (Lleida)) 14	14
2008/C 51/24	Mål C-202/06 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 december 2007 – Cementbouw Handel & Industrie BV mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Konkurrens – Förordning (EEG) nr 4064/89 – Kommissionens behörighet – Anmälan av en företagskoncentration med gemenskapsdimension – Åtaganden som har föreslagits av parterna – Verknningar på kommissionens behörighet – Godkännande underkastat vissa åtaganden – Proportionalitetsprincipen) 15	15
2008/C 51/25	Mål C-220/06: Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo – Spanien) – Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia mot Administración General del Estado (Offentlig upphandling – Liberalisering av posttjänster – Direktiven 92/50/EEG och 97/67/EG – Artiklarna 43 EG, 49 EG och 86 EG – Nationell lagstiftning som gör det möjligt för offentliga myndigheter att utan att beakta bestämmelser om förfarande vid offentlig upphandling ingå avtal om posttjänster med ett offentligt bolag, nämligen det bolag som tillhandahåller samhällsomfattande såväl monopoliserade som icke-monopoliserade posttjänster i den berörda medlemsstaten) 15	15
2008/C 51/26	Mål C-250/06: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État, Belgien) – United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele), Wolu TV ASBL mot État belge (Artikel 49 EG – Frihet att tillhandahålla tjänster – Nationell lagstiftning enligt vilken kabeloperatörer är skyldiga att vidareända program som sänds av vissa privata programföretag ("Must carry") – Restriktion – Tvingande hänsyn till allmänintresset – Bibehållande av mångfalden i en tvåspråkig region) 16	16
2008/C 51/27	Mål C-280/06: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 11 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato mot Ente tabacchi italiani – ETI SpA, Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. och Philip Morris International Management SA; Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. och Philip Morris International Management SA mot Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Ente tabacchi italiani – ETI SpA, samt Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. et Philip Morris International Management SA mot Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato, Ente tabacchi italiani – ETI SpA (Konkurrens – Vidtagande av sanktionsåtgärder vid succession av företag – Principen om personligt ansvar – Enheter som är underställda samma myndighet – Nationell rätt enligt vilken gemenskapens konkurrensrätt utgör tolkningsdata – Begäran om förhandsavgörande – Domstolens behörighet) 17	17
2008/C 51/28	Mål C-281/06: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof, Tyskland) – Hans-Dieter Jundt, Hedwig Jundt mot Finanzamt Offenburg (Frihet att tillhandahålla tjänster – Undervisning som bisyssla – Begreppet ersättning – Ersättning för kostnader i tjänster – Lagstiftning om undantag från skatteplikt – Villkor – Ersättning som betalats ut av ett universitet i en medlemsstat) 17	17
2008/C 51/29	Mål C-314/06: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation (Frankrike)) – Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR) mot Administration des douanes et droits indirects, Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (DNRED) (Direktiv 92/12/EEG – Punktskatter – Mineraloljor – Förlust – Befrielse från skatt – Force majeure) 18	18

2008/C 51/30	Mål C-337/06: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 13 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf – Tyskland) – Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen mot GEWA – Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH (Direktiven 92/50/EEG och 2004/18 EG – Offentlig upphandling av tjänster – Offentliga radio- och televisionsorgan – Upphandlande myndigheter – Organ som lyder under offentlig rätt – Villkor att organets verksamhet ”till större delen finansieras av staten”) 19	19
2008/C 51/31	Mål C-357/06: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 18 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Italien) – Frigerio Luigi & C. Snc mot Comune di Triuggio (Direktiv 92/50/EEG – Offentlig upphandling av tjänster – Nationell lagstiftning som innebär att endast kapitalbolag får tilldelas offentliga kontrakt avseende lokala tjänster av ekonomiskt intresse – Förenlighet) 19	19
2008/C 51/32	Mål C-368/06: Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal administratif de Lyon (Frankrike)) – Cedilac SA mot Ministère de l'Économie, des Finance et de l'Industrie (Sjätte mervärdesskattedirektivet – Avdragsrätt – Principerna om omedelbar avdragsrätt och om skatteneutralitet – Överföring av överskjutande mervärdesskatt till nästa period, eller återbetalning – Regeln om en månads förskjutning – Övergångsbestämmelser – Bibehållande av undantaget) 20	20
2008/C 51/33	Mål C-372/06: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 13 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från VAT and Duties Tribunal, London – Förenade kungariket) – Asda Stores Ltd mot The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs (Gemenskapens tullkodex – Tillämpningsföreskrifter – Förordning (EEG) nr 2454/93 – Bilaga 11 – Ursprung som inte medför förmånsbehandling för varor – Televisionsmottagare – Begreppet väsentlig bearbetning eller behandling – Värdestegringskriterium – Giltighet och Tolkning – Associeringsavtalet EEG-Turkiet – Associeringsrådets beslut nr 1/95 – Direkt effekt – Tolkning) 21	21
2008/C 51/34	Mål C-374/06: Domstolens dom (första avdelningen) av den 13 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf – Tyskland) – BATIG Gesellschaft für Beteiligungen mbH mot Hauptzollamt Bielefeld (Begäran om förhandsavgörande – Skattebestämmelser – Harmonisering av lagstiftning – Direktiv 92/12/EEG – Punktskattebelagda varor – Skattemärken – Otillåten avvikelse från uppskovsreglerna – Stöld – Frisläppande för konsumtion i den medlemsstat där stölden begicks – Skattemärken från en annan medlemsstat, som redan anbringats på de stulna varorna, återbetalas inte) 21	21
2008/C 51/35	Mål C-408/06: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Landesanstalt für Landwirtschaft mot Franz Götz (Sjätte mervärdesskattedirektivet – Ekonomisk verksamhet – Skattskyldiga personer – Offentlighetsorgan – Försäljningsställe för mjölkkvoter – Transaktioner som genomförs av stödorgan för jordbruket och personalbutiker – Konkurrensnedvridning av viss betydelse – Geografisk marknad) 22	22
2008/C 51/36	Mål C-436/06: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg) – Per Grønfeldt, Tatiana Grønfeldt mot Finanzamt Hamburg-Am Tierpark (Fri rörlighet för kapital – Skatterätt – Inkomstskatt – Nationell lagstiftning om skatt på vinst vid avyttring av andelar (aktier) i kapitalbolag) 23	23
2008/C 51/37	Mål C-463/06: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 13 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof) – FBTO Schadeverzekering NV mot Jack Odenbreit (Förordning (EG) nr 44/2001 – Behörighet vid försäkringstvister – Ansvarsförsäkring – Skadelidande väcker talan direkt mot försäkringsgivaren – Regel om behörighet för domstolen i den ort där käranden har hemvist) 23	23

2008/C 51/38	Mål C-481/06: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 18 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (Fördragsbrott – Offentlig upphandling – Åsidosättande av artikel 6.3 i direktiv 93/36/EG – Allmänna principer i fördraget – Principen om likabehandling och krav på insyn – Nationell lagstiftning som tillåter ett förhandlat förfarande vid offentlig upphandling av varor när det rör sig om viss vårdmateriel) 24	24
2008/C 51/39	Mål C-526/06: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 13 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna)) – Staatssecretaris van Financiën mot Road Air Logistics Customs BV (Gemenskapens tullkodex och tillämpningsförfordning – Gemenskapstransitering – Överträdelse – Bevis för att transiteringen genomförts på ett regelmässigt sätt eller avseende den plats där överträdelsen begicks – Underlåtenhet att bevilja en frist på tre månader för att lägga fram dessa bevis – Återbetalning av tull – Uttrycket ”lagligen skall betalas”) 24	24
2008/C 51/40	Mål C-528/06: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 13 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien (Fördragsbrott – Direktiv 2003/98/EG – Vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen) 25	25
2008/C 51/41	Mål C-85/07: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 18 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Direktiv 2000/60/EG – Artiklarna 5.1 och 15.2 – Gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område – Avrinningsdistrikt – Sammanfattande rapporter och analyser – Kommunikation – Underlåtenhet) 25	25
2008/C 51/42	Mål C-244/07: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 13 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg (Fördragsbrott – Direktiv 2004/50/EG – Driftskompatibilitet hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg och hos systemet för konventionella tåg – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen) 26	26
2008/C 51/43	Mål C-257/07: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Sverige (Fördragsbrott – Direktiv 2004/17/EG – Samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen) 26	26
2008/C 51/44	Mål C-284/07: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 18 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal (Fördragsbrott – Direktiv 2005/51/EG – Offentlig upphandling – Upphandlingsförfaranden – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen) 27	27
2008/C 51/45	Mål C-294/07: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 13 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg (Fördragsbrott – Direktiv 2004/38/EG – Unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier – Underlåtelse att införliva inom den föreskrivna fristen) 27	27
2008/C 51/46	Mål C-320/05 P: Domstolens beslut av den 4 oktober 2007 – Fred Olsen, SA mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Statligt stöd – Sjötransport – Cabotage – Befintligt stöd – Nytt stöd – Stöd som kan förklaras vara förenligt med den gemensamma marknaden – Tjänst av allmänt ekonomiskt intresse – Uppenbart att överklagandet i vissa delar inte kan upptas till prövning och att det i andra delar är ogrundat) 28	28
2008/C 51/47	Mål C-405/06 P: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 24 september 2007 – Miguel Torres, SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Bodegas Muga, SA (Överklagande – Gemenskapsvarumärke – Ansökan om figurmärke ”Torre Muga” – Invändningsförfarande – Äldre nationellt och internationellt ordmärke ”TORRES” – Risk för förväxling – Avslag på invändningen) 28	28

2008/C 51/48	Mål C-415/06: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 6 november 2007 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Stahlwerk Ergste Westig GmbH mot Finanzamt Düsseldorf-Mettmann (Artikel 104.3 i rättegångsreglerna – Svar som framgår tydligt av rättspraxis – Fri rörlighet för kapital – Inkomstskatt – Företag som har fasta driftställen i tredjeland – Beaktande av förluster hos dessa driftställen) 29	29
2008/C 51/49	Mål C-512/06 P: Domstolens beslut (femte avdelningen) av den 26 oktober 2007 – PTV Planung Transport Verkehr AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Överklagande – Gemenskapsvarumärke – Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 – Absoluta registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Ordmärket map&guide) 29	29
2008/C 51/50	Mål C-163/07 P: Domstolens beslut av den 27 november 2007 – Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi, Musa Akar mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten – Upptagande till sakprövning – Väsentliga formkrav – Skyldighet för fysiska och juridiska personer att anlita en advokat som är behörig att uppträda inför domstol i en medlemsstat – Uppenbart att överklagandet är ogrundat) 30	30
2008/C 51/51	Mål C-238/07 P: Domstolens beslut av den 19 oktober 2007 – Derya Beyatli mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande – Personalmål – Allmänt uttagningsprov för medborgare i Republiken Cypern – Meddelande om uttagningsprov – Frist – Klagomål – Skrivelse som ställts till chefen för kommissionens delegation på Cypern) 30	30
2008/C 51/52	Mål C-446/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale civile di Modena (Italien) den 1 oktober 2007 – Alberto Severi, Cavazzuti e figli mot Regione Emilia-Romagna 31	31
2008/C 51/53	Mål C-513/07 P: Överklagande ingett den 21 november 2007 av AGC Flat Glass Europe SA, tidigare Glaverbel SA av den dom som förstainstansrätten meddelade den 12 september 2007 i mål T-141/06, Glaverbel SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) 31	31
2008/C 51/54	Mål C-514/07 P: Överklagande ingett den 22 november 2007 av Konungariket Sverige av den dom som förstainstansrätten (stora avdelningen) meddelade den 12 september 2007 i mål T-36/04: Association de la presse internationale ASBL (API) mot Europeiska gemenskapernas kommission 32	32
2008/C 51/55	Mål C-535/07: Talan väckt den 30 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike 32	32
2008/C 51/56	Mål C-536/07: Talan väckt den 30 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland 33	33
2008/C 51/57	Mål C-545/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofijski gradski sad (Bulgarien) den 4 december 2007 – Apis-Hristovich EOOD mot Lakorda AD 35	35
2008/C 51/58	Mål C-547/07: Talan väckt den 7 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Polen 35	35
2008/C 51/59	Mål C-554/07: Talan väckt den 11 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland 36	36
2008/C 51/60	Mål C-558/07: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (Queen's Bench Division) Administrative Court (Förenade kungariket) den 17 december 2007 – S.P.C.M. SA, C.H. Erbslöh KG, Lake Chemicals and Minerals Limited, Hercules Incorporated mot Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs 36	36

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2008/C 51/61	Mål C-563/07: Talan väckt den 20 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Malta	37
2008/C 51/62	Mål C-11/08: Talan väckt den 10 januari 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Malta	37
2008/C 51/63	Mål C-269/06: Beslut meddelat av ordföranden på domstolens fjärde avdelning av den 11 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Översättningscentrum för Europeiska unionen	38
2008/C 51/64	Mål C-482/06: Beslut meddelat av ordföranden på domstolens sjätte avdelning av den 20 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal	38
2008/C 51/65	Mål C-30/07: Beslut meddelat av ordföranden på domstolens åttonde avdelning av den 27 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Ungern	38
2008/C 51/66	Mål C-31/07: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 16 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland	38
2008/C 51/67	Mål C-190/07: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 20 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	39
2008/C 51/68	Mål C-195/07: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 16 november 2007 (begäran om förhandsavgörande från Zala Megyei Bíróság – Republiken Ungern) – OTP Bank rt, Merlin Gerin Zala kft mot Zala Megyei Közigazgatási Hivatal	39
2008/C 51/69	Mål C-206/07: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 20 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal	39
2008/C 51/70	Mål C-234/07: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal	39
2008/C 51/71	Mål C-245/07: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 5 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Tyskland	39
2008/C 51/72	Mål C-266/07: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 21 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal	39
2008/C 51/73	Mål C-382/07: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 22 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal	40
2008/C 51/74	Mål C-413/07: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 4 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Landesarbeitsgericht Mecklenburg-Vorpommern – Tyskland) – Kathrin Haase, Adolf Oberdorfer, Doreen Kielon, Peter Schulze, Peter Kliem, Dietmar Bössow, Helge Riedel, André Richter och Andreas Schneider mot Superfast Ferries SA, Superfast OKTO Maritime Company och Baltic SF VIII LTD	40
Förstainstansrätten		
2008/C 51/75	Mål T-9/05: Förstainstansrättens dom av den 15 januari 2008 – Hoya mot harmoniseringsbyrån – Indo (AMPLITUDE) (Gemenskapsvarumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket AMPLITUDE – Äldre nationella varumärket AMPLY – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94)	41

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2008/C 51/76	Mål T-306/05: Förstainstansrättens dom av den 16 januari 2008 – Scippacercola och Terezakis mot kommissionen (Konkurrens – Missbruk av dominerande ställning – Påstått alltför höga avgifter som tas ut av huvudmannen för Atens internationella flygplats – Avslag på klagomålet – Inget gemenskapsintresse)	41
2008/C 51/77	Mål T-112/06: Förstainstansrättens dom av den 16 januari 2008 – Inter-Ikea mot harmoniseringsbyrån – Waibel (idea) (Gemenskapsvarumärke – Ogiltighetsförfarande – Gemenskapsregistrering av figurmärket idea – Äldre gemenskapsregistrerade och nationellt registrerade figur- och ordmärket IKEA – Relativ ogiltighetsgrund – Ingen risk för förväxling – Artikel 8.1 b och artikel 52.1 a i förordning (EG) nr 40/94)	42
2008/C 51/78	Mål T-109/06: Förstainstansrättens beslut av den 12 december 2007 – Vodafone España och Vodafone Group mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Direktiv 2002/21/EG – Skrivelse med kommissionens anmärkningar – Artikel 7 i direktiv 2002/21 – Rättsakt mot vilken talan inte kan väckas – Direkt inverkan saknas – Avvisning)	42
2008/C 51/79	Mål T-156/06: Förstainstansrättens beslut av den 11 december 2007 – Regione Siciliana mot kommissionen (Europeiska socialfonden (ESF) – Nedsättning av det ekonomiska stöd från gemenskapen som ursprungligen hade beviljats – Talan om ogiltigförklaring – Regionalt eller lokalt organ – Inte direkt berörd – Avvisning)	43
2008/C 51/80	Mål T-215/07: Förstainstansrättens beslut av den 13 december 2007 – Beniamino Donnici mot Europaparlamentet (Förklaring om att avstå från fortsatt handläggning)	43
2008/C 51/81	Mål T-367/07 R: Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 17 december 2007 – Dow AgroSciences m.fl. mot kommissionen (Interimistiskt förfarande – Direktiv 91/414/EEG – Begäran om uppskov med verkställigheten – Tillåtlighet – Krav på skyndsamhet föreligger inte)	43
2008/C 51/82	Mål T-387/07 R: Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 14 december 2007 – Portugal mot kommissionen (Begäran om uppskov med verkställigheten – Nedsättning av ett finansiellt stöd – Ansökan om uppskov med verkställigheten – Krav på skyndsamhet föreligger inte)	44
2008/C 51/83	Mål T-448/07: Talan väckt den 7 december 2007 – YKK m.fl. mot kommissionen	44
2008/C 51/84	Mål T-452/07: Talan väckt den 7 december 2007 – Ecolan Research & Development mot harmoniseringsbyrån (CAPS)	45
2008/C 51/85	Mål T-454/07: Talan väckt den 7 december 2007 – Prym m.fl. mot kommissionen	45
2008/C 51/86	Mål T-455/07: Talan väckt den 14 december 2007 – Centre d'Étude et de Valorisation des Algues mot kommissionen	46
2008/C 51/87	Mål T-457/07: Talan väckt den 10 december 2007 – Evropaiki Dynamiki mot EFSA	47
2008/C 51/88	Mål T-458/07: Talan väckt den 17 december 2007 – Dominio de la Vega mot harmoniseringsbyrån – Ambrosio Velasco (DOMINIO DE LA VEGA)	47
2008/C 51/89	Mål T-459/07: Talan väckt den 17 december 2007 – Hangzhou Duralamp Electronics mot Europeiska unionens råd	48
2008/C 51/90	Mål T-460/07: Talan väckt den 18 december 2007 – Nokia Oyj mot harmoniseringsbyrån – Medion (LIFE BLOG)	48
2008/C 51/91	Mål T-461/07: Talan väckt den 19 december 2007 – Visa Europe Ltd och Visa International Service Association mot kommissionen	49

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2008/C 51/92	Mål T-462/07: Talan väckt den 19 december 2007 – GALP Energia España m.fl. mot kommissionen	50
2008/C 51/93	Mål T-463/07: Talan väckt den 12 december 2007 – Italien mot kommissionen	51
2008/C 51/94	Mål T-464/07: Talan väckt den 19 december 2007 – Korsch mot harmoniseringsbyrån (PharmaResearch)	51
2008/C 51/95	Mål T-466/07: Talan väckt den 25 december 2007 – Osram GmbH mot Europeiska unionens råd	52
2008/C 51/96	Mål T-467/07: Talan väckt den 21 december 2007 – Du Pont de Nemours (France) m.fl. mot kommissionen	52
2008/C 51/97	Mål T-469/07: Talan väckt den 21 december 2007 – Philips Lighting Poland och Philips Lighting mot Europeiska unionens råd	53
2008/C 51/98	Mål T-471/07: Talan väckt den 21 december 2007 – Wella mot harmoniseringsbyrån (TAME IT)	54
2008/C 51/99	Mål T-475/07: Talan väckt den 21 december 2007 – Dow AgroSciences m.fl. mot kommissionen	54
2008/C 51/100	Mål T-476/07: Talan väckt den 13 december 2007 – Evropaiki Dynamiki mot Frontex	55
2008/C 51/101	Mål T-482/07: Talan väckt den 20 december 2007 – Nynäs Petroleum och Nynas Petróleo mot kommissionen	56
2008/C 51/102	Mål T-483/07: Talan väckt den 22 december 2007 – Republiken Rumänien mot Europeiska gemenskapernas kommission	56
2008/C 51/103	Mål T-484/07: Talan väckt den 22 december 2007 – Rumänien mot Europeiska gemenskapernas kommission	57
2008/C 51/104	Mål T-485/07: Talan väckt den 21 december 2007 – Olive Line International mot harmoniseringsbyrån	57
2008/C 51/105	Mål T-486/07: Talan väckt den 21 december 2007 – Ford Motor mot harmoniseringsbyrån – Alkar Automotive (CA)	58
2008/C 51/106	Mål T-487/07: Talan väckt den 21 december 2007 – Imperial Chemical Industries mot harmoniseringsbyrån (FACTORY FINISH)	58
2008/C 51/107	Mål T-493/07: Talan väckt den 28 december 2007 – GlaxoSmithkline mot harmoniseringsbyrån – Serono Genetics Institute (FAMOXIN)	59
2008/C 51/108	Mål T-502/07: Talan väckt den 31 december 2007 – IIC-Intersport International Corporation mot harmoniseringsbyrån	59
2008/C 51/109	Mål T-159/06: Förstainstansrättens beslut av den 13 december 2007 – Estancia Piedra/OHMI mot Franciscan Vineyards (ESTANCIA PIEDRA)	60
2008/C 51/110	Mål T-160/06: Förstainstansrättens beslut av den 13 december 2007 – Estancia Piedra/OHMI mot Franciscan Vineyards (ESTANCIA PIEDRA)	60
2008/C 51/111	Mål T-202/06: Förstainstansrättens beslut av den 13 december 2007 – Select Appointments/OHMI mot Manpower (TELESELECT)	60
2008/C 51/112	Mål T-182/07: Förstainstansrättens beslut av den 13 december 2007 – Borco-Marken-Import Matthiesen/harmoniseringsbyrån mot Tequilas del Senor (TEQUILA GOLD Sombrero Negro)	60

Europeiska unionens personaldomstol

2008/C 51/113	Mål F-131/06: Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 14 december 2007 – Robert Steinmetz mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Uppgörelse i godo – Genomförande av en överenskommelse – Avslag på ersättning för utlägg i samband med ett uppdrag – Uppenbart att talan skall avvisas – Berättigat intresse av att få saken prövad saknas – Fördelning av rättegångskostnader – Kostnader som vållats i onödan eller mot bättre vetande) 61
2008/C 51/114	Mål F-20/07: Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 19 december 2007 – Marcuccio mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Social trygghet – Sjukförsäkring – Ersättning för sjukvårdskostnader – Uttryckligt avslag på begäran) 61
2008/C 51/115	Mål F-21/07: Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 14 december 2007 – Marcuccio mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Skadeståndstalan – Påstådd otillåten behandling av medicinska uppgifter – Avvisning – En rimlig tidsfrist för att framställa en ansökan om skadestånd har inte iakttagits) 62

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH
ORGAN

DOMSTOLEN

(2008/C 51/01)

Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 37, 9.2.2008

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 22, 26.1.2008

EUT C 8, 12.1.2008

EUT C 315, 22.12.2007

EUT C 297, 8.12.2007

EUT C 283, 24.11.2007

EUT C 269, 10.11.2007

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Den nya domaren i domstolen har tillträtt sin tjänst

(2008/C 51/02)

Jean-Jacques Kasel har genom beslut av företrädarna för Europeiska gemenskapernas medlemsstaters regeringar av den 5 december 2007 ⁽¹⁾, utnämnts till domare i Europeiska gemenskapernas domstol. Han avlade ed inför domstolen den 14 januari 2008.

⁽¹⁾ EUT L 325, 11.12.2007, s. 89.

Beslut fattade av domstolen vid det allmänna sammanträdet den 15 januari 2008

(2008/C 51/03)

Europeiska gemenskapernas domstol har vid sitt sammanträde den 15 januari 2008 beslutat att J.-J. Kasel skall tillhöra den första och den femte avdelningen.

Den första och den femte har därmed följande sammansättning:

Första avdelningen

P. Jann, avdelningsordförande,

A. Tizzano, A. Borg Barthet, M. Ilešič, E. Levits och J.-J. Kasel.

Femte avdelningen

A. Tizzano, avdelningsordförande,

A. Borg Barthet, M. Ilešič, E. Levits och J.-J. Kasel.

Listor som används för att fastställa domstolens sammansättningar

(2008/C 51/04)

Domstolen har vid sitt sammanträde den 15 januari 2008 upprättat den lista som avses i artikel 11b.2 i rättegångsreglerna för att fastställa den stora avdelningens sammansättning enligt följande:

A. Tizzano
J.-J. Kasel
J.N. Cunha Rodrigues
C. Toader
R. Silva de Lapuerta
A. Arabadjiev
K. Schiemann
T. von Danwitz
J. Makarczyk
J.-C. Bonichot
P. Küris
P. Lindh
E. Juhász
L. Bay Larsen
G. Arestis
A. Ó Caoimh
A. Borg Barthet
E. Levits
M. Ilešič
U. Löhmus
J. Malenovský
J. Klučka

Domstolen har vid sitt sammanträde den 15 januari 2008 upprättat de listor som avses i artikel 11c.2 första stycket i rättegångsreglerna för att fastställa sammansättningen av den första avdelningen enligt följande:

A. Tizzano

J.-J. Kasel

A. Borg Barthet

E. Levits

M. Ilešič

Domstolen har vid sitt sammanträde den 15 januari 2008 upprättat de listor som avses i artikel 11c.2 första stycket i rättegångsreglerna för att fastställa sammansättningen av den femte avdelningen enligt följande:

A. Borg Barthet

M. Ilešič

E. Levits

J.-J. Kasel

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland

(Mål C-532/03) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Offentlig upphandling — Artiklarna 43 EG och 49 EG — Akuta ambulanstransporter)

(2008/C 51/05)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K. Wiedner, X. Lewis och J. Flynn QC)

Svarande: Irland (ombud: D. O'Hagan, A. Collins SC, E. Regan SC och C. O'Toole, Barrister)

Part som har intervenerat till stöd för svarandens yrkanden: Konungariket Nederländerna (ombud: H.G. Sevenster, C. Wissels och P. van Ginneken)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artiklarna 43 och 49 EG – Bestämmelser om tillhandahållande av akuta ambulanstransporter – Skyldigheten att se till att föregående annonsering äger rum – Principerna om insyn, jämlighet och icke-diskriminering.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 85 av den 3.4.2004.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 13 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland

(Mål C-418/04) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 79/409/EEG — Bevarande av vilda fåglar — Artiklarna 4 och 10 — Införlivande och tillämpning — IBA 2000 — Värde — Uppgifternas beskaffenhet — Kriterier — Utrymme för skönmässig bedömning — Direktiv 92/43/EEG — Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter — Artikel 6 — Införlivande och tillämpning)

(2008/C 51/06)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Doherty och M. van Beek)

Svarande: Irland (ombud: D. O'Hagan, E. Cogan, Barrister och G. Hogan, SC)

Parter som har intervenerat till stöd för svarandena: Republiken Grekland (Ombud: E. Skandalou) (Konungariket Spanien) (Ombud: N. Díaz Abad)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artiklarna 4 och 10 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 161) – Åsidosättande av artikel 6 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114)

Domslut

1) Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1, 4.2 och 4.4 och artikel 10 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar, i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 97/49/EG av den 29 juli 1997, samt enligt artikel 6.2–6.4 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, genom att inte

— från den 6 april 1981, i enlighet med artikel 4.1 och 4.2 i direktiv 79/409, i dess lydelse enligt direktiv 97/49, klassificera alla sådana områden som vad gäller antal och storlek är mest lämpade för de arter som anges i bilaga 1, med undantag av de områden som är avsedda att säkerställa bevarandet av grönländsk blåsgås (*Anser albifrons flavirostris*), samt för regelbundet förekommande flyttfåglar som inte anges i bilaga 1, med undantag av de områden som är avsedda att säkerställa skyddet av tofsvipa (*Vanellus vanellus*), rödbena (*Tringa totanus*), enkelbeckassin (*Gallinago gallinago*) och storspov (*Numenius arquata*),

— från den 6 april 1981, säkerställa att artikel 4.4 första meningen i direktiv 79/409, i dess lydelse enligt direktiv 97/49, tillämpas på områden som skall klassificeras som SSO enligt nämnda direktiv,

— fullständigt och korrekt, införliva och tillämpa artikel 4.4 andra meningen i direktiv 79/409, i dess lydelse enligt direktiv 97/49,

— vidta alla nödvändiga åtgärder för att följa artikel 6.2 i direktiv 92/43 med avseende på alla områden som har klassificerats i enlighet med artikel 4.1 i direktiv 79/409, i dess lydelse enligt direktiv 97/49, eller som har erkänts i enlighet med artikel 4.2 i samma direktiv,

— vidta alla nödvändiga åtgärder för att följa artikel 6.2 i direktiv 92/43 beträffande användning för fritidsändamål av alla områden som avses i nämnda artikel,

— vidta alla nödvändiga åtgärder för att följa artikel 6.3 och 6.4 i direktiv 92/43 beträffande planer,

— vidta alla nödvändiga åtgärder för att följa artikel 6.3 i direktiv 92/43 beträffande tillstånd till vattenbruksprojekt,

— vidta alla nödvändiga åtgärder för att följa artikel 6.2–6.4 i direktiv 92/43 beträffande arbeten för underhåll av dräneringskanaler inom det särskilda skyddsområde som avser Glen Lough, och

— vidta alla nödvändiga åtgärder för att följa artikel 10 i direktiv 79/409, i dess lydelse enligt direktiv 97/49.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Irland skall ersätta rättegångskostnaderna.

4) Republiken Grekland och Konungariket Spanien skall bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 6, 8.1.2005.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 december 2007 – Konungariket Sverige mot IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, tidigare Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH, Konungariket Danmark, Konungariket Nederländerna, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-64/05 P) (¹)

(Överklagande — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Allmänhetens tillgång till institutionernas handlingar — Handlingar som härrör från en medlemsstat — Invändning som denna medlemsstat har framställt mot att dessa handlingar lämnas ut — Räckvidden av artikel 4.5 i förordningen)

(2008/C 51/07)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Konungariket Sverige (ombud: K. Wistrand)

Part som har intervenerat till stöd för klaganden: Republiken Finland (ombud: E. Bygglin och A. Guimaraes-Purokoski)

Övriga parter i målet: IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, tidigare Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH (ombud: S. Crosby, solicitor, och R. Lang, avocat), Konungariket Danmark (ombud: B. Weis Fogh), Konungariket Nederländerna (ombud: H.G. Sevenster, C. Wissels och M. de Grave), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: S. Nwako och V. Jackson samt J. Stratford, barrister), Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Docksey och P. Aalto)

Part som har intervenerat till stöd för motparten: Konungariket Spanien (ombud: I. del Cuvillo Contreras och A. Sampol Pucurull)

Saken

Överklagande av den dom som förstainstansrätten, femte avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 30 november 2004 i mål T-168/02: IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission i vilken förstainstansrätten ogillar en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut om avslag på av en begäran som inlämnats av IFAW, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43), om tillgång till vissa handlingar som härrör från de tyska myndigheterna med hänvisning till tvingande orsaker av väsentligt allmänintresse i enlighet med rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114)

Domslut

- 1) Den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 30 november 2004 i mål T-168/02, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds mot kommissionen, upphävs.
- 2) Europeiska gemenskapernas kommissions beslut av den 26 mars 2002, genom vilket IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH vägrades tillgång till vissa handlingar som kommissionen hade mottagit inom ramen för ett förfarande som avslutades med att institutionen avgav ett yttrande i vilket den tillstyrkte att ett industriprojekt fick genomföras i ett område som var skyddat i enlighet med rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, ogiltigförklaras.
- 3) Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta de rättegångskostnader som Konungariket Sverige har haft i samband med överklagandet liksom de rättegångskostnader som IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH har haft såväl i förevarande förfarande som i förfarandet i första instans som utmynnade i Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts dom av den 30 november 2004 i målet IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds mot kommissionen.
- 4) Konungariket Danmark, Konungariket Spanien, Konungariket Nederländerna, Republiken Finland, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland samt Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sina rättegångskostnader som är hänförliga till överklagandet.
- 5) Konungariket Danmark, Konungariket Nederländerna, Konungariket Sverige, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland samt Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sina rättegångskostnader som är hänförliga till förfarandet i första instans.

(¹) EUT C 115, 14.5.2005.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 december 2007 – Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europeiska unionens råd

(Mål C-77/05) (¹)

(Förordning (EG) nr 2007/2004 — Inrättande av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser — Giltighet)

(2008/C 51/08)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: E. O'Neill och C. Gibbs, biträdda av A. Dashwood, barrister)

Parter som har intervenerat till stöd för sökanden: Irland (ombud: D. O'Hagan, biträdd av A. Collins, SC, och P. McGarry, BL), Republiken Polen (ombud: J. Pietras), Republiken Slovakien (ombud: R. Procházka, J. Čorba och B. Ricziová)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: J. Schutte och R. Szostak)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Spanien (ombud: J.M Rodríguez Cárcomo), Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. O'Reilly)

Saken

Ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 2007/2004 av den 26 oktober 2004 om inrättande av en europeisk byrå för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (EUT L 349, s. 1)

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland skall ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Konungariket Spanien, Irland, Republiken Polen, Republiken Slovakien och Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 82, 2.4.2005.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Regeringsrätten – Sverige) – Skatteverket mot A

(Mål C-101/05) ⁽¹⁾

(Fri rörlighet för kapital — Restriktion för kapitalrörelser mellan medlemsstaterna och tredjeländer — Skatt på inkomst av kapital — Utdelning från ett bolag som hör hemma i en stat inom EES — Skattefrihet — Utdelning från ett bolag som hör hemma i ett tredjeland — Skattefrihet som villkoras av att det föreligger ett skatteavtal som innehåller en artikel om informationsutbyte — Effektiv skattekontroll)

(2008/C 51/09)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Regeringsrätten – Sverige

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Skatteverket

Motpart: A

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Regeringsrätten – Tolkning av artiklarna 56 EG och 58 EG – Beskattning av en i en medlemsstat bosatt skattskyldig persons utdelning från ett bolag hemmahörande i tredje land – Nationell lagstiftning enligt vilken sådan utdelning undantas under förutsättning att det finns ett skatteavtal med tredjeland, innehållande en bestämmelse om informationsutbyte

Domslut

Artiklarna 56 EG och 58 EG skall tolkas så, att de inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning i vilken det föreskrivs att frihet från skyldighet att erlägga inkomstskatt på utdelning i form av aktier i ett dotterbolag endast får medges om det utdelande bolaget hör hemma i en medlemsstat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i en stat med vilken den medlemsstat som beskattar inkomsten har ingått ett skatteavtal som innehåller en bestämmelse om informationsutbyte, när det för denna skattefrihet krävs att vissa villkor är uppfyllda och att de behöriga myndigheterna i denna medlemsstat kan kontrollera att så är fallet endast om de får tillgång till uppgifter från den stat där det utdelande bolaget hör hemma.

⁽¹⁾ EUT C 106 av den 30.4.2005.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 december 2007 – Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europeiska unionens råd

(Mål C-137/05) ⁽¹⁾

(Förordning (EG) nr 2252/2004 — Pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna — Standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken — Giltighet)

(2008/C 51/10)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: C. Jackson och C. Gibbs, biträdda av A. Dashwood, barrister)

Parter som har intervenerat till stöd för sökanden: Irland (ombud: D. O'Hagan, biträdd av A. Collins, SC, och P. McGarry, BL), Republiken Slovakien (ombud: R. Procházka, J. Čorba och B. Ricziová)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: J. Schutte, R. Szostak och G. Giglio)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Spanien (ombud: J. Rodríguez Cárcamo), Konungariket Nederländerna (ombud: H.G. Sevenster), Europeiska gemenskapernas kommission (C. O'Reilly)

Saken

Ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 2252/2004 av den 13 december 2004 om standarder för säkerhetsdetaljer och biometriska kännetecken i pass och resehandlingar som utfärdas av medlemsstaterna (EUT L 385, s. 1)

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland skall ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Konungariket Spanien, Irland, Konungariket Nederländerna, Republiken Slovakien och Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 132, 28.5.2005.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-194/05) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Miljö — Direktiven 75/442/EEG och 91/156/EEG — Begreppet avfall — Uppgrävda jord- och stenmassor avsedda för återanvändning)

(2008/C 51/11)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Konstantinidis och advokaten G. Bambara)

Svarande: Republiken Italien (ombud: I.M. Braguglia och advokaten G. Fiengo)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall (EGT L 194, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238) i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 (EGT L 78, s. 32; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 66) – Nationell lag enligt vilken direktivets tillämpningsområde inte omfattar jordavfall och stenavfall från grävningssarbeten avsedda för återanvändning

Domslut

- 1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991, genom att i artikel 10 i lag nr 93 av den 23 mars 2001 om miljöbestämmelser och artikel 1.17 och 1.19 i lag nr 443 av den 21 december 2001 om regeringens befogenheter avseende infrastruktur och installationer för strategisk produktion och andra åtgärder för att stimulera produktionen föreskriva att uppträdda jord- och stenmassor avsedda för återanvändning i form av återfyllning, utfyllning, invallning eller krossning undantas från de nationella avfallsbestämmelsernas tillämpningsområde, med undantag för material, som härrör från förorenade områden eller från mark som varit föremål för jordförbättring, som innehåller en koncentration av föroreningar som överskrider de godtagbara gränser som föreskrivs i de tillämpliga bestämmelserna.
- 2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 182, 23.7.2005.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-195/05) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Miljö — Direktiven 75/442/EEG och 91/156/EEG — Begreppet avfall — Restprodukter från livsmedelsindustrin avsedda för tillverkning av djurfoder — Restprodukter från kökspreparering avsedda för anläggningar för omhändertagande av sällskapsdjur)

(2008/C 51/12)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Konstantinidis och advokaten G. Bambara)

Svarande: Republiken Italien (ombud: I. M. Braguglia och advokaten G. Fiengo)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 1 a i rådets direktiv 75/442 av den 15 juli 1975 om avfall (EGT L 194, s. 39), i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 (EGT L 78, s. 32) – Nationell lag genom vilken vissa typer av avfall undantas från direktivets tillämpningsområde

Domslut

- 1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991, genom att
 - anta operativa anvisningar gällande hela det nationella territoriet, vilka föreskrivs i synnerhet i cirkuläret från miljöministern av den 28 juli 1999 om klargöranden för tolkningen av definitionen av begreppet avfall och i meddelandet från hälsovårdsministern av den 22 juli 2002 om riktlinjer avseende hygienbestämmelser och sanitära bestämmelser vad gäller användningen i djurfoder av material och biprodukter som uppstår i livsmedelsindustrins produktionskedja och ekonomiska kretslopp, och genom vilka restprodukter från livsmedelsindustrin som är avsedda för tillverkning av djurfoder undantas från avfallslagstiftningens tillämpningsområde, och

— genom att i artikel 23 i lag nr 179 av den 31 juli 2002 om avfallsbestämmelser, utesluta restprodukter från tillagning av kokta och råa fasta livsmedel av alla slag, som inte har introducerats i distributionskedjan och som är avsedda för anläggningar för omhändertagande av sällskapsdjur, från avfallsagstiftningens tillämpningsområde.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 182, 23.7.2005.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-263/05) (¹)

(Fördragsbrott — Miljö — Direktiven 75/442/EEG och 91/156/EEG — Begreppet avfall — Föremål, ämnen eller substanser avsedda för bortskaffande eller återvinning — Produktionsrester avsedda för återanvändning)

(2008/C 51/13)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Konstantinidis och L. Cimaglia)

Svarande: Republiken Italien (ombud: I.M. Braguglia och G. Fiengo, avocat)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EG av den 15 juli 1975 om avfall (EGT L 194, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238), i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 (EGT L 78, s. 32; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 66) – Nationell lag vari föreskrivs att direktivet inte är tillämpligt på vare sig ämnen, material eller produkter avsedda för bortskaffande eller återvinning, eller på vissa produktionsrester som innehavaren gör sig av med eller avser att göra sig av med.

Domslut

1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156 av den 18 mars 1991 och kommissionens beslut 96/350/EG av den 24 maj 1996, genom att anta och bibehålla artikel 14 i lagdekret nr 138 av den 8 juli 2002 om brådskande åtgärder för beskattning, privatisering och kontroll av läkemedelsutgifter samt om ekonomiskt stöd till missgynnade områden, som i ändrad lydelse omvandlats till lag nr 178 av den 8 augusti 2002, vari föreskrivs att lagstiftningsdekret nr 22 av den 5 februari 1997 om genomförande av direktiven 91/156/EEG om avfall, 91/689/EEG om farligt avfall och 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall, inte är tillämpligt på vare sig ämnen, material eller produkter avsedda för bortskaffande eller återvinning som inte uttryckligen omnämns i bilagorna B och C till nämnda dekret, eller ämnen eller material som utgör produktionsrester som innehavaren avser att eller är skyldig att göra sig av med, när de kan återanvändas och återanvänds i en produktions- eller konsumtionsprocess utan föregående bearbetning och utan att skada miljön eller efter bearbetning, när det inte rör sig om någon av de återvinningsåtgärder som anges i bilaga C till detta dekret.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 217, 3.9.2005.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 11 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State (Nederländerna) – Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie mot R. N. G. Eind

(Mål C-291/05) (¹)

(Fri rörlighet för personer — Arbetstagare — Upphållsrätt för en familjemedlem som är medborgare i tredjeland — Arbetstagarens återvändande till den medlemsstat där denne är medborgare — Skyldighet för arbetstagarens ursprungsmedlemsstat att bevilja uppehållsrätt för familjemedlem — Förekomsten av en sådan skyldighet när arbetstagaren inte utövar en faktisk och verklig verksamhet)

(2008/C 51/14)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

Motpart: R. N. G. Eind

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Nederländse Raad van State – Tolkning av artikel 10 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33) och rådets direktiv 90/364/EEG av den 28 juni 1990 om rätt till bosättning (EGT L 180, s. 26; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 58) – Tolkning av artikel 18 EG – Uppehållsrätt för en familjemedlem som är medborgare i ett tredjeländ – Huruvida en sådan rätt föreligger när arbetstagaren saknar verkligt och faktiskt arbete – Arbetstagarens återkomst till sitt härkomstland – Avsaknad av uppehållsrätt i ovannämnda stat för familjemedlemmen

Domslut

- 1) När en gemenskapsarbetstagare återvänder till den medlemsstat i vilken gemenskapsarbetstagaren är medborgare, så är myndigheterna i den medlemsstaten enligt gemenskapsrätten inte skyldiga att bevilja arbetstagarens familjemedlemmar som är medborgare i ett tredjeländ rätt till inresa och uppehåll redan av det skälet att medborgaren innehar ett uppehållstillstånd som fortfarande är giltigt i värdmedlemsstaten där arbetstagaren förvärvat arbete och som utfärdats enligt artikel 10 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2434/92 av den 27 juli 1992.
- 2) En tredjelandsmedborgare som är familjemedlem till en arbetstagare som återvänder till den medlemsstat där arbetstagaren är medborgare efter det att arbetstagaren har förvärvat arbete i en annan medlemsstat har enligt artikel 10.1 a i förordning nr 1612/68, i dess lydelse enligt förordning nr 2434/92, som är analogt tillämplig, rätt till uppehåll i den medlemsstat där arbetstagaren är medborgare, även om arbetstagaren inte utövar en verklig och faktisk ekonomisk verksamhet där. Det förhållandet att en tredjelandsmedborgare, som är familjemedlem till en gemenskapsarbetstagare, före vistelsen i medlemsstaten där arbetstagaren förvärvat arbete inte har haft uppehållsrätt enligt nationell rätt i den medlemsstat där arbetstagaren är medborgare saknar betydelse för bedömningen av denna medborgares rätt till uppehåll i denna stat.

(¹) EUT C 296, 26.11.2005.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Arbetsdomstolen (Sverige)) – Laval un Partneri Ltd mot Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet

(Mål C-341/05) (¹)

(Frihet att tillhandahålla tjänster — Direktiv 96/71/EG — Utstationering av arbetstagare inom byggsektorn — Nationell lagstiftning som reglerar arbets- och anställningsvillkor på de områden som avses i artikel 3.1 första stycket a-g utom på området för minimilön — Kollektivavtal för byggsektorn som innehåller förmånligare villkor och villkor som avser andra områden — Fackliga organisationers möjlighet att vidta stridsåtgärder för att försöka förmå företag som är etablerade i andra medlemsstater att genomföra förhandlingar från fall till fall för att bestämma den lön som skall betalas till arbetstagarna och för att försöka förmå dem att ansluta sig till kollektivavtalet för byggsektorn)

(2008/C 51/15)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Arbetsdomstolen (Sverige)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Laval un Partneri Ltd

Svarande: Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Arbetsdomstolen – Tolkning av artiklarna 12 EG och 49 EG liksom av artiklarna 3.1, 3.7, 3.8, 3.10 och 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, s. 1) – Fackliga stridsåtgärder mot ett byggnadsbolag som utstationerat avlönade arbetstagare i en annan medlemsstat än den där bolaget har sitt säte och som inte har tecknat ett kollektivavtal i denna stat

Domslut

- 1) Artikel 49 EG och artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster skall tolkas så, att de utgör hinder för att en facklig organisation, i en medlemsstat i vilken det finns lagregler om arbets- och anställningsvillkor på de områden som anges i artikel 3.1 första stycket a–g i detta direktiv utom på området för minimilön, ges möjlighet att genom fackliga stridsåtgärder i form av blockad av arbetsplatser, såsom de stridsåtgärder som är föremål för prövning i Arbetsdomstolen, försöka förmå ett tjänsteföretag som är etablerat i en annan medlemsstat att inleda förhandlingar med denna fackliga organisation om den lön som de utstationerade arbetstagarna skall erhålla och att ansluta sig till ett kollektivavtal, som på vissa av de nämnda områdena innehåller villkor som är förmånligare än de som följer av de relevanta lagreglerna medan andra villkor avser områden som inte anges i artikel 3 i detta direktiv.
- 2) Artiklarna 49 EG och 50 EG utgör hinder för att ett förbud i en medlemsstat för fackliga organisationer att vidta fackliga stridsåtgärder i syfte att undanröja eller åstadkomma ändring i ett mellan andra parter träffat kollektivavtal endast gäller när stridsåtgärder vidtas med anledning av arbets- och anställningsvillkor som den nationella lagen är direkt tillämplig på.

(¹) EUT C 281, 28.11.2005.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 18 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Sozialgericht Berlin och Landessozialgericht Berlin-Brandenburg – Tyskland) – Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05), Peter Wachter (C-450/05) mot Deutsche Rentenversicherung Bund

(Förenade målen C-396/05, C-419/05 och C-450/05) (¹)

(Social trygghet — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Bilagorna 3 och 6 — Fri rörlighet för personer — Artiklarna 18 EG, 39 EG och 42 EG — Förmåner vid ålderdom — Avgiftsperioder som fullgjorts utanför Förbundsrepubliken Tysklands territorium — Får inte medföras utomlands)

(2008/C 51/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstolar

Sozialgericht Berlin och Landessozialgericht Berlin-Brandenburg

Parter i målen vid de nationella domstolarna

Klagande: Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05), Peter Wachter (C-450/05)

Motpart: Deutsche Rentenversicherung Bund

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Sozialgericht Berlin – Tolkeningen av artikel 42 i EG-fördraget – Giltigheten av punkt 1 i avsnitt D (Tyskland) i bilaga 6 till rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 (EGT L 28, 1997, s. 1) – Beslut att inte betala ut tyska förmåner vid ålderdom till en tysk medborgare som har flyttat till och bosatt sig i Belgien för anställningsperioder som har fullgjorts i Sudetenland mellan åren 1939 och 1945

Domslut

- 1) Bestämmelserna i punkt 1 i avsnitt C (Tyskland) i bilaga 6 till rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, är inte förenliga med den fria rörligheten för personer, och i synnerhet inte med artikel 42 EG, i den mån som beaktandet, vid utbetalningen av förmåner vid ålderdom, av avgiftsperioder som fullgjorts mellan åren 1937 och 1945 på delar av det territorium där Tyska Rikets lagar om social trygghet var tillämpliga och som är belägna utanför Förbundsrepubliken Tysklands territorium, enligt nämnda bestämmelser under de omständigheter som är aktuella i målen vid den nationella domstolen, kan underkastas kravet att förmånstagaren skall vara bosatt i denna medlemsstat.
- 2) Bestämmelserna i punkt 35 (Tyskland-Österrike) e i avsnitten A och B i bilaga 3 till förordning nr 1408/71, i dess ändrade lydelse, är inte förenliga med artiklarna 39 EG och 42 EG, i den mån som beaktandet, vid utbetalningen av förmåner vid ålderdom, av avgiftsperioder som fullgjorts enligt lagen om pensionsrättigheter som grundar sig på avgifter som har betalats in i utlandet (Fremdrentengesetz) mellan åren 1953 och 1970 i Rumänien, enligt nämnda bestämmelser under de omständigheter som är aktuella i målet vid den nationella domstolen där förmånstagaren bor i Österrike, kan underkastas kravet att förmånstagaren skall vara bosatt på Förbundsrepubliken Tysklands territorium.
- 3) Bestämmelserna i punkt 1 i avsnitt C (Tyskland) i bilaga 6 till förordning nr 1408/71, i dess ändrade lydelse, är inte förenliga med den fria rörligheten för personer, och i synnerhet inte med artikel 42 EG, i den mån som beaktandet, vid utbetalningen av förmåner vid ålderdom, av avgiftsperioder som fullgjorts enligt lagen om pensionsrättigheter som grundar sig på avgifter som har betalats in i utlandet mellan åren 1953 och 1970 i Rumänien, enligt nämnda bestämmelser under de omständigheter som är aktuella i målet vid den nationella domstolen, kan underkastas kravet att förmånstagaren skall vara bosatt på Förbundsrepubliken Tysklands territorium.

(¹) EUT C 22, 28.1.2006.
EUT C 74, 25.3.2006.

Domstolens dom (stora avdelningen avdelningen) av den 11 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (Civil Division) – Förenade kungariket) – International Transport Workers' Federation, Finnish Seamen's Union mot Viking Line ABP, Ou Viking Line Eesti

(Mål C-438/05) ⁽¹⁾

(Sjötransporter — Etableringsrätt — Grundläggande rättigheter — Mål som eftersträvas med gemenskapens socialpolitik — Fackliga stridsåtgärder som vidtas av en facklig organisation mot ett privat företag — Kollektivavtal som kan avskräcka ett företag från att registrera ett fartyg under en annan medlemsstats flagg)

(2008/C 51/17)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (Civil Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: International Transport Workers' Federation, Finnish Seamen's Union

Motpart: Viking Line ABP, Ou Viking Line Eesti

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Court of Appeal, Civil Division – Tolkning av artikel 43 EG och rådets förordning (EEG) nr 4055/86 av den 22 december 1986 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet mellan medlemsstater samt mellan medlemsstater och tredjeländ (EGT L 378, s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 3, s. 145) – Fackliga stridsåtgärder som vidtas av en facklig organisation mot ett privat företag för att förbjuda detta att teckna ett kollektivavtal som till sitt innehåll medför att det blir meningslöst att utnyttja möjligheten att flagga ut fartygen och registrera dem under en annan medlemsstats flagg – Tillämpligheten av artikel 43 EG och/eller förordning nr 4055/86 mot bakgrund av avdelning XI i EG-fördraget och domen i målet C-67/96, Albany – Möjligheten för ett företag att åberopa bestämmelserna i artikel 43 EG och/eller förordning nr 4055/86 mot ett annat företag, inbegripet en facklig organisation med anledning av fackliga stridsåtgärder som vidtagits av detta

Domslut

1) Artikel 43 EG skall tolkas så, att fackliga stridsåtgärder som vidtas av en fackförening eller en sammanslutning av fackföreningar mot ett privat företag för att förbjuda detta att teckna ett kollektivavtal som till sitt innehåll kan avskräcka företaget från att utöva etableringsfriheten i princip inte faller utanför tillämpningsområdet för denna artikel.

2) Artikel 43 EG kan medföra rättigheter för ett privat företag, som det kan göra gällande mot en fackförening eller en sammanslutning av fackföreningar.

3) Artikel 43 EG skall tolkas så, att sådana fackliga stridsåtgärder som de som är föremål för prövning i den nationella domstolen och som vidtagits för att förbjuda ett privat företag med säte i en viss medlemsstat att ingå ett kollektivavtal med en fackförening i denna stat och att tillämpa bestämmelserna i detta kollektivavtal på de anställda i ett dotterbolag till detta företag, som är etablerat i en annan medlemsstat, utgör inskränkningar i den mening som avses i denna artikel.

Dessa inskränkningar kan i princip vara motiverade av tvingande hänsyn till allmänintresset, såsom skyddet av arbetstagarna, under förutsättning att det visas att inskränkningarna är ägnade att säkerställa förverkligandet av det legitima syfte som eftersträvas och att de inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta syfte.

⁽¹⁾ EUT C 60, 11.3.2006.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 13 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-465/05) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Frihet att tillhandahålla tjänster — Etableringsrätt — Yrket säkerhetsvakt — Privata säkerhetstjänster — Trohetsed till Republiken Italien — Tillstånd från prefekten — Driftställe — Minsta antal anställda — Ställande av säkerhet — Myndighetskontroll av priser för tillhandahållna tjänster)

(2008/C 51/18)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Traversa och E. Montaguti)

Svarande: Republiken Italien (ombud: I. M. Braguglia, och D. Del Gaizo, avocat)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artiklarna 43 EG och 49 EG – Krav för att utöva yrket privat säkerhetsvakt – Skyldighet att avlägga trohetsed till Republiken Italien – Skyldighet att erhålla tillstånd från prefekten

Domslut

1) Genom att det i den konsoliderade lagen om allmän säkerhet (*Testo Unico delle Leggi di Pubblica Sicurezza*), som antagits genom kungligt dekret nr 773 av den 18 juni 1931, i dess ändrade lydelse föreskrivs att

- verksamhet som privat säkerhetsvakt endast kan bedrivas av personer som avlagt trohetsed till Republiken Italien har Republiken Italien underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 43 EG och 49 EG,
- privat säkerhetsverksamhet endast får bedrivas av tjänsteleverantörer som är etablerade i en annan medlemsstat, om ett regionalt tillstånd från Prefetto meddelas, utan att de skyldigheter som dessa leverantörer redan är underkastade i ursprungsmedlemsstaten beaktas, har Republiken Italien underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49 EG,
- ovannämnda tillstånd skall ha en geografiskt begränsad giltighet och att meddelandet av tillståndet är beroende av antalet och storleken på de privata säkerhetsföretag som är verksamma inom samma område, har Republiken Italien underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 43 EG och 49 EG,
- privata säkerhetsföretag skall ha ett driftställe i varje provins som de bedriver verksamhet i, har Republiken Italien underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49 EG,
- de anställda hos ovannämnda företag skall ha ett individuellt godkännande för att bedriva bevakningsverksamhet, utan att hänsyn tas till de kontroller eller inspektioner som redan har gjorts i ursprungsmedlemsstaten, har Republiken Italien underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49 EG,
- att bevakningsföretag skall ha ett minsta och/eller högsta antal anställda för att beviljas tillstånd, har Republiken Italien underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 43 EG och 49 EG,
- samma företag skall ställa säkerhet hos den lokala filialen av *Cassa depositi e crediti*, har Republiken Italien underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 43 EG och 49 EG,
- priserna för privata säkerhetstjänster skall fastställas i tillstånd från Prefetto inom ramen för en viss i förväg bestämd marginal, har Republiken Italien underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49 EG.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 60, 11.3.2006.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo (Portugal)) – Fazenda Pública – Director Geral das Alfândegas mot ZF Zefeser – Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda

(Mål C-62/06) (¹)

(Förordning (EEG) nr 1697/79 — Artikel 3 — Uppbörd i efterhand av importtullar — Handlande som kan ge upphov till straffrättsliga påföljder — Myndighet som är behörig att kvalificera handlandet)

(2008/C 51/19)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Fazenda Pública – Director Geral das Alfândegas

Motpart: ZF Zefeser – Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda

Ytterligare deltagare i rättegången: Ministério Público

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Supremo Tribunal Administrativo – Tolkning av artikel 3 i rådets förordning (EEG) nr 1697/79 av den 24 juli 1979 om uppbörd i efterhand av import- eller exporttullar som inte har utkrävts av gäldenären, för varor som hänförs till ett tullförfarande som medför skyldighet att betala sådana tullar (EGT L 197, s. 1) – ”Handlande som kan ge upphov till straffrättsliga påföljder” – Begrepp och kvalificering

Domslut

De tullmyndigheter som har att fastställa det exakta beloppet av aktuella import- eller exporttullar är behöriga att kvalificera ett handlande som ett ”handlande som kan ge upphov till straffrättsliga påföljder” i den mening som avses i artikel 3 första stycket i rådets förordning (EEG) nr 1697/79 av den 24 juli 1979 om uppbörd i efterhand av import- eller exporttullar som inte har utkrävts av gäldenären, för varor som hänförs till ett tullförfarande som medför skyldighet att betala sådana tullar.

(¹) EUT C 86, 8.4.2006.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 december 2007 – Roderich Weissenfels mot Europaparlamentet

(Mål C-135/06 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Lön — Barntillägg — Avdrag för likartade tillägg som erhålls från annan källa — Obegränsad behörighet — Tvister av ekonomisk art)

(2008/C 51/20)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Roderich Weissenfels (ombud: G. Maximini, Rechtsanwält)

Övrig part i målet: Europaparlamentet (ombud: L.G. Knudsen, M. Ecker och U. Rösslein)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av förstainstansrätten (första avdelningen) den 25 januari 2006 i mål T-33/04, Weissenfels mot parlamentet, genom vilken klagandens talan om ogiltigförklaring av parlamentets beslut av den 26 juni 2003 om avdrag från det fördubblade barntillägg som denne hade beviljats enligt artikel 67.3 i tjänsteföreskrifterna av ett likartat tillägg som erhålls från annan källa – Villkoren för tillämpningen av regeln om förbud mot kumulation i artikel 67.2 i tjänsteföreskrifterna – Begreppet likartade tillägg

Domslut

- 1) Den dom som meddelades av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 25 januari 2006 i mål T-33/04, Weissenfels mot parlamentet, upphävs.
- 2) Europaparlamentets beslut av den 26 juni 2003 och den 28 april 2004 ogiltigförklaras.
- 3) Europaparlamentet skall till Roderich Weissenfels betala de utestående barntillägg som denne skulle ha uppburit från och med den 1 juli 2003 jämte lagstadgad ränta.
- 4) Europaparlamentet skall bära sina rättegångskostnader och ersätta Roderich Weissenfels rättegångskostnader vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt och vid Europeiska gemenskapernas domstol.

⁽¹⁾ EUT C 108 av den 6.5.2006.

Domstolens dom (stor avdelning) av den 11 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Krajský soud v Ostravě – Republiken Tjeckien) – Skoma-Lux sro mot Celní ředitelství Olomouc

(Mål C-161/06) ⁽¹⁾

(Akt om villkoren för anslutning till Europeiska unionen — Artikel 58 — Gemenskapsbestämmelser — Ej översatta till en medlemsstats språk — Fråga huruvida sådana bestämmelser får tillämpas mot enskilda)

(2008/C 51/21)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Krajský soud v Ostravě – République tchèque

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Skoma-Lux sro

Motpart: Celní ředitelství Olomouc

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Krajský soud v Ostravě (Republiken Tjeckien) – Tolkning av artikel 58 i Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakien anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen på vilka unionen grundats (EUT L 236, s. 33) – Ett tjeckiskt importföretag har ålagts böter för att ha ingivit en tulldeklaration innehållande oriktiga uppgifter, med tillämpning av förordning (EEG) nr 2454/93, som vid tidpunkten inte blivit offentliggjord på tjeckiska i EU:s officiella tidning

Domslut

- 1) Artikel 58 i Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakien anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen utgör hinder för att mot enskilda i en medlemsstat göra gällande skyldigheter enligt en gemenskapsrättsakt som inte har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning på en ny medlemsstats språk, trots att detta är ett av Europeiska unionens officiella språk, även om dessa personer skulle ha kunnat ta del av rättsakten på annat sätt

2) Domstolen tolkar gemenskapsrätten, i den mening som avses i artikel 234 EG, när den fastslår att en gemenskapsförordning som inte har offentliggjorts på en medlemsstats språk inte kan tillämpas mot enskilda i denna stat.

(¹) EUT C 154, 1.7.2006.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 13 december 2007 – Konungariket Spanien mot Europeiska unionens råd

(Mål C-184/06) (¹)

(Fiske — Förordning (EG) nr 51/2006 — Fördelning av fångstkvoter mellan medlemsstater — Konungariket Spaniens anslutningsakt — Övergångsperiodens slut — Krav på relativ stabilitet — Icke-diskrimineringsprincipen — Nya fiskemöjligheter)

(2008/C 51/22)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: N. Díaz Abad)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: A. De Gregorio Merino och A. Westerhof Löfflerova)

Part som har intervenerat till stöd för svarandens yrkanden: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: T. van Rijn och F. Jimeno Fernández)

Saken

Ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 51/2006 av den 22 december 2005 om fastställande för år 2006 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs (EUT L 16, s. 1) – Diskriminering – Tillämpning av artikel 20.2 i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (EGT L 358, s. 59)

Domslut

1) Talan ogillas.

2) Konungariket Spanien skall ersätta rättegångskostnaderna.

3) Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 154 av den 1.7.2007.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-186/06) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 79/409/EEG — Bevarande av vilda fåglar — Kanalen Segarra-Garrigues bevattningsområde (Lleida))

(2008/C 51/23)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Recchia och A. Alcover San Pedro)

Svarande: Konungariket Spanien (ombud: F. Díez Moreno)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artiklarna 2, 3, 4.1 och 4.4 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 161) – Bevattningsåtgärder i kanalen Segarra-Garrigues bevattningsområde (Lleida)

Domslut

1) Genom att tillåta bevattningsåtgärderna i kanalen Segarra-Garrigues bevattningsområde, i provinsen Lleida, har Konungariket Spanien underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.4 första meningen i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar, nämligen att vidta lämpliga åtgärder för att, med avseende på de områden som berörs av nämnda åtgärder och som borde ha klassificerats som särskilda skyddsområden, undvika förbjudna störningar.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

(¹) EUT C 154, 1.7.2006.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 december 2007 – Cementbouw Handel & Industrie BV mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-202/06 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Konkurrens — Förordning (EEG) nr 4064/89 — Kommissionens behörighet — Anmälan av en företagskoncentration med gemenskapsdimension — Åtaganden som har föreslagits av parterna — Verkningar på kommissionens behörighet — Godkännande underkastat vissa åtaganden — Proportionalitetsprincipen)

(2008/C 51/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Cementbouw Handel & Industrie BV (ombud: W. Knibbeler, O.W. Brouwer och P.J. Kreijger, advokat)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Gippini Fournier, A. Nijenhuis och A. Whelan)

Saken

Överklagande av förstainstansrättens (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) dom av den 23 februari 2006 i mål T-282/02, Cementbouw Handel & Industrie mot Europeiska gemenskapernas kommission, genom vilken förstainstansrätten ogillande en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2002) 2315 slutligt av den 26 juni 2002 i ett förfarande enligt rådets förordning (EEG) nr 4064/89 – Haniel/Cementbouw/JV (CVK), i vilket kommissionen förklarade att en företagskoncentration, vilken syftar till att Franz Haniel & Cie GmbH och Cementbouw Handel & Industrie förvärvar och gemensamt får kontrollen över kooperativet CVK, var förenlig med den gemensamma marknaden och EES avtalet, under förutsättning att de två företagen gör vissa åtaganden för att avhjälpa den dominerande ställning som skapats på den nederländska marknaden för byggmaterial för bärande väggar – Felaktig tolkning av artiklarna 1, 2 och 3.1 i förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer (EGT L 395, s. 1; svensk specialutgåva, annex, s. 16) och artikel 8.2 förordning (EG) nr 1310/97 om ändring av förordning (EEG) nr 4064/89 (EGT L 180, s. 1) – Åsidosättande av proportionalitetsprincipen

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Cementbouw Handel & Industrie BV skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 178, 29.7.2006.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo – Spanien) – Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia mot Administración General del Estado

(Mål C-220/06) ⁽¹⁾

(Offentlig upphandling — Liberalisering av posttjänster — Direktiven 92/50/EEG och 97/67/EG — Artiklarna 43 EG, 49 EG och 86 EG — Nationell lagstiftning som gör det möjligt för offentliga myndigheter att utan att beakta bestämmelser om förfarande vid offentlig upphandling ingå avtal om posttjänster med ett offentligt bolag, nämligen det bolag som tillhandahåller samhällsomfattande såväl monopoliserade som icke-monopoliserade posttjänster i den berörda medlemsstaten)

(2008/C 51/25)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia

Motpart: Administración General del Estado

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo – Tolkning av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna (EGT L 15, 1998, s. 14) i dess lydelse enligt direktiv 2002/39/EG (EGT L 176, s. 21) – Avtal som ingåtts mellan ett organ inom den offentliga förvaltningen och ett statligt bolag som särskilt avser tillhandahållande av posttjänster, inklusive de tjänster som inte är förbehållna den aktör som tillhandahåller den samhällsomfattande posttjänsten och som ingåtts utan att reglerna om offentlig upphandling iakttagits

Domslut

- 1) Gemenskapsrätten skall tolkas så, att den inte utgör hinder mot lagstiftning i en medlemsstat som gör det möjligt för offentliga myndigheter att, utan att beakta bestämmelser om offentlig upphandling, ge ett offentligt bolag vars kapital till sin helhet

innehålls av det allmänna och som i denna stat tillhandahåller den samhällsomsfattande posttjänsten i uppdrag att tillhandahålla posttjänster som är monopoliserade i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna.

- 2) Rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster, i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 2001/78/EG av den 13 september 2001, skall tolkas så, att det utgör hinder mot lagstiftning i en medlemsstat som gör det möjligt för offentliga myndigheter att, utan att beakta bestämmelser om offentlig upphandling, ge ett offentligt bolag vars kapital till sin helhet innehålls av det allmänna och som i denna stat tillhandahåller den samhällsomsfattande posttjänsten i uppdrag att tillhandahålla icke-monopoliserade posttjänster i den mening som avses i direktiv 97/67, försåvitt

— värdet på de avtal som denna lagstiftning skall tillämpas på när upp till det relevanta tröskelvärde som föreskrivs i artikel 7.1 i direktiv 92/50, i dess lydelse enligt direktiv 2001/78, och

— de avtal som denna lagstiftning skall tillämpas på utgör avtal i den mening som avses i artikel 1 a i direktiv 92/50, i dess lydelse enligt direktiv 2001/78, och har slutits skriftligen och med ekonomiska villkor,

vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

- 3) Artiklarna 43 EG, 49 EG och 86 EG samt principerna om likabehandling, icke-diskriminering på grund av nationalitet och insyn skall tolkas så, att de utgör hinder mot lagstiftning i en medlemsstat som gör det möjligt för offentliga myndigheter att, utan att beakta bestämmelser om offentlig upphandling, ge ett offentligt bolag vars kapital till sin helhet innehålls av det allmänna och som i denna stat tillhandahåller den samhällsomsfattande posttjänsten i uppdrag att tillhandahålla icke-monopoliserade posttjänster i den mening som avses i direktiv 97/67, försåvitt

— värdet på de avtal som denna lagstiftning skall tillämpas på inte når upp till det relevanta tröskelvärde som föreskrivs i artikel 7.1 i direktiv 92/50, i dess lydelse enligt direktiv 2001/78, och

— de avtal som denna lagstiftning skall tillämpas på i själva verket inte är ett ensidigt myndighetsbeslut som innehåller föreskrifter om skyldigheter endast för den som tillhandahåller samhällsomsfattande posttjänster och denna rättsakt påtagligt avviker från dennes normala affärsvillkor,

vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

(¹) EUT C 178 av den 29.7.2006.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État, Belgien) – United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele), Wolu TV ASBL mot État belge

(Mål C-250/06) (¹)

(Artikel 49 EG — Frihet att tillhandahålla tjänster — Nationell lagstiftning enligt vilken kabeloperatörer är skyldiga att vidaresända program som sänds av vissa privata programföretag ("Must carry") — Restriktion — Tvingande hänsyn till allmänintresset — Bibehållande av mångfalden i en tvåspråkig region)

(2008/C 51/26)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele), Wolu TV ASBL

Motpart: État belge

Ytterligare deltagare i rättegången var: BeTV SA, Tvi SA, Télé Bruxelles ASBL, Belgian Business Television SA, Medium ad Infinitum SA, TV5-Monde

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Conseil d'Etat (Belgien) – Tolkning av artiklarna 49 och 86 i EG-fördraget – Begreppet "särskild rättighet" – Skyldighet för kabel-tv-distributörer att vidaresända tv-program som vissa radiosändningsföretag sänder, då dessa företag till övervägande delen är etablerade på det nationella territoriet

Domslut

Artikel 49 EG skall tolkas på det sättet att den inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, sådan som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken kabeloperatörer som verkar inom det berörda territoriet i denna stat är skyldiga att, i enlighet med en så kallad "Must carry"-plikt, vidaresända TV-program som sänds av privata programföretag som är underställda myndigheterna i denna stat, vilka har utsett dem, när denna lagstiftning

— har ett mål som rör allmänintresset, såsom att bibehålla mångfalden i TV-programutbudet inom territoriet, som en del i samma medlemsstats kulturpolitik, och

— den inte är oproportionerlig i förhållande till detta syfte, vilket inbegriper att tillämpningsförfarandet skall vara öppet och grundat på objektiva, icke-diskriminerande och i förväg kända kriterier.

Det ankommer på den hänskjutande domstolen att fastställa om nämnda villkor är uppfyllda.

(¹) EUT C 212, 2.9.2006.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 11 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato mot Ente tabacchi italiani – ETI SpA, Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. och Philip Morris International Management SA; Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. och Philip Morris International Management SA mot Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Ente tabacchi italiani – ETI SpA, samt Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. et Philip Morris International Management SA mot Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato, Ente tabacchi italiani – ETI SpA

(Mål C-280/06) (¹)

(Konkurrens — Vidtagande av sanktionsåtgärder vid succesion av företag — Principen om personligt ansvar — Enheter som är underställda samma myndighet — Nationell rätt enligt vilken gemenskapens konkurrensrätt utgör tolkningsdata — Begäran om förhandsavgörande — Domstolens behörighet)

(2008/C 51/27)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato – Italien

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Svarande: Ente tabacchi italiani – ETI SpA, Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. et Philip Morris International Management SA

Klagande: Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. et Philip Morris International Management SA

Svarande: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato och Ente tabacchi italiani – ETI SpA

Klagande: Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. et Philip Morris International Management SA

Svarande: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato och Ente tabacchi italiani – ETI SpA

Saken

Tolkning av artikel 81 EG – Konkurrensbegränsande samverkan rörande försäljningspriset på cigaretter i strid med den nationella konkurrenslagstiftningen – Den juridiska person som övertagit driften av ett företag bär ansvar för de överträdelser som företaget begick innan driften av detta övergick till efterträdaren

Domslut

Artikel 81 EG och följande artiklar skall tolkas så att, i fråga om enheter som är underställda samma myndighet, då ett agerande som utgör en och samma överträdelse av konkurrensreglerna har genomförts av en enhet och därefter slutförts av en annan enhet som har efterträtt den första enheten som inte har upphört att existera, kan den andra enheten påföras sanktionsåtgärder för överträdelsen i dess helhet om det visas att de två enheterna var underställda den nämnda myndighetens förvaltning.

(¹) EUT C 224, 16.9.2006.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 18 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof, Tyskland) – Hans-Dieter Jundt, Hedwig Jundt mot Finanzamt Offenburg

(Mål C-281/06) (¹)

(Frihet att tillhandahålla tjänster — Undervisning som bisyssla — Begreppet ersättning — Ersättning för kostnader i tjänster — Lagstiftning om undantag från skatteplikt — Villkor — Ersättning som betalats ut av ett universitet i en medlemsstat)

(2008/C 51/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof, Tyskland

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hans-Dieter Jundt, Hedwig Jundt

Svarande: Finanzamt Offenburg

Saken

Begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tolkningsen av artiklarna 49 EG och 149 EG – Bisyssla som lärare vilken utövas vid en offentligrättslig juridisk person (universitet) mot betalning som kan anses utgöra kostnadsersättning – Nationell bestämmelse enligt vilken skattebefrielsen för kostnadsersättning endast avser ersättning som betalas ut av offentligrättsliga juridiska personer som är belägna i medlemsstaten

Domslut

1. Undervisningsverksamhet som utförs av en skattskyldig i en medlemsstat på uppdrag av en offentligrättslig juridisk person, i förevarande fall ett universitet, som är beläget i en annan medlemsstat, omfattas av tillämpningsområdet för artikel 49 EG även om det är fråga om verksamhet som utgör en bisyssla som i princip är oavlönad.
2. Den inskränkning i friheten att tillhandahålla tjänster som följer av att en nationell lagstiftning, enligt vilken en bestämmelse om undantag från inkomstskatteplikt för ersättning för undervisningsverksamhet som bedrivs som bisyssla och vilken betalas ut av universitet, enbart är tillämplig på sådana inhemska offentligrättsliga juridiska personer, och inte på ersättning som betalas ut av ett universitet som är etablerat i en annan medlemsstat, är inte motiverad av tvingande hänsyn till allmänintresset.
3. Den omständigheten att medlemsstaterna är behöriga att själva bestämma över organisationen av sina utbildningssystem medför inte att en nationell bestämmelse som begränsar beviljandet av en skattefördel till skattskyldiga som bedriver verksamhet vid eller på uppdrag av ett inhemskt statligt universitet kan anses förenlig med gemenskapsrätten.

(¹) EUT C 224, 16.9.2006.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation (Frankrike) – Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR) mot Administration des douanes et droits indirects, Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (DNRED))

(Mål C-314/06) (¹)

(Direktiv 92/12/EEG — Punktskatter — Mineraloljor — Förlust — Befrielse från skatt — Force majeure)

(2008/C 51/29)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation (Frankrike)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR)

Motpart: Administration des douanes et droits indirects, Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (DNRED)

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Cour de cassation – Tolkningsen av artikel 14.1 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT L 76, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 57) – Befrielse från skatt, som föreskrivs under punktskatteuppskov, på förluster som är hänförliga till oförutsebara händelser eller force majeure och på förluster som sker under tillverkning och bearbetning, lagring och transport och som är ofrånkomliga med hänsyn till varornas beskaffenhet – Huruvida skattebefrielsen är tillämplig på förluster av oljeprodukter till följd av läckor, och en efterföljande explosion, i en oljeledning som drivs av den godkända lagerhavaren

Domslut

- 1) Begreppet force majeure i den mening som avses i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, i dess lydelse enligt rådets direktiv 94/74/EG av den 22 december 1994, avser onormala och oförutsebara omständigheter, utanför den godkände lagerhavarens kontroll, vars följd, trots iakttagandet av all vederbörlig omsorg, inte hade kunnat undvikas av denne. Villkoret enligt vilket omständigheterna kring sådana förluster skall vara utanför den godkände lagerhavarens kontroll, begränsar sig inte till omständigheter utanför dennes kontroll i materiell eller fysisk mening, utan åsyftar också omständigheter som objektivt förefaller undgå den godkände lagerhavarens kontroll eller befinna sig utanför dennes ansvarsområde.
- 2) Förluster av en del av produkter som läckt från en oljeledning till följd av produkternas flytande karaktär och beskaffenheten av den mark på vilken de sprids, vilken utgjorde hinder för återvinning av produkterna och ledde till beskattning av dessa, kan inte betraktas som ofrånkomliga med hänsyn till produkternas beskaffenhet i den mening som avses i artikel 14.1 i direktiv 92/12, i dess lydelse enligt direktiv 94/74.

(¹) EUT C 224, 16.9.2006.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 13 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf – Tyskland) – Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen mot GEWA – Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH

(Mål C-337/06) ⁽¹⁾

(Direktiven 92/50/EEG och 2004/18 EG — Offentlig upphandling av tjänster — Offentliga radio- och televisionsorgan — Upphandlande myndigheter — Organ som lyder under offentlig rätt — Villkor att organets verksamhet "till större delen finansieras av staten")

(2008/C 51/30)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen

Motpart: GEWA – Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH

Övrig part: Heinz W. Warnecke

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Oberlandesgericht Düsseldorf – Tolkning av artikel 1.9 andra stycket c och artikel 16 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114) – Upphandling av städtjänster av en sammanslutning av radioföretag som indirekt är statligt finansierade utan något formellt europeiskt upphandlingsförfarande – Begreppet upphandlande myndighet

Domslut

1) Artikel 1 b andra stycket tredje strecksatsen första villkoret i rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av

förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster skall tolkas så, att villkoret att verksamheten till större delen finansieras av staten är uppfyllt om den verksamhet som bedrivs av sådana offentliga radio- och televisionsorgan som är aktuella i målet vid den nationella domstolen till större delen finansieras genom en avgift för innehavare av radio- eller TV-mottagare, vilken föreskrivs, beräknas och uppbärs enligt regler av det slag som är i fråga i målet vid den nationella domstolen.

2) Artikel 1 b andra stycket tredje strecksatsen första villkoret i direktiv 92/50 skall tolkas så, att villkoret "finansieras av staten", när sådana offentliga radio- och televisionsorgan som är i fråga i målet vid den nationella domstolen finansieras på det sätt som beskrivits ovan i samband med prövningen av den första tolkningsfrågan, inte innebär ett krav på att staten eller annan offentlig myndighet direkt skall kunna ingripa i sådana organs tilldelning av ett kontrakt av det slag som är i fråga i målet vid den nationella domstolen för att villkoret skall vara uppfyllt.

3) Artikel 1 a iv i direktiv 92/50 skall tolkas så, att enligt denna bestämmelse faller endast offentliga kontrakt som rör de tjänster som anges i denna bestämmelse utanför direktivets tillämpningsområde.

⁽¹⁾ EUT C 281, 18.11.2006.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 18 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Italien) – Frigerio Luigi & C. Snc mot Comune di Triuggio

(Mål C-357/06) ⁽¹⁾

(Direktiv 92/50/EEG — Offentlig upphandling av tjänster — Nationell lagstiftning som innebär att endast kapitalbolag får tilldelas offentliga kontrakt avseende lokala tjänster av ekonomiskt intresse — Förenlighet)

(2008/C 51/31)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Frigerio Luigi & C. Snc

Motpart: Comune di Triuggio

Ytterligare deltagare i rättegången: Azienda Servizi Multisetoriali Lombarda – A.S.M.L. SpA

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia – Tolkning av artiklarna 39 EG, 43 EG, 48 EG och 81 EG, artikel 26.2 i rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139), artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114), artikel 9.1 i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall (EGT L 194, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238), samt artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 om avfall (EUT L 114, s. 9) – Förfarande vid offentlig upphandling av tjänster – Tjänster avseende miljövård – Nationella bestämmelser enligt vilka endast kapitalbolag får tilldelas tjänstekontrakt avseende hantering och bortskaffande av avfall

Domslut

Artikel 26.1 och 26.2 i rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster, i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 2001/78/EG av den 13 september 2001, utgör hinder för sådana nationella bestämmelser, som de som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, som innebär att anbudssökande eller anbudsgivare, som enligt lagstiftningen i den berörda medlemsstaten är berättigade att tillhandahålla tjänsten i fråga, vilket innefattar sammanslutningar av tjänsteleverantörer, inte får lämna anbud i ett förfarande för offentlig upphandling av tjänster där värdet på det ifrågakvarande kontraktet överstiger tröskelvärdet i direktiv 92/50, endast av det skälet att anbudssökandenas eller anbudsgivarnas juridiska form inte motsvarar en viss kategori av juridiska personer, nämligen kapitalbolag. Det ankommer på den nationella domstolen att, med utnyttjande av det utrymme för skönsmässig bedömning som den har enligt nationell rätt, tolka och tillämpa den nationella lagstiftningen på ett sätt som står i överensstämmelse med gemenskapsrätten. I den mån det inte är möjligt att göra en tolkning som står i överensstämmelse med gemenskapsrätten, ankommer det på den nationella domstolen att underlåta att tillämpa bestämmelser i den nationella lagstiftningen som strider mot gemenskapsrätten.

(¹) EUT C 281 av den 18.11.2006.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal administratif de Lyon (Frankrike)) – Cedilac SA mot Ministère de l'Économie, des Finance et de l'Industrie

(Mål C-368/06) (¹)

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Avdragsrätt — Principerna om omedelbar avdragsrätt och om skatteneutralitet — Överföring av överskjutande mervärdesskatt till nästa period, eller återbetalning — Regeln om en månads förskjutning — Övergångsbestämmelser — Bibehållande av undantaget)

(2008/C 51/32)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal administratif de Lyon

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Cedilac SA

Motpart: Ministère de l'Économie, des Finance et de l'Industrie

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Tribunal administrative de Lyon – Tolkning av artiklarna 17 och 18.4 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) – Metoder för att utöva rätten till avdrag för mervärdesskatt som tagits ut på priset för en skattepliktig transaktion när det tillåtna avdragsbeloppet överstiger det belopp som avser mervärdesskatt att betala för en viss given deklarationsperiod – Överföring av mervärdesskatt att återfå till nästkommande period, eller återbetalning av densamma

Domslut

Artiklarna 17 och 18.4 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund skall tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell åtgärd, såsom den övergångsbestämmelse som föreskrivs i lag nr 93-859 av den 22 juni 1993 om ändring av finanslagen för år 1993, som har vidtagits i samband med avskaffandet av en nationell undantagsbestämmelse som är tillåten enligt artikel 28.3 d i samma direktiv, i den mån den nationella domstolen finner att denna bestämmelse, då den tillämpas i förevarande fall, begränsar effekterna av nämnda nationella undantagsbestämmelse.

(¹) EUT C 281, 18.11.2006.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 13 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från VAT and Duties Tribunal, London – Förenade kungariket) – Asda Stores Ltd mot The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Mål C-372/06) ⁽¹⁾

(Gemenskapens tullkodex — Tillämpningsföreskrifter — Förordning (EEG) nr 2454/93 — Bilaga 11 — Ursprung som inte medför förmånsbehandling för varor — Televisionsmottagare — Begreppet väsentlig bearbetning eller behandling — Värdestegringskriterium — Giltighet och Tolkning — Associeringsavtalet EEG-Turkiet — Associeringsrådets beslut nr 1/95 — Direkt effekt — Tolkning)

(2008/C 51/33)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

VAT and Duties Tribunal, London

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Asda Stores Ltd

Svarande: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Saken

Begäran om förhandsavgörande – VAT and Duties Tribunal, London – Fråga om giltigheten av bilaga 11 till kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1) – Kriterier för att fastställa en varas ursprung som inte innebär förmånsbehandling – Färgtelevisionmottagare som tillverkats i Turkiet och som innehåller katodstrålebildrör med ursprung antingen i Kina eller Korea.

Domslut

- 1) Det har vid prövningen av den första frågan inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av bestämmelserna i kolumn 3 under KN-nummer 8528 i kombinerade nomenklaturen, omnämnd i bilaga 11 till kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen.
- 2) Bestämmelserna i kolumn 3 under KN-nummer 8528 i kombinerade nomenklaturen, omnämnd i bilaga 11 till förordning nr 2454/93, skall tolkas så, att det för att beräkna färgtelevisionsapparaternas värdestegring vid tillverkning under de villkor som är aktuella i målet vid den nationella domstolen, inte skall ske någon separat fastställelse av ursprung som inte innebär förmånsbehandling avseende en separat del, som ett chassi.
- 3) Bestämmelserna i artikel 44 i beslut nr 1/95 fattat av associeringsrådet för EG och Turkiet den 22 december 1995 om genomförande av den slutgiltiga fasen av tullunionen jämförd med bestämmelserna i artikel 47.1–47.3 i det tilläggsprotokoll som undertecknades den 23 november 1970 i Bryssel som ingåtts, godkänts och bekräftats i gemenskapens namn genom rådets förordning (EEG) nr 2760/72 av den 19 december 1972 och som bifogats avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, vilket undertecknades den 12 september 1963 i Ankara av Republiken Turkiet å ena sidan och medlemsstaterna i Europeiska ekonomiska gemenskapen och gemenskapen å andra sidan och som ingicks, godkändes och bekräftades för gemenskapens räkning genom rådets beslut 64/732/EEG av den 23 december 1963 samt bestämmelserna i artiklarna 45 och 46 i beslut nr 1/95 har ingen direkt effekt inför nationella domstolar varför enskilda näringsidkare inte har rätt att åberopa ett åsidosättande av dessa för att motsätta sig betalning av antidumpningstullar som de annars skulle erlägga. Bestämmelserna i artikel 47 i beslut nr 1/95 har direkt effekt. Enskilda som bestämmelserna är tillämpliga på har således rätt att åberopa dem inför medlemsstaternas domstolar.

4) Bestämmelserna i artikel 47 i beslut nr 1/95 skall tolkas så, att det inte krävs att näringsidkare ges kännedom om sådan information som de avtalslutande parter som vidtagit antidumpningsåtgärder är skyldiga att lämna till tullunionens gemensamma kommitté enligt artikel 46 i beslut nr 1/95 och till associeringsrådet enligt artikel 47.2 i tilläggsprotokollet.

⁽¹⁾ EUT C 294, 2.12.2006.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 13 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf – Tyskland) – BATIG Gesellschaft für Beteiligung mbH mot Hauptzollamt Bielefeld

(Mål C-374/06) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Skattebestämmelser — Harmonisering av lagstiftning — Direktiv 92/12/EEG — Punktskattebelagda varor — Skattemärken — Otillåten avvikelser från uppskottsreglerna — Stöld — Frisläppande för konsumtion i den medlemsstat där stölden begicks — Skattemärken från en annan medlemsstat, som redan anbringats på de stulna varorna, återbetalas inte)

(2008/C 51/34)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: BATIG Gesellschaft für Beteiligung mbH

Motpart: Hauptzollamt Bielefeld

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Finanzgericht Düsseldorf – Tolkning av rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT L 76, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 57) – En medlemsstats vägran att återbetala det belopp som erlagts för att utfärda skattemärken som har anbringats på tobaksvaror som sedan avvikit från uppskottsreglerna inom en annan medlemsstats territorium genom en oegentlighet med den följden att punktskatt påförts i denna andra medlemsstat – Stöld av cigaretter

Domslut

Rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 807/2003 av den 14 april 2003 om anpassning till beslut 1999/468/EG av de bestämmelser i rättsakter som rådet antagit enligt samrådsförfarandet (enhällighet) som avser de kommittéer som biträder kommissionen när den utövar sina genomförandebefogenheter, utgör inte hinder mot en medlemsstats lagstiftning, enligt vilken återbetalning av det belopp som betalats för skattemärken som utfärdats av denna medlemsstat inte beviljas när dessa märken har anbringats på punktskattebelagda varor innan dessa släpps för konsumtion i nämnda medlemsstat, när dessa varor stulits i en annan medlemsstat, vilket medfört att punktskatt påförts i denna andra medlemsstat, och när det saknas bevis för att de stulna varorna inte kommer att avsättas i den medlemsstat som utfärdat dessa märken.

(¹) EUT C 326, 30.12.2006.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Landesanstalt für Landwirtschaft mot Franz Götz

(Mål C-408/06) (¹)

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Ekonomisk verksamhet — Skattskyldiga personer — Offentligrättsligt organ — Försäljningsställe för mjölkkvoter — Transaktioner som genomförs av stödorgan för jordbruket och personalbutiker — Konkurrensnedvridning av viss betydelse — Geografisk marknad)

(2008/C 51/35)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Landesanstalt für Landwirtschaft

Motpart: Franz Götz

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Bundesfinanzhof – Tolkning av artikel 4.5 andra och tredje strecksatserna i, och av bilaga D punkterna 7 och 12 till rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) – Utställande av en faktura utan att på denna separat ange mervärdesskatten för tilldelning av en referenskvantitet för mjölk – Fråga huruvida ett försäljningsställe, som inrättats av en delstat och som är ansvarigt för överföringen mot vederlag av referenskvantiteter för mjölk till mjölkproducenter, skall behandlas som en skattskyldig person

Domslut

- 1) Ett försäljningsställe för mjölkkvoter är varken ett stödorgan för jordbruket i den mening som avses i artikel 4.5 tredje stycket i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2001/4/EG av den 19 januari 2001, jämförd med punkt 7 i bilaga D till detta direktiv, eller en personalbutik i den mening som avses i artikel 4.5 tredje stycket, jämförd med punkt 12 i bilaga D till detta direktiv.
- 2) Den omständigheten att ett försäljningsställe för mjölkkvoter behandlas som en icke skattskyldig person med avseende på den verksamhet eller de transaktioner som detta genomför i egenskap av offentlig myndighet i den mening som avses i artikel 4.5 sjätte direktivet 77/388, i dess lydelse enligt direktiv 2001/4, medför inte en konkurrensnedvridning av viss betydelse, eftersom försäljningsstället i ett sådant fall som i målet vid den nationella domstolen inte konfronteras med privata näringsidkare som tillhandahåller tjänster som konkurrerar med de offentliga tjänsterna. Då detta antagande gäller för samtliga försäljningsställen för mjölkkvoter som är verksamma i ett överföringsområde, såsom detta definieras av den berörda medlemsstaten, skall detta område anses utgöra den relevanta geografiska marknaden vid bedömningen av huruvida det föreligger en konkurrensnedvridning av viss betydelse.

(¹) EUT C 310, 16.12.2006.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg) – Per Grønfeldt, Tatiana Grønfeldt mot Finanzamt Hamburg-Am Tierpark

(Mål C-436/06) ⁽¹⁾

(Fri rörlighet för kapital — Skatterätt — Inkomstskatt — Nationell lagstiftning om skatt på vinst vid avyttring av andelar (aktier) i kapitalbolag)

(2008/C 51/36)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Per Grønfeldt, Tatiana Grønfeldt

Motpart: Finanzamt Hamburg-Am Tierpark

Saken

Förhandsavgörande – Finanzgericht Hamburg – Tolkning av artikel 56 EG – Beskattning av vinst vid överlåtelse av andelar i kapitalbolag – Nationell lagstiftning enligt vilken beskattningen förutsätter en andel av minst 10 procent om bolaget i fråga är obegränsat skattskyldigt till bolagsskatt i medlemsstaten, medan beskattningen förutsätter en andel av minst 1 procent om bolaget i fråga är hemmahörande i en annan medlemsstat

Domslut

Artikel 56 EG skall tolkas så, att den utgör hinder för tillämpningen av en sådan lagstiftning i en medlemsstat som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken vinsten vid avyttring av bolagsandelar i ett kapitalbolag med hemvist i en annan medlemsstat var skattepliktig år 2001 redan om den som avyttrade andelarna, under de senaste fem åren, direkt eller indirekt, hade innehaft en andel på minst 1 procent av bolagskapitalet, medan vinsten vid avyttringen, under i övrigt samma förutsättningar, av bolagsandelar i ett till bolagsskatt obegränsat skattskyldigt kapitalbolag med hemvist i förstnämnda medlemsstat var skattepliktig år 2001 endast om andelsinnehavet utgjorde ett betydande innehav på minst 10 procent.

⁽¹⁾ EUT C 326 av den 30.12.2006.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 13 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof) – FBTO Schadeverzekering NV mot Jack Odenbreit

(Mål C-463/06) ⁽¹⁾

(Förordning (EG) nr 44/2001 — Behörighet vid försäkrings tvister — Ansvarsförsäkring — Skadelidande väcker talan direkt mot försäkringsgivaren — Regel om behörighet för domstolen i den ort där käranden har hemvist)

(2008/C 51/37)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: FBTO Schadeverzekering NV

Motpart: Jack Odenbreit

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Bundesgerichtshof – Tolkning av artiklarna 9.1 b och 11.2 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1) – Väckande av talan mot försäkringsgivaren i den medlemsstat där den skadelidande har hemvist – Begreppet förmånstagare

Domslut

Hänvisningen i artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område till artikel 9.1 b i samma förordning skall förstås så, att den skadelidande kan väcka talan direkt mot försäkringsgivaren vid domstolen i den ort i en medlemsstat där den skadelidande har sin hemvist, om sådan direkt talan är tillåten och om försäkringsgivaren har sin hemvist i en medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 326 av den 30.12.2006.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 18 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-481/06) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Offentlig upphandling — Åsidosättande av artikel 6.3 i direktiv 93/36/EG — Allmänna principer i fördraget — Principen om likabehandling och krav på insyn — Nationell lagstiftning som tillåter ett förhandlat förfarande vid offentlig upphandling av varor när det rör sig om viss vårdmateriel)

(2008/C 51/38)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia och X. Lewis)

Svarande: Republiken Grekland (ombud: S. Chala och D. Tsagkarakaki)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artikel 6.3 i rådets direktiv 93/36/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandet vid offentlig upphandling av varor (EGT L 199, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 4, s. 126) och av skyldigheten att säkerställa en effektiv och sund konkurrens – Nationell bestämmelse enligt vilken samtliga ämnen för medicinsk användning har placerats i olika kategorier och maximipriser har fastställts för varje kategori – Bestämmelse som utgör en ordning som tillåter ett förhandlat förfarande vid offentlig upphandling av varor avseende hela grupper av denna typ av varor som karaktäriseras av att de inte är jämförbara

Domslut

1) Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.3 i rådets direktiv 93/36/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandet vid offentlig upphandling av varor, i dess lydelse enligt kommissionens direktiv 2001/78/EG av den 13 september 2001, och har handlat i strid mot de allmänna principerna i fördraget, framför allt principen om likabehandling och kravet på insyn, genom att bibehålla artikel 7.2 i lag nr 2955/2001 om leveranser till sjukhus och andra vårdinrättningar enligt regionala ordningarna om vård och beredskap samt andra bestämmelser, och de därtill hörande genomförandebestämmelserna i de allmänna ministerdekreten DY6a/oik. 38611 och DY6a/oik. 38609 av den 12 april 2005.

2) Republiken Grekland skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 326, 30.12.2006.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 13 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) – Staatssecretaris van Financiën mot Road Air Logistics Customs BV

(Mål C-526/06) ⁽¹⁾

(Gemenskapens tullkodex och tillämpningsförfordning — Gemenskapstransitering — Överträdelse — Bevis för att transiteringen genomförts på ett regelmässigt sätt eller avseende den plats där överträdelsen begicks — Underlåtenhet att bevilja en frist på tre månader för att lägga fram dessa bevis — Återbetalning av tull — Uttrycket ”lagligen skall betalas”)

(2008/C 51/39)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staatssecretaris van Financiën

Motpart: Road Air Logistics Customs BV

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Hoge Raad der Nederlanden – Tolkning av artikel 236 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) och av artikel 379 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1) – Återbetalning eller eftergift av tullar – Belopp som lagligen skall betalas – Fastställande av platsen för uppkomsten av tullskulden

Domslut

Artikel 236.1 första stycket i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen skall tolkas så, att den omständigheten att den nationella tullmyndigheten inte fastställt platsen för tullskuldens uppkomst i enlighet med artikel 379 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 inte medför att tullbeloppet inte är det som lagligen skall betalas.

Den medlemsstat som avgångskontoret tillhör kan emellertid driva in importtullar endast såvida den i enlighet med artikel 379.2 i förordning nr 2454/93 har underrättat den huvudansvarige om att denne har tre månader på sig att lägga fram de begärda bevisen och bevisen inte har lagts fram inom denna frist.

(¹) EUT C 42, 24.2.2007.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 13 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien

(Mål C-528/06) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2003/98/EG — Vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2008/C 51/40)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Montaguti)

Svarande: Konungariket Belgien (ombud: D. Haven)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom föreskriven frist anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG av den 17 november 2003 om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn (EUT L 345, s. 90).

Domslut

- 1) Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG1 av den 17 november 2003 om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa direktivet.
- 2) Konungariket Belgien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 42, 24.2.2007.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 18 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-85/07) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2000/60/EG — Artiklarna 5.1 och 15.2 — Gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område — Avrinningsdistrikt — Sammanfattande rapporter och analyser — Kommunikation — Underlåtenhet)

(2008/C 51/41)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: S. Pardo Quintillán och D. Recchia)

Svarande: Republiken Italien (ombud: M.I. Braguglia och advokat M.G. Fengo)

Saken

Fördragsbrott – Åsidosättande av artiklarna 5.1 och 15.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, s. 1) – Underlåtenhet att lämna sammanfattande rapporter om de analyser som krävs enligt artikel 5 i fråga om vissa avrinningsdistrikt – Underlåtenhet att utföra de analyser och översyner som föreskrivs i artikel 5.1 i direktivet

Domslut

- 1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 5.1 och 15.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område genom att inte lämna en sammanfattande rapport om de analyser och den översyn som krävs enligt artikel 5.1 i direktivet för försöksavrinningsområdet Serchio och för delar av avrinningsdistrikten i den östra delen av Alperna och i de norra, centrala och södra delarna av Apenninerna, enligt artikel 15.2 i direktivet, och genom att inte utföra de analyser och översyner som föreskrivs i artikel 5.1 i direktivet.
- 2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 95, 28.4.2007.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 13 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-244/07) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 2004/50/EG — Driftskompatibilitet hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg och hos systemet för konventionella tåg — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2008/C 51/42)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: N. Yerrell och P. Dejmek)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: C. Schiltz)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen anta nödvändiga bestämmelser för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/50/EG av den 29 april 2004 om ändring av rådets direktiv 96/48/EG om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/16/EG om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg (EUT L 164, s. 114 och rättelse, EUT L 220, s. 40)

Domslut

1) Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/50/EG av den 29 april 2004 om ändring av rådets direktiv 96/48/EG om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/16/EG om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2) Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 155, 7.7.2007.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 18 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Sverige

(Mål C-257/07) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 2004/17/EG — Samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2008/C 51/43)

Rättegångsspråk: svenska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Kukovec och K. Nyberg)

Svarande: Konungariket Sverige (ombud: A. Falk)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen vidta nödvändiga åtgärder för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (försörjningsdirektivet) (EUT L 134, s. 1)

Domslut

1) Konungariket Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

2) Konungariket Sverige skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 183, 4.8.2007.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 18 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-284/07) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 2005/51/EG — Offentlig upphandling — Upphandlingsförfaranden — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2008/C 51/44)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Caeiros, D. Kukovec och P. Andrade)

Svarande: Republiken Portugal (ombud: L. Fernandes)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa kommissionens direktiv 2005/51/EG av den 7 september 2005 om ändring av bilaga XX till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG och bilaga VIII till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG avseende offentlig upphandling (EUT L 257, s. 127)

Domslut

- 1) Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2005/51/EG av den 7 september 2005 om ändring av bilaga XX till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG och bilaga VIII till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG avseende offentlig upphandling, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.
- 2) Republiken Portugal skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 183, 4.8.2007.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 13 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-294/07) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 2004/38/EG — Unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2008/C 51/45)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Maidani)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: C. Schiltz)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen vidta nödvändiga åtgärder för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, s. 77 och – rättelser – EUT L 229, 2004, s. 35, och EUT L 197, 2005, s. 34)

Domslut

- 1) Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.
- 2) Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 211, 8.9.2007.

Domstolens beslut av den 4 oktober 2007 – Fred Olsen, SA mot Europeiska gemenskapernas kommission(Mål C-320/05 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Sjötransport — Cabotage — Befintligt stöd — Nytt stöd — Stöd som kan förklaras vara förenligt med den gemensamma marknaden — Tjänst av allmänt ekonomiskt intresse — Uppenbart att överklagandet i vissa delar inte kan upptas till prövning och att det i andra delar är ogrundat)

(2008/C 51/46)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Fred Olsen, SA (ombud: R. Marín Correa, abogado)

Övriga parter i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J.L. Buendía Sierra och R. Vidal Puig) och Konungariket Spanien (ombud: N. Díaz Abad)

Saken

Överklagande av förstainstansrättens dom (andra avdelningen i utökad sammansättning) av den 15 juni 2005 i mål T-17/02, Olsen mot kommissionen, genom vilken förstainstansrätten ogillade talan om ogiltigförklaring av kommissionen beslut av den 25 juli 2001 i ärendet om statligt stöd NN 48/2001 – Spanien – Stöd till rederiet Trasmediterránea (EGT C 96, 2002, s. 4)

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Fred Olsen SA skall ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Konungariket Spanien skall bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 271, 29.10.2005.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 24 september 2007 – Miguel Torres, SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Bodegas Muga, SA(Mål C-405/06 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Ansökan om figurmärke "Torre Muga" — Invändningsförfarande — Äldre nationellt och internationellt ordmärke "TORRES" — Risk för förväxling — Avslag på invändningen)

(2008/C 51/47)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Miguel Torres, SA (ombud: E. Armijo Chávarri, abogado)

Övriga parter i förfarandet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: I. de Medrano Caballero), Bodegas Muga, SA (ombud: F. Porcuna de la Rosa, abogado)

Saken

Överklagande av förstainstansrättens dom (andra avdelningen) av den 11 juli 2006 i mål T-247/03, Torres mot harmoniseringsbyrån och Bodegas Muga, där förstainstansrätten ogillade talan mot beslut fattat av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 7 april 2003 (ärende R 998/2001-1) om ett invändningsförfarande mellan Miguel Torres, SA och Bodegas Muga, SA

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Miguel Torres, SA skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 310, 16.12.2006.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 6 november 2007 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Stahlwerk Ergste Westig GmbH mot Finanzamt Düsseldorf-Mettmann

(Mål C-415/06) ⁽¹⁾

(Artikel 104.3 i rättegångsreglerna — Svar som framgår tydligt av rättspraxis — Fri rörlighet för kapital — Inkomstskatt — Företag som har fasta driftställen i tredjeland — Beaktande av förluster hos dessa driftställen)

(2008/C 51/48)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stahlwerk Ergste Westig GmbH

Motpart: Finanzamt Düsseldorf-Mettmann

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Bundesfinanzhof – Tolkning av artiklarna 56 EG, 57.1 EG och 58 EG – Avdrag från ett i landet hemmahörande bolags skattepliktiga vinst för förluster i verksamheten i ett fast driftställe etablerat i tredjeland – Nekat avdrag baserat på ett med nämnda tredjeland slutet bilateralt avtal för undvikande av dubbelbeskattning.

Avgörande

En nationell beskattningsordning enligt vilken ett företag som har sitt säte i en medlemsstat när resultatet fastställs inte får göra avdrag för förluster hänförliga till ett driftställe etablerat i tredjeland inverkar på etableringsfriheten i den mening som avses i artiklarna 43 EG–48 EG. Dessa bestämmelser kan inte åberopas med avseende på ett sådant driftställe etablerat i tredjeland.

⁽¹⁾ EUT C 326, 30.12.2006.

Domstolens beslut (femte avdelningen) av den 26 oktober 2007 – PTV Planung Transport Verkehr AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-512/06 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 40/94 — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Ordmärket map&guide)

(2008/C 51/49)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: PTV Planung Transport Verkehr AG (ombud: F. Nielsen, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider)

Saken

Överklagande av den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen) meddelade den 10 oktober 2006 i mål T-302/03, PTV mot harmoniseringsbyrån (map&guide), genom vilken förstainstansrätten ogillade talan om ogiltigförklaring av beslutet att avslå ansökan om registrering av ordmärket "map&guide" vad avser vissa varor och tjänster i klasserna 9, 41 och 42 – Varumärkets särskiljningsförmåga

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) PTV Planung Transport Verkehr AG skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 42, 24.2.2007.

Domstolens beslut av den 27 november 2007 – Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi, Musa Akar mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-163/07 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten — Upptagande till sakprövning — Väsentliga formkrav — Skyldighet för fysiska och juridiska personer att anlita en advokat som är behörig att uppträda inför domstol i en medlemsstat — Uppenbart att överklagandet är ogrundat)

(2008/C 51/50)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi, Musa Akar (ombud: C. Şahin, Rechtsanwält)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. van Nuffel et F. Hoffmeister)

Saken

Överklagande av det beslut som förstainstansrätten (fjärde avdelningen) meddelade den 17 januari 2007 i mål T-129/06, Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi, Musa Akar mot kommissionen, i vilket förstainstansrätten avvisade en talan om dels ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 23 december 2005 rörande en offentlig upphandling avseende uppförande av utbildningsställen i provinserna Diyarbakir och Siirt, dels om att skjuta upp genomförandet av det förfarande som är föremål för rättegången – I det angripna beslutet saknas information om att den som klagat mot beslutet måste företrädas av en advokat med behörighet att vara ombud i en medlemsstats domstolar i fall talan väcks mot beslutet – Lagenlig ansökan har ingetts för sent

Avgörande

- 1) Överklagandet avslås.
- 2) Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi och Musa Akar skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 129, 9.6.2007.

Domstolens beslut av den 19 oktober 2007 – Derya Beyatli mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-238/07 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Allmänt uttagningsprov för medborgare i Republiken Cypern — Meddelande om uttagningsprov — Frist — Klagomål — Skrivelse som ställts till chefen för kommissionens delegation på Cypern)

(2008/C 51/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Derya Beyatli (ombud: A. Demetriades, dikigorosd)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och M. H. Kraemer)

Saken

Överklagande av förstainstansrättens beslut (femte avdelningen) av den 5 mars 2007 i mål T-455/04, Beyatli och Candan, genom vilket förstainstansrätten avvisade en talan om ogiltigförklaring av uttagningskommitténs beslut, i uttagningsprovet EPSO/A/1/03 avseende upprättande av en reserv av biträdande handläggare med cypriotiskt medborgarskap, att inte ge sökandena tillträde till den muntliga delen i nämnda uttagningsprov – Frist för att anföra klagomål enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Derya Beyatli skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 183, 4.8.2007.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale civile di Modena (Italien) den 1 oktober 2007 – Alberto Severi, Cavazzuti e figli mot Regione Emilia-Romagna

(Mål C-446/07)

(2008/C 51/52)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale civile di Modena (Italien).

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Alberto Severi, Cavazzuti e figli

Motpart: Regione Emilia-Romagna

Tolkningsfrågor

- 1) Skall artiklarna 3.1 och 13.3 i förordning (EG) nr 2081/92 (nu artiklarna 3.1 och 13.2 i förordning (EG) nr 510/06 ⁽¹⁾), med avseende på artikel 2 i lagstiftningsdekret 109/92 (artikel 2 i direktiv 2000/13/EG ⁽²⁾), tolkas så att en livsmedelsbeteckning som innehåller geografiska hänvisningar, och beträffande vilken ett förslag om att hos Europeiska kommissionen begära registrering av denna som SUB eller SGB enligt ovan nämnda förordningar har "avslagits" eller i vart fall har blockerats, skall anses generisk åtminstone under den period som det nämnda "avslaget" eller blockeringen är i kraft?
- 2) Skall artiklarna 3.1 och 13.3 i förordning (EG) nr 2081/92 (nu artiklarna 3.1 och 13.2 i förordning (EG) nr 510/06), med avseende på artikel 2 i lagstiftningsdekret 109/92 (artikel 2 i direktiv 2000/13/EG ⁽³⁾), tolkas så att en livsmedelsbeteckning som innehåller en hänvisning till en ort, och som inte är registrerad som SUB eller SGB enligt ovan nämnda förordningar, lagenligt får användas på den europeiska marknaden av tillverkare som konstant har använt den i god tro under lång tid både före och efter ikraftträdandet av förordning (EEG) nr 2081/92 (nu förordning (EG) nr 510/06)?
- 3) Skall artikel 15.2 i direktiv (EEG) 89/104 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar tolkas så att innehavaren av ett kollektivmärke för ett livsmedel, vilket innehåller en geografisk hänvisning, inte får hindra tillverkarna av en vara med samma egenskaper att för denna vara använda en beteckning som liknar den som kollektivmärket innehåller, när nämnda tillverkare konstant har använt den i god tro

under lång tid innan det nämnda kollektivmärket registrerades?

⁽¹⁾ EGT L 93, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 109, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 40, s. 1.

Överklagande ingett den 21 november 2007 av AGC Flat Glass Europe SA, tidigare Glaverbel SA av den dom som förstainstansrätten meddelade den 12 september 2007 i mål T-141/06, Glaverbel SA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-513/07 P)

(2008/C 51/53)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: AGC Flat Glass Europe SA, tidigare Glaverbel SA (ombud: S. Möbus och T. Koerl, lawyers)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 i mål T-141/06 rörande ansökan om gemenskapsvarumärke nr 3183068, och
- förplikta motparten att ersätta kostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden hävdar att den överklagade domen från förstainstansrätten grundas på en felaktig tolkning av artikel 7.3 i förordningen om gemenskapsvarumärken ⁽¹⁾ (nedan kallat förordningen) till följd av en felbedömning av målgruppen och en felbedömning av det territorium som skall beaktas.

1. I motsats till förstainstansrättens bedömning består målgruppen uteslutande av specialister inom glasindustrin. Förstainstansrätten tillämpade därför artikel 7.3 i direktivet felaktigt vid bedömningen av målgruppen.

2. I motsats till vad förstainstansrätten kommit fram till gjorde motparten felaktigt en separat prövning för varje medlemsstat av den bevisning som tillhandahållits avseende uppnådd särskiljningsförmåga genom användning inom hela gemenskapen. Motparten handlade därmed i strid med artikel 7.3 i förordningen enligt vilken det krävs en uppnådd särskiljningsförmåga genom användning inom hela gemenskapen. Vad motparten skulle ha gjort – i stället för att bedöma antalet medlemsstater – var att titta på den tillhandahållna bevisningen i dess helhet och bedöma huruvida denna ger en sammanhängande bild av en fortgående användning inom ett tillräckligt stort geografiskt område över en tillräckligt lång tidsperiod före ansökningsdatum.

⁽¹⁾ Rådets direktiv (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11 av den 14.1.1994, s. 1).

Överklagande ingett den 22 november 2007 av Konungariket Sverige av den dom som förstainstansrätten (stora avdelningen) meddelade den 12 september 2007 i mål T-36/04: Association de la presse internationale ASBL (API) mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-514/07 P)

(2008/C 51/54)

Rättegångsspråk: Engelska

Parter

Klagande: Konungariket Sverige (ombud: A. Falk och S. Johansson)

Övriga parter i målet: Association de la presse internationale ASBL (API) och Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

- Upphäva punkten 2 i domslutet i förstainstansrättens dom den 12 september 2007 i mål T-36/04,
- Ogiltigförklara kommissionens beslut av den 20 november 2003 i dess helhet, i enlighet med vad API yrkade i förstainstansrätten, och således även beträffande nekad tillgång till kommissionens inlagor i målen T-209/01, Honeywell mot kommissionen, T-210/01, General Electric mot kommissionen och C-203/03, kommissionen mot Österrike, samt
- Förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Förstainstansrätten har genom den överklagade domen åsidosatt gemenskapsrätten genom att inte ogiltigförklara kommissionens beslut i dess helhet.

2. Förstainstansrätten har å ena sidan konstaterat att institutionerna enligt artikel 4.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾ är skyldiga att pröva om ett utlämnande specifikt och konkret skulle kunna skada det intresse som skall skyddas genom ett undantag. Endast om så är fallet ger ett undantag stöd för vägran att lämna ut en handling. Denna prövning måste göras för varje enskild handling. Klaganden ställer sig bakom denna slutsats.

3. Förstainstansrätten har emellertid å andra sidan kommit fram till att kommissionen i just detta fall inte var tvungen att göra en sådan prövning, med hänvisning till att det föreligger ett generellt sekretessbehov för inlagor i pågående mål fram till dess att muntlig förhandling har hållits i målet. Detta generella sekretessbehov skulle ha sin grund dels i rätten till en rättvis prövning inför en opartisk domstol, dels för att kommissionen skall kunna tillvarata sina intressen som part i målen. Förstainstansrätten har med hänsyn härtill funnit att kommissionen inte gjorde en felaktig bedömning när den vägrade tillgång till inlagorna.

4. Enligt klagandens mening är den senare slutsatsen oförenlig med skyldigheten att pröva frågan om utlämnande med hänsyn till innehållet i den specifika handlingen. Förstainstansrätten har därmed genom sitt avgörande åsidosatt gemenskapsrätten.

⁽¹⁾ EGT L 145, s. 43.

Talan väckt den 30 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Österrike

(Mål C-535/07)

(2008/C 51/55)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Sauer och D. Recchia)

Svarande: Republiken Österrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1 och 4.2 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda

fåglar ⁽¹⁾ och enligt rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽²⁾, genom att

- a) inte såsom särskilda skyddsområden enligt artikel 4.1 och 4.2 i fågeldirektivet korrekt och i enlighet med ornitologiska kriterier ha klassificerat ("Hansag" i delstaten Burgenland) eller avgränsat ("Niedere Tauern" i delstaten Steiermark) de områden i Österrike som vad gäller antal och storlek är mest lämpade för bevarandet av fåglar, och
 - b) inte ha gett de redan klassificerade särskilda områdena ett rättsligt skydd genom vilket kraven i artikel 4.1 och 4.2 i fågeldirektivet och artikel 6.2 i livsmiljödirektivet beaktas, samt
- förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 4.1 och 4.2 i rådets direktiv 79/409/EEG (nedan kallat fågeldirektivet) skall medlemsstaterna såsom särskilda skyddsområden klassificera de områden som vad gäller antal och storlek är mest lämpade för bevarandet av de arter som avses i bilaga 1 till direktivet och vidta liknande åtgärder för regelbundet förekommande flyttfåglar som inte anges i bilaga 1. Ett skyddsområde skall ges en rättsligt skyddad ställning som gör det möjligt att bland annat säkerställa överlevnad och fortplantning för de fågelarter som anges i bilaga 1 till direktivet samt fortplantning, ruggning och övervintring av regelbundet förekommande flyttfågelarter som inte anges i nämnda bilaga. Eftersom särskilda skyddsområden enligt artikel 7 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (nedan kallat livsmiljödirektivet) skall ersätta de skyldigheter som följer av artikel 4.4 första meningen i fågeldirektivet, måste det rättsliga skyddet av dessa områden dessutom förhindra att livsmiljöerna och habitaterna för de arter för vilka områdena har utsetts försämrats och att dessa arter utsätts för väsentliga störningar.

Republiken Österrike har åsidosatt sina skyldigheter som följer av dessa gemenskapsrättsliga bestämmelser, genom att inte ha klassificerat "Hansag" som särskilt skyddsområde, genom att inte ha avgränsat skyddsområdet "Niedere Tauern" i enlighet med kraven i fågeldirektivet och slutligen genom att inte ha gett en del av de tidigare klassificerade skyddsområdena ett sådant rättsligt skydd genom vilket kraven i de ovannämnda bestämmelserna beaktas.

Trots att Republiken Österrike har medgett det nödvändiga i att klassificera området "Hansag" såsom särskilt skyddsområde och trots att den har förmedlat sin avsikt att göra så, har den inte efterkommit skyldigheten att klassificera före utgången av den frist som angavs i det motiverade yttrandet.

Republiken Österrike har underlåtit att avgränsa området "Niedere Tauern" i enlighet med kraven i fågeldirektivet genom att inte tillräckligt ha beaktat livsmiljön för fjällpipare och genom att inte i tillräckligt utsträckning ha inrymt de fastställda livsmil-

jöerna för vissa skogsfågelarter, till exempel gråspett (*Picus canus*) och järpe (*Bonasa bonasia*). Visserligen har medlemsstaterna ett visst utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om valet av ett särskilt skyddsområde, men denna begränsas emellertid genom att klassificeringen av dessa områden skall ske med hänsyn till de ornitologiska kriterier som fastställs i direktivet. Medlemsstaterna har vid valet och avgränsningen av ett särskilt skyddsområde i synnerhet inte rätt att beakta de ekonomiska krav som anges i artikel 2 i fågeldirektivet respektive artikel 6.4 i livsmiljödirektivet.

Vad gäller den rättsliga statusen hos de redan klassificerade skyddsområdena i Österrike, skall "särskilda åtgärder för bevarande" vidtas i ett område som uppfyller kriterierna för att få klassificeras som särskilt skyddsområde avseende den där levande fågelfaunan. Det är även nödvändigt att exakt fastställa skyddsåtgärderna och anpassa dem till de särskilda kännetecken och miljöförutsättningar som gäller för skyddsområdena och för de där levande arterna. Den specifika målsättning vad gäller bevarandet av området, i den mening som avses i artikel 4.1 och 4.2 i fågeldirektivet, i de rättsliga skyddsinstrumenten liksom skyddssyftet i artikel 6.2 i livsmiljödirektivet för de berörda fågelarterna, i kombination med de nödvändiga konkreta åtgärderna och ålägganden (för- och påbud) för området, måste också vara bindande och ges tillräcklig offentlig uppmärksamhet. Efter prövning av de i respektive delstat gällande bestämmelserna kan det konstateras att det rättsliga skyddet i dessa bestämmelser inte uppfyller de ovannämnda kraven och således är otillräckliga enligt kriterierna i bestämmelserna i fågel- och livsmiljödirektivet.

⁽¹⁾ EGT L 103, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 161.

⁽²⁾ EGT L 206, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114.

Talan väckt den 30 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-536/07)

(2008/C 51/56)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Kukovec och R. Sauer)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 7 jämförd med artikel 11 i rådets direktiv 93/37/EEG om samordning av förfarandena vid tilldelning av offentliga upphandlingskontrakt för bygg- och anläggningsarbeten⁽¹⁾, genom att staden Köln slöt kontraktet av den 6 augusti 2004 med fastighetsbolaget Köln Messe 15 bis 18 GbR (sedermera fastighetsbolaget Köln Messe 8-11) utan något förfarande för tilldelning av kontrakt via infordran av anbud inom hela Europa i enlighet med nämnda bestämmelser, och
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom artikel 7 i rådets direktiv 93/37/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandena vid tilldelning av offentliga upphandlingskontrakt för bygg- och anläggningsarbeten (nedan kallat direktivet) åläggs den upphandlande myndigheten vid tilldelning av offentliga upphandlingskontrakt för bygg- och anläggningsarbeten att iaktta vissa förfaranden. Därmed blir förhandlingsförfarandet bara i undantagsfall tillämpligt och då under mycket bestämda förutsättningar, medan huvudregeln är att det öppna förfarandet eller det selektiva förfarandet gäller. För att en effektiv konkurrens skall utvecklas inom området för offentlig upphandling krävs därför att meddelanden om upphandling från medlemsstaternas upphandlande myndigheter offentliggörs i hela gemenskapen. Artikel 11 i direktivet innehåller de tillämpliga bestämmelserna om offentliggörande.

Talan avser att staden Köln utan att iaktta det erforderliga förfarandet, och framförallt utan något offentliggörande, tilldelade ett offentligt upphandlingskontrakt för bygg- och anläggningsarbeten till ett privat investeringsföretag. Målet med upphandlingsförfarandet var ett uppförande av fyra mässhallar som skulle användas av det privata bolaget KölnMesse GmbH, i vilket staden Köln äger majoriteten av andelarna. Enligt det ifrågasatta bygg- och anläggningsarbetet skall investeringsföretaget uppföra de nya mässhallarna och ytterligare lokaler enligt detaljerade anvisningar. Staden hyr byggnaderna för en bestämd tidsperiod av 30 år mot en total hyra på över 600 miljoner euro. Inom ramen för ett avtal om sublokation vidareförhyr staden därefter byggnaderna till mässföretaget KölnMesse GmbH.

Enligt kommissionen rör det sig därvid om ett offentligt bygg- och anläggningsarbete som enligt direktivet skulle ha gjorts föremål för infordran av anbud inom hela Europa inom ramen för det konkurrensrättsliga förfarandet. För det första är staden Köln i egenskap av territorium med juridisk persons status att anse som upphandlande myndighet i direktivets bemärkelse. Den är därmed skyldig att iaktta de bestämmelser om förfarandet som föreskrivs i direktivet när det gäller de kontrakt som faller inom direktivets tillämpningsområde. För det andra är kommissionen av den uppfattningen att kontraktet – trots att

det betecknas som "hyresavtal" och trots den reglering av en (vederlagsbetingad) nyttjanderätt som framstår som om den skall ges företräde – skall anses utgöra ett offentligt bygg- och anläggningsarbete i den mening som avses i artikel 1a i direktivet.

Enligt den gemenskapsrättsliga definitionen av ett offentligt bygg- och anläggningsarbete ingicks även kontrakt för erhållande av möjligheten att nyttja ännu ej befintliga byggnader vilka dock specificerats med exakta angivelser av den upphandlande myndigheten. Eftersom domstolen i sin rättspraxis har slagit fast att ett kontrakt klassificeras efter sitt huvudföremål om det föreligger flera olika omständigheter, är beteckningen på det här ifrågavarande kontraktet som "hyresavtal" och även en eventuell klassificering som sådant enligt tysk rätt irrelevant för bedömningen enligt direktivet.

Vad gäller det ifrågavarande kontraktet framgår det av den ekonomiska kontexten och av de omständigheter som förelåg vid kontraktets ingående att parternas huvudsakliga syfte med ingående av kontraktet var uppförandet av mässhallar enligt de av staden Köln detaljerade specifikationerna. Tyngdpunkten i kontraktet ligger på finansieringen av bygg- och anläggningsarbeten med en över tiden periodiserad motprestation. I ekonomiskt hänseende leder kontraktet till samma resultat som en tilldelning av entreprenadavtal avseende bygg- och anläggningsarbeten.

Med utgångspunkt i direktivets bestämmelser saknar det dessutom betydelse huruvida den upphandlande myndigheten skall bli ägare eller ej av det byggnadsverk som skall uppföras, huruvida nämnda myndighet skall nyttja byggnaden själv eller om det är tänkt att byggnaden skall ställas till allmänhetens eller vissa tredje mäns förfogande.

Nyttjanderätten utgör i förevarande fall endast en följd av det faktum att fastigheten (och därmed enligt tysk rätt ovillkorligen även de byggnader som skall uppföras på denna) tillhör den privata entreprenören. Det faktum att det är KölnMesse GmbH som i framtiden ska nyttja mässhallarna ändrar inte på något sätt att staden Köln är ensam kontraktspartner till investeringsföretaget och att staden Köln därför också är ensam ansvarig för kontraktets fullgörande.

Då det i förevarande fall inte föreligger några konkreta omständigheter som kan rättfärdiga en direkttilldelning av kontraktet utan föregående offentliggörande om upphandling, tvingas kommissionen dra slutsatsen att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet genom att staden Köln i egenskap av upphandlande myndighet ingick det ifrågavarande kontraktet utan föregående offentliggörande.

⁽¹⁾ EGT L 199, s. 54.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sofijski gradski sad (Bulgarien) den 4 december 2007 – Apis-Hristovich EOOD mot Lakorda AD

(Mål C-545/07)

(2008/C 51/57)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Sofijski gradski sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Apis-Hristovich EOOD

Motpart: Lakorda AD

Tolkningsfrågor

- 1) Hur skall begreppen "varaktig överflyttning" och "tillfällig överflyttning" tolkas och avgränsas när det gäller:
 - att fastslå om det har gjorts ett utdrag, i den mening som avses i artikel 7 i direktiv 96/9 (¹), ur en databas som är tillgänglig genom elektroniska medier,
 - att fastställa vid vilken tidpunkt det skall antas att det har gjorts ett utdrag, i den mening som avses i artikel 7 i direktiv 96/9, ur en databas som är tillgänglig genom elektroniska medier, och
 - att fastställa vilken betydelse det har för bedömningen av ett utdrag, att det sålunda hämtade innehållet i en databas har använts för att upprätta en ny och ändrad databas?
- 2) Vilket kriterium skall tillämpas vid tolkningen av begreppet "utdrag av en kvantitativt sett väsentlig del" när databaserna indelats och används i enskilda undergrupper som är självständiga marknadsprodukter? Skall såsom kriterium användas databasens omfattning i hela produkten eller databasens omfattning i de enskilda undergrupperna?
- 3) Skall den omständigheten att en databasproducent insamlat en viss typ av data, som påstås ha varit föremål för ett utdrag, från en källa som inte är offentlig, så att dessa data endast hade kunnat erhållas genom utdrag ur denna databasproducenters databas, tillämpas som kriterium vid tolkningen av begreppet "en kvalitativt sett väsentlig del"?
- 4) Vilka kriterier skall tillämpas vid fastställandet av huruvida det har gjorts utdrag av data ur en databas som är tillgänglig genom elektroniska medier? Kan det anses som indikation på att ett utdrag har skett när producentens databas har en särskild struktur och innehåller anteckningar, hänvisningar, kommandon, fält, hyperlänkar och redaktionella texter, som

också har påträffats i den databas som tillhör upphovsmannen till den påstådda överträdelsen? Spelar det någon roll för denna bedömning att dessa båda motstående databaser har olika grundläggande strukturer?

- 5) Är datorprogrammet/systemet för databashantering till sammans med dess visualiseringselement relevant för bedömningen av huruvida det har skett ett utdrag, när det inte ingår i databasen?
- 6) Mot bakgrund av att "en kvantitets- eller kvalitetsmässigt sett väsentlig del av databasen" enligt direktiv 96/9 och Europeiska gemenskapernas domstols rättspraxis är knuten till väsentliga investeringar för anskaffning, granskning eller presentation av en databas, hur skall dessa begrepp tolkas i förhållande till statliga myndigheters offentliga normativa och individuella rättsakter, officiella översättningar av dessa och rättspraxis?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser (EGT L 77, s. 20).

Talan väckt den 7 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Polen

(Mål C-547/07)

(2008/C 51/58)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Recchia och K. Herrmann)

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1 och 4.2 i rådets direktiv 79/409/EEG (¹) av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar genom att inte klassificera särskilda fågelskyddsområden som med hänsyn till ornitologiska kriterier är de mest lämpade för bevarandet av fågelarter, och
- förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Polen var skyldig att ange särskilda fågelskyddsområden i samband med anslutningen till Europeiska unionen.

I december 2004 offentliggjordes i Polen en ornitologisk kartläggning avseende bevarandet av fåglar med relevans för Europa (IBA 2004). I denna förteckning angavs 140 områden som är väsentliga för fågelskyddet på grundval av ornitologiska kriterier.

15 av de områden som upptogs i IBA 2004 har inte klassificerats av Republiken Polen såsom särskilda fågelskyddsområden och de polska myndigheterna har inte åberopat någon vetenskaplig bedömning till stöd för den uteblivna klassificeringen.

Vidare är storleken på 8 särskilda fågelskyddsområden mindre än de områden som angetts i IBA 2004. Utanför dessa särskilda fågelskyddsområden ligger områden som enligt IBA 2004 är lämpligare för en klassificering som särskilda fågelskyddsområden.

Slutligen minskade de polska myndigheterna i september 2007 storleken på 5 områden som angetts som särskilda fågelskyddsområden, vilket inte är utan betydelse för fågelskyddet.

(¹) EGT L 103, s. 1.

Talan väckt den 11 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland

(Mål C-554/07)

(2008/C 51/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Lyal och M. Afonso)

Svarande: Irland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2, 9 och 13 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (¹) genom att inte på ett korrekt sätt införliva artikel 13 i direktiv 2006/112 (inklusive bilaga I till direktivet) med irländsk lagstiftning och följaktligen genom att från beskattning – med vissa begränsade undantag – undanta all ekonomisk verksamhet som bedrivs

av staten, lokala myndigheter och andra offentligt rättsliga organ, och

- förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I Irland behandlas staten och lokala myndigheter som beskattningsbara personer endast om finansministern har utfärdat en särskild föreskrift om att så skall ske. Enligt kommissionen strider detta mot den ordning som införs genom artikel 13 i mervärdesskattedirektivet i flera avseenden. För det första saknas det bestämmelser om beskattning av offentligt rättsliga organ när de inte agerar i sin egenskap av offentliga myndigheter. För det andra finns det ingen allmän bestämmelse om beskattning av offentligt rättsliga organ när de agerar i sin egenskap av offentliga myndigheter men bedriver en sådan slags verksamhet att ett undantag från beskattning skulle leda till en betydande snedvridning av konkurrensen. Beskattningen av offentligt rättsliga organ är fullständigt beroende av finansministerns skönsmässiga bedömning. De relevanta bestämmelserna innehåller inte några kriterier för hans beslut. För det tredje saknas det bestämmelser om beskattning av de verksamheter som räknas upp i bilaga I till mervärdesskattedirektivet.

(¹) EUT L 347, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (Queen's Bench Division) Administrative Court (Förenade kungariket) den 17 december 2007 – S.P.C.M. SA, C.H. Erbslöh KG, Lake Chemicals and Minerals Limited, Hercules Incorporated mot Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Mål C-558/07)

(2008/C 51/60)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (Queen's Bench Division) Administrative Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: S.P.C.M. SA, C.H. Erbslöh KG, Lake Chemicals and Minerals Limited, Hercules Incorporated

Motpart: Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Tolknings- och giltighetsfrågor

- 1) Med hänsyn till att kraven på registrering i Avdelning II i Reachförordningen (⁽¹⁾) enligt artikel 2.9 i samma förordning inte skall gälla för polymerer, avser hänvisningen till "monomerer" i artikel 6.3:
- a) Reagerade monomerer, det vill säga monomerer som har reagerat tillsammans på ett sådant sätt att de inte går att skilja från den polymer som de ingår i.
 - b) Oreagerade monomerer, det vill säga sådana monomerer som kvarstår efter polymeriseringen och vilka bibehåller sin kemiska identitet och sina kemiska egenskaper, vilka är skilda från polymerens, efter det att polymeriseringen är avslutad, eller
 - c) Såväl reagerade som oreagerade monomerer?
- 2) Om svaret på den första frågan är antingen (a) eller (c), är tillämpningen av artikel 6.3 på tillverkare och importörer av polymerer rättsstridig på grund av att kraven är ologiska, diskriminerande eller oproportionerliga?

(⁽¹⁾) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG, EUT L 396, s. 1.

Talan väckt den 20 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Malta**(Mål C-563/07)**

(2008/C 51/61)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter**

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: U. Wölker och D. Lawunmi)

Svarande: Republiken Malta

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Malta har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG (nedan kallat beslutet) av

den 11 februari 2004 om en mekanism för övervakning av utsläpp av växthusgaser inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet (⁽¹⁾) jämförd med artiklarna 2–7 i kommissionens beslut nr 166/2005/EG av den 10 februari 2005 om tillämpningsföreskrifter för beslut nr 280/2004/EG, genom att inte lämna de uppgifter som krävs enligt denna artikel.

Grunder och huvudargument

I enlighet med artikel 3.1 i beslut nr 280/2004/EG skall medlemsstaterna, för bedömning av de faktiska framstegen och för att möjliggöra utarbetandet av gemenskapens årliga rapporter i enlighet med ramkonventionen och Kyotoprotokollet, lämna vissa uppgifter avseende utsläppen av växthusgaser till kommissionen senast den 15 januari varje år.

Med beaktande av att Republiken Malta inte har lämnat vederbörlig information till kommissionen den 15 januari 2006 konstaterar kommissionen att de maltesiska myndigheterna har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 3.1 i beslutet.

(⁽¹⁾) EUT L 49, s. 1.

Talan väckt den 10 januari 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Malta**(Mål C-11/08)**

(2008/C 51/62)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter**

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K. Simonsson)

Svarande: Republiken Malta

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Malta har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 12.1 och bilaga VII i rådets direktiv 95/21/EG av den 19 juni 1995 om hamnstatskontroll (⁽¹⁾) genom att i nationell rätt föreskriva att inspektörer som inte uppfyller kriterierna i bilaga VII i direktivet godtas om de var anställda hos den behöriga myndigheten för hamnstatskontroll den 1 maj 2004.
- förplikta Republiken Malta att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I artikel 12.1 i direktivet föreskrivs att inspektioner endast skall genomföras av inspektörer som har de kvalifikationer som är förtecknade i bilaga VII. I punkt 5 i bilaga VII föreskrivs att inspektörer som inte uppfyller kraven i punkterna 1–4 i bilagan ändå kan godtas om de är anställda hos den behöriga myndigheten i en medlemsstat som utför hamnstatskontroll när direktivet antogs, det vill säga den 19 juni 1995.

Det finns inte några övergångsbestämmelser i anslutningsakten, vilka rör tillämpningen av direktivet med avseende på Malta. Enligt artikel 2 i anslutningsakten är bestämmelserna i direktivet bindande för Malta från och med dagen för anslutning.

Kommissionen anser att Merchant Shipping (Port State Control) Regulations, 2004 (nedan kallad föreskrifterna), vilka antogs av Malta för att införliva direktivet, är oförenliga med detta, jämförda med anslutningsakten. I föreskrifterna stadgas att inspektörer som inte uppfyller kraven i punkterna 1–4 i bilaga VII i direktivet godtas om de har varit anställda hos den behöriga myndigheten för hamnstatskontroll mellan den 19 juni 1995 och det datum när dessa trädde i kraft, det vill säga den 1 maj 2004.

(¹) EGT L 157, s. 1.

Beslut meddelat av ordföranden på domstolens fjärde avdelning av den 11 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Översättningscentrum för Europeiska unionen

(Mål C-269/06) (¹)

(2008/C 51/63)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på fjärde avdelningen har beslutat att avskriva målet.

(¹) EUT C 190, 12.8.2006.

Beslut meddelat av ordföranden på domstolens sjätte avdelning av den 20 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-482/06) (¹)

(2008/C 51/64)

Rättegångsspråk: portugisiska

Ordföranden på sjätte avdelningen har beslutat att avskriva målet.

(¹) EUT C 326, 30.12.2006.

Beslut meddelat av ordföranden på domstolens åttonde avdelning av den 27 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Ungern

(Mål C-30/07) (¹)

(2008/C 51/65)

Rättegångsspråk: ungerska

Ordföranden på åttonde avdelningen har beslutat att avskriva målet.

(¹) EUT C 69, 24.3.2007.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 16 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland

(Mål C-31/07) (¹)

(2008/C 51/66)

Rättegångsspråk: engelska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

(¹) EUT C 56, 10.3.2007.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 20 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-190/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/67)

Rättegångsspråk: *franska*

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 129, 9.6.2007.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-234/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/70)

Rättegångsspråk: *portugisiska*

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 155, 7.7.2007.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 16 november 2007 (begäran om förhandsavgörande från Zala Megyei Bíróság – Republiken Ungern) – OTP Bank rt, Merlin Gerin Zala kft mot Zala Megyei Közigazgatási Hivatal

(Mål C-195/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/68)

Rättegångsspråk: *ungerska*

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 129, 9.6.2007.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 5 december 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Tyskland

(Mål C-245/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/71)

Rättegångsspråk: *tyska*

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 155, 7.7.2007.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 20 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-206/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/69)

Rättegångsspråk: *portugisiska*

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 129, 9.6.2007.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 21 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-266/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/72)

Rättegångsspråk: *portugisiska*

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 183, 4.8.2007.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 22 november 2007 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-382/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/73)

Rättegångsspråk: portugisiska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 223, 22.9.2007.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 4 december 2007 (begäran om förhandsavgörande från Landesarbeitsgericht Mecklenburg-Vorpommern – Tyskland) – Kathrin Haase, Adolf Oberdorfer, Doreen Kielon, Peter Schulze, Peter Kliem, Dietmar Bössow, Helge Riedel, André Richter och Andreas Schneider mot Superfast Ferries SA, Superfast OKTO Maritime Company och Baltic SF VIII LTD

(Mål C-413/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/74)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 283, 24.11.2007.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

Förstainstansrättens dom av den 15 januari 2008 – Hoya mot harmoniseringsbyrån – Indo (AMPLITUDE)

(Mål T-9/05) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket AMPLITUDE — Äldre nationella varumärket AMPLY — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94)

(2008/C 51/75)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Hoya Kabushiki Kaisha (Tokyo, Japan) (ombud: advokaterna A. Nordemann, C.-R. Haarmann, F. Schwab och M. Nentwig)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. Folliard-Monguiral och G. Schneider)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Indo Internacional, SA (Hospitalet de Llobregat, Spanien) (ombud: advokaten M. Currel Aguil)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 3 november 2004 (ärende R 433/2004-1) om ett invändningsförfarande mellan Indo Internacional, SA och Hoya Kabushiki Kaisha

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Hoya Kabushiki Kaisha skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 106, 30.4.2005.

Förstainstansrättens dom av den 16 januari 2008 – Scippacercola och Terezakis mot kommissionen

(Mål T-306/05) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Missbruk av dominerande ställning — Påstått alltför höga avgifter som tas ut av huvudmannen för Atens internationella flygplats — Avslag på klagomålet — Inget gemenskapsintresse)

(2008/C 51/76)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Isabella Scippacercola (Bryssel, Belgien) och Ioannis Terezakis (Bryssel) (ombud: advokaterna A. Krystallidis och G. Stylianakis)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Hellström, A. Nijenhuis och F. Amato)

Saken

Begäran om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 2 maj 2005 fattat med stöd av artikel 7.2 i kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 av den 7 april 2004 om kommissionens förfaranden enligt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget (EUT L 123, s. 18) om avslag på klagomålet COMP/D3/38469 rörande uttag av vissa avgifter av huvudmannen för Atens internationella flygplats i Spata och av Olympic Fuel Company.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Isabella Scippacercola och Ioannis Terezakis skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 271, 29.10.2005.

**Förstainstansrättens dom av den 16 januari 2008 –
Inter-Ikea mot harmoniseringsbyrån – Waibel (idea)**

(Mål T-112/06) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ogiltighetsförfarande — Gemenskapsregistrering av figurmärket idea — Äldre gemenskapsregistrerade och nationellt registrerade figur- och ordmärket IKEA — Relativ ogiltighetsgrund — Ingen risk för förväxling — Artikel 8.1 b och artikel 52.1 a i förordning (EG) nr 40/94)

(2008/C 51/77)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Inter-Ikea Systems BV (Delft, Nederländerna) (ombud: advokaterna J. Gulliksson och J. Olsson)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Walter Waibel (Dingolfing, Tyskland) (ombud: advokaterna A. Fottner och M. Müller)

Saken

Talan mot harmoniseringsbyråns första överklagandenämnds beslut av den 10 februari 2006 (ärende R 80/2005-1) avseende ett ogiltighetsförfarande mellan Inter-Ikea Systems BV och Walter Waibel.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Inter-Ikea Systems BV skall ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet Walter Waibels kostnader i förfarandet vid överklagandenämnden.

⁽¹⁾ EUT C 131, 3.6.2006.

**Förstainstansrättens beslut av den 12 december 2007 –
Vodafone España och Vodafone Group mot kommissionen**

(Mål T-109/06) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Direktiv 2002/21/EG — Skrivelse med kommissionens anmärkningar — Artikel 7 i direktiv 2002/21 — Rättsakt mot vilken talan inte kan väckas — Direkt inverkan saknas — Avisning)

(2008/C 51/78)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Vodafone España, SA (Madrid, Spanien) och Vodafone Group plc (Newbury, Berkshire, Förenade kungariket) (ombud: J. Flynn, QC, E. McKnight och K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitors)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Shotter och K. Mojzesowicz)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Spanien (ombud: M. Muñoz Pérez, abogado del Estado)

Saken

Begäran om ogiltigförklaring av det beslut som påstås ingå i kommissionens skrivelse av den 30 januari 2006 till Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones på grundval av artikel 7.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, s. 33).

Avgörande

- 1) Talan avisas
- 2) Vodafone España, SA och Vodafone Group plc skall bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnad.
- 3) Konungariket Spanien skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 131, 3.6.2006.

**Förstainstansrättens beslut av den 11 december 2007 –
Regione Siciliana mot kommissionen**

(Mål T-156/06) ⁽¹⁾

(Europeiska socialfonden (ESF) — Nedsättning av det ekonomiska stöd från gemenskapen som ursprungligen hade beviljats — Talan om ogiltigförklaring — Regionalt eller lokalt organ — Inte direkt berörd — Avvisning)

(2008/C 51/79)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Regione Siciliana (Italien) (ombud: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: L. Flynn, M. Velardo och A. Weimar biträdda av advokaten G. Faedo)

Saken

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2006) 1171 av den 23 mars 2006 om nedsättning av ett stöd från Europeiska socialfonden som beviljats för ett åtgärdsprogram i regionen Sicilien inom ramen för gemenskapsstöd för gemenskapens strukturåtgärder avseende målområde 1 i Italien för perioden år 1994–1999

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Regione Siciliana skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 178 av den 29.7.2006.

**Förstainstansrättens beslut av den 13 december 2007 –
Beniamino Donnici mot Europaparlamentet**

(Mål T-215/07) ⁽¹⁾

(Förklaring om att avstå från forstsatt handläggning)

(2008/C 51/80)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Beniamino Donnici (Castrolibero, Italien) (ombud: advokaterna M. Sanino, G.M. Roberti, I. Perego och P. Salvatore)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: H. Krück, N. Lorenz och L. Visaggio)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut av den 24 maj 2007 om valprovning av Beniamino Donnici (2007/2121(REG)), i vilket dennes mandat som ledamot av Europaparlamentet förklarades ogiltigt.

Avgörande

- 1) *Förstainstansrätten förklarar att domstolen avstår från vidare handläggning i mål T-215/07, så att domstolen får pröva talan om ogiltigförklaring.*
- 2) *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

⁽¹⁾ EUT C 183, 4.8.2007.

**Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den
17 december 2007 – Dow AgroSciences m.fl. mot
kommissionen**

(Mål T-367/07 R)

(Interimistiskt förfarande — Direktiv 91/414/EEG — Begäran om uppskov med verkställigheten — Tillåtlighet — Krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2008/C 51/81)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Hertfordshire, Förenade kungariket), DOW AgroSciences BV (Hoek, Nederländerna), DOW AgroSciences Danmark A/S (Kongens Lyngby, Danmark), DOW AgroSciences GmbH (München, Tyskland), DOW AgroSciences (Mougins, Frankrike), DOW AgroSciences Export (Mougins), DOW AgroSciences Hungary kft (Budapest, Ungern), DOW AgroSciences Italia Srl (Milano, Italien), DOW AgroSciences Polska sp. z o.o. (Warszawa, Polen), DOW AgroSciences Distributions (Mougins), DOW AgroSciences Iberica, SA (Madrid, Spanien), DOW AgroSciences s.r.o. (Prag, Republiken Tjeckien) och DOW AgroSciences LLC (Indianapolis, Indiana, Förenta Staterna) (ombud: advokaterna K. Van Maldegem och C. Mereu)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: B. Doherty och L. Parpala)

Saken

Begäran om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut 2007/437/EG av den 19 juni 2007 om att inte införa haloxyfop-R i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller detta ämne (EUT L 163, s. 22) till dess dom avkunnas i huvudsaken.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiskt förfarande avslås
- 2) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 14 december 2007 – Portugal mot kommissionen

(Mål T-387/07 R)

(Begäran om uppskov med verkställigheten — Nedsättning av ett finansiellt stöd — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2008/C 51/82)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Republiken Portugal (ombud: L. Fernandes, S. Rodrigues och A. Gattini)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Guerra e Andrade och L. Flynn)

Saken

Begäran om uppskov med verkställigheten av dels kommissionens beslut C(2007) 3772 av den 31 juli 2007 om minskning av det finansiella stöd som Europeiska regionala utvecklingsfonden beviljat för att finansiera det globala stödet SGAIA i enlighet med kommissionens beslut C(95) 1769 av den 28 juli 1995, dels det påstådda betalningskravet som ingick i debetnota av den 17 september 2007.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
 - 2) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.
-

Talan väckt den 7 december 2007 – YKK m.fl. mot kommissionen

(Mål T-448/07)

(2008/C 51/83)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: YKK Corp. (Tokyo, Japan), YKK Holding Europe BV (Sneek, Nederländerna), YKK Stocko Fasteners GmbH (Wuppertal, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Kaneko och C. Vennemann)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det angripna beslutet i den del det berör sökandena,
- som en följd härav undanröja de böter som ålagts sökandena,
- alternativt, ogiltigförklara artikel 2 i det angripna beslutet i den del det berör sökandena eller i varje fall undanröja eller sänka de bötesbelopp som ålagts sökandena,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall ogiltigförklara kommissionens beslut K(2007) 4257 slutlig av den 19 september 2007 i ärende COMP/E-1/39.168 – PO/sybehör i metall och plast: fästansordningar, i vilket kommissionen fastslog att sökandena och andra företag hade åsidosatt artikel 81 EG genom att

- enas om samordning av prisökningar och utbyta konfidentiell information om priser och införande av prisökningar inom ramen för "samarbetet avseende Basel, Wuppertal och Amsterdam",
- fastställa priser, kartlägga prisökningar och fördela kunder genom ett bilateralt samarbete med Prym Fashion, och
- utbyta information om priser, diskutera priser och enas om en metod för att fastställa lägsta pris genom ett tresidigt samarbete med Coats och Prum.

Sökandena gör till stöd för sin talan gällande att multiplikatorn 1.25 för avskräckning som tillämpats på dem står i strid med proportionalitetsprincipen.

Vad gäller "samarbetet avseende Basel, Wuppertal och Amsterdam" gör sökandena gällande att kommissionen, med avseende på YKK Stocko Fasteners, gjort en felaktig tillämpning av artikel 23.2 i förordning 1/2003 (¹), enligt vilken böter som åläggs ett företag inte får överstiga 10 procent av föregående räkenskapsårs sammanlagda omsättning. Dessutom är multiplikatorn 1.25 för avskräckning enligt sökandena inte motiverad för den period som föregick YKK Holding Europes förvärv av YKK Stocko Fasteners.

Vad gäller det bilaterala samarbetet mellan Prym Fashion och sökandena YKK Stocko Fasteners och YKK Corp. gör sökandena gällande att det var fel av kommissionen att anta att samarbetet var världsomfattande.

Vad gäller det tresidiga samarbetet mellan Coats, Prym och sökanden YKK Holding Europe gör sökandena gällande att

- kommissionen inte har bevisat att diskussionerna om pris-harmonisering vid de fem sammanträden om dragkedjor som ägde rum under åren 1998 och 1999 utgjorde ett sådant avtal eller samordnat förfarande som strider mot artikel 81 EG,
- om diskussionerna vid de fem sammanträden om dragkedjor som ägde rum under åren 1998 och 1999 skall anses utgöra ett åsidosättande av artikel 81 EG, skall de böter som ålagts sökandena sättas ner, eftersom sökandena samarbetat med kommissionen inom ramen för kommissionens program för förmånlig behandling,
- dessa diskussioner är inte tillräckliga för att det skall anses föreligga en ”mycket allvarlig” överträdelse,
- de böter som kommissionen ålagt står inte i proportion till den eventuella överträdelsen,
- kommissionen inte har beaktat en sådan överträdelses inverkan på den gemensamma marknaden.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

Talan väckt den 7 december 2007 – Ecolan Research & Development mot harmoniseringsbyrån (CAPS)

(Mål T-452/07)

(2008/C 51/84)

Rättegångsspråk: svenska

Parter

Sökande: Ecolan Research & Development A/S (Köpenhamn, Danmark) (ombud: L.-E. Ström, advokat)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- Återförvisa ärendet till Överklagandenämnden för förnyad prövning.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket CAPS för varor i klasserna 7, 16 och 17 – ansökan nr 4 957 131

Granskarens beslut: Avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Överklagandenämnden har brutit mot väsentliga procedurkrav och mot Rådets förordning nr 40/94 dels genom att inte påpeka att överklagandet skulle ha översatts till sökandens första språk svenska, dels genom att bekräfta överklagandet och fortsätta korrespondera på engelska. Överklagandenämnden åsidosatte därmed principerna om skydd för berättigade förväntningar och rätt till likabehandling.

Talan väckt den 7 december 2007 – Prym m.fl. mot kommissionen

(Mål T-454/07)

(2008/C 51/85)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: William Prym GmbH & Co. KG (Stolberg, Tyskland), Prym Inovan GmbH & Co. KG (Stolberg, Tyskland), EP Group S. A. (Comines-Warnton, Belgien) (ombud: advokaterna H.-J. Niemeyer och C. Herrmann)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara svarandens beslut av den 19 september 2007 i den del det avser sökandena,
- i andra hand, sätta ned de böter som sökandena ålades genom artikel 2 i beslutet till ett skäligt belopp, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena angriper kommissionens beslut K(2007) 4257 slutlig av den 19 september 2007 i ärende COMP/E-1/39.168 – Sybehörsartiklar av metall och plast: lås. Genom detta beslut ålades företag inom Prym-koncernen böter på grund av överträdelse av artikel 81 EG genom tre självständiga överträdelser på området för sybehörsartiklar. I beslutet fastställde kommissionen sammanlagt fyra överträdelser.

Till stöd för sin talan åberopar sökandena elva grunder.

Vad beträffar påståendet om ett multilateralt samarbete i fråga om ”övriga lås” och maskiner för att anbringa dessa gör sökandena gällande följande:

- Artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 (¹) har åsidosatts, på grund av att en samlad handling har delats upp i två skilda överträdelser.

- Meddelandet om samarbete från år 2002 ⁽²⁾ har tillämpats på ett felaktigt sätt, då nedsättningen av böterna är 30 procent för låg.

I samband med påståendet om ett trilateralt samarbete på blyxt-låsområdet gör sökandena gällande följande:

- Den första och den andra sökanden har rättsstridigt tillskrivits ansvaret för ett gemensamt företags beteende, och de böter som den tredje sökanden ålades beräknades på ett felaktigt sätt.
- Avsnitt C och D i meddelandet om samarbete från år 1996 ⁽³⁾ har åsidosatts.

Vad beträffar påståendet om bilateralt samarbete med ett företag inom Coats-koncernen gör sökandena gällande följande:

- Artikel 23.2 i förordning nr 1/2003 har åsidosatts, då detta samarbete och en av de överträdelser som påtalades genom kommissionens beslut K(2004) 4221 slutlig av den 26 oktober 2004 (ärende COMP/F-1/38.338 – PO/Nadeln) delades upp i två självständiga överträdelser, trots att det skall bedömas som enbart en överträdelse.
- Principen *ne bis in idem* har åsidosatts genom att böter ålades på nytt för samma handling.
- Artikel 253 EG har åsidosatts på grund av en otillräcklig motivering när det gäller uppdelningen av den samlade överträdelsen.
- Samarbetsprincipen och kravet på likabehandling har åsidosatts.

Vad gäller bötesbeloppet gör sökandena gällande följande:

- Riktlinjerna för beräkning av böter ⁽⁴⁾ har åsidosatts, liksom proportionalitetsprincipen och likhetsprincipen.
- Artikel 253 EG har åsidosatts på grund av en otillräcklig motivering vid fastställandet av utgångsbeloppet och vid definitionen av de relevanta produktmarknaderna.
- I andra hand har proportionalitetsprincipen åsidosatts på grund av att sökandenas samlade böter var alltför höga och att motiveringen var bristfällig.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens meddelande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (EGT C 45, 2002, s. 3).

⁽³⁾ Kommissionens meddelande om befrielse från eller nedsättning av böter i kartellärenden (EGT C 207, 1996, s. 4).

⁽⁴⁾ Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 15.2 i förordning nr 17 och artikel 65.5 i EKSG-fördraget (EGT C 9, 1998, s. 3).

Talan väckt den 14 december 2007 – Centre d'Étude et de Valorisation des Algues mot kommissionen

(Mål T-455/07)

(2008/C 51/86)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Centre d'Étude et de Valorisation des Algues SA (CEVA) (Pleubian, Frankrike) (ombud: advokaten J.-M. Peyrical)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten

- i första hand skall slå fast att det har förkommit oegentligheter under förfarandet och att den kontradiktoriska principen inte har följts, och således ogiltigförklara kommissionens debetnota nr 3240909271 av den 4 oktober 2007 och ålägga kommissionen att återbetala debetnotans belopp till CEVA,
- i andra hand skall slå fast att de fel som konstaterades i revisionsrapporten RAlA inte är av så allvarlig art att artikel 3.5 i bilaga II till avtalet kan tillämpas, ogiltigförklara kommissionens debetnota nr 3240909271 av den 4 oktober 2007 i den del den innehåller ett krav på fullständig återbetalning av de belopp som har utbetalats till CEVA inom ramen för avtalet BIOPAL och förplikta kommissionen att återbetala debetnotans belopp till CEVA, och
- i tredje hand skall utse en expert enligt förstainstansrättens gottfinnande med i uppdrag att använda CEVA:s metod för beräkning av den tid som projekten tagit i anspråk, att jämföra den metoden med avtalet BIOPAL och med de faktiska kostnaderna enligt förteckningen över utgifter, att i procent fastställa skillnaden mellan det belopp för felet vid registreringen av arbetstid som presenterades för kommissionen och beloppet för registreringen av arbetstid enligt den beräkningsmetod som hädan efter är tillämplig på CEVA, att göra en utvärdering av den direkta arbetstid som behövs för att fullgöra CEVA:s uppdrag inom ramen för avtalet BIOPAL, att bedöma huruvida den faktiska arbetstiden för att genomföra nämnda uppdrag kunde understiga de 5 796,67 direkta timmar som CEVA har angett.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar genom sin talan att förstainstansrätten skall ogiltigförklara den debetnota genom vilken kommissionen har begärt återbetalning av samtliga förskott som har betalats ut till sökanden inom ramen för avtalet BIOPAL nr QLK5-CT-2002-02431, enligt nyckelåtgärden "Hållbart jordbruk, fiske och skogsbruk samt integrerad utveckling av landsbygdsområden, inklusive bergsområden" som ingår i projektet "Livskvalitet och förvaltning av levande resurser" ⁽¹⁾.

Till stöd för sin talan har sökanden åberopat att rätten till försvar har åsidosatts genom att kommissionen, i strid mot principen om ett kontradiktoriskt förfarande, baserade begäran om återbetalning på arbetstidsrapporter och slutsatser från OLAF som sökanden saknade kännedom om.

I andra hand invänder sökanden mot kommissionens tillämpning av artikel 26 i bilaga II till avtalet och kommissionens konstaterande att omständigheterna i det förevarande fallet är tillräckligt allvarliga för att man skall kunna göra gällande att det föreligger ett allvarligt ekonomiskt fel som motiverar en fullständig återbetalning av förskotten.

(¹) Europeiska gemenskapens femte ramprogram för forskning, teknisk utveckling och demonstration (1998–2002).

Talan väckt den 10 december 2007 – Evropaïki Dynamiki mot EFSA

(Mål T-457/07)

(2008/C 51/87)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Aten, Grekland) (ombud: advokaten N. Korogiannakis)

Svarande: Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (EFSA)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara EFSA:s beslut att inte anta sökandens anbud och att tilldela den vinnande anbudsgivaren kontraktet, och
- förplikta svaranden att ersätta samtliga kostnader som sökanden har haft i samband med den aktuella ansökan.

Grunder och huvudargument

Sökanden lämnade ett anbud med anledning av att svaranden begärt in anbud i ett offentligt upphandlingsförfarande avseende tillhandahållande av IT-konsulttjänster (OJ 2007/S 97-118626). Sökanden angriper svarandens beslut av den 1 oktober 2007 att inte anta sökandens anbud och att tilldela en annan anbudsgivare kontraktet.

Till stöd för sin ansökan anför sökanden att EFSA inte har lämnat någon motivering i enlighet med artikel 253 EG och i synnerhet inte upplyst sökanden på vilka sätt de anbud som har lämnats av den anbudsgivare som tilldelades kontrakten var

fördelaktigare än sökandens. Enligt sökanden förväxlade EFSA urvalskriterierna med tilldelandekriterierna när EFSA bedömde anbudet och använde bedömningskriterier som inte uttryckligen ingick i upphandlingsförfarandet. Sökanden anför vidare att EFSA har begått uppenbara bedömningsfel.

Talan väckt den 17 december 2007 – Dominio de la Vega mot harmoniseringsbyrån – Ambrosio Velasco (DOMINIO DE LA VEGA)

(Mål T-458/07)

(2008/C 51/88)

Ansökan är avfattad på spanska

Parter

Sökande: Dominio de la Vega, S.L. (Requena, Spanien) (ombud: advokaterna E. Caballero Oliver och A. Sanz-Bermell y Martínez)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Ambrosio Velasco, S.A. (Dicastillo, Navarra, Spanien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som harmoniseringsbyråns överklagandenämnd antog den 3 oktober 2007 (ärende R 1431/2006-2), och således avslå den invändning som framställdes av Ambrosio Velasco, S.A., och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket "DOMINIO DE LA VEGA" för varor i klasserna 33, 42 och 43 (ansökan nr 2 789 576).

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Ambrosio Velasco, S.A.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Gemenskapsfigurmärket (nr 78 147) "PALACIO DE LA VEGA" för varor i klass 33.

Invändningsenhetens beslut: Invändningen godtogs för alla varor som den avsåg, i klass 33, och ansökan avslogs beträffande dessa varor.

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avsågs.

Grunder: Felaktig tillämpning av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾, eftersom det saknas risk för förväxling av de båda motstående varumärkena.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 17 december 2007 – Hangzhou Duralamp Electronics mot Europeiska unionens råd

(Mål T-459/07)

(2008/C 51/89)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd (Hangzhou City, Kina) (ombud: advokaterna M. Gambardella och V. Villante)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara rådets förordning (EG) nr 1205/2007 av den 15 oktober 2007 om införande av antidumpningstullar på import av integrerade elektroniska kompaktlysrör med ursprung i Folkrepubliken Kina till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96 och om utvidgning av åtgärderna till att omfatta import av samma produkt som avsänts från Socialistiska republiken Vietnam, Islamiska republiken Pakistan eller Republiken Filippinerna (EUT L 272, s. 1), såvitt förordningen rör sökanden, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är ett kinesiskt bolag, yrkar att förstainstansrätten ogiltigförklarar rådets förordning (EG) nr 1205/2007 av den 15 oktober 2007 om införande av antidumpningstullar på import av integrerade elektroniska kompaktlysrör med ursprung i Folkrepubliken Kina till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96 och om utvidgning av åtgärderna till att omfatta import av samma produkt som avsänts från Socialistiska republiken Vietnam, Islamiska republiken Pakistan eller Republiken Filippinerna ⁽¹⁾, såvitt dessa åtgärder rör sökanden.

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande att rådet gjorde fel då den kom fram till att alla kompaktlysrör, oavsett olikheter såsom livslängd, wattförbrukning, hölje, annan integrerad utrustning, längd, diameter, diagonal eller slutkonsument, är varor av samma slag.

Sökanden gör vidare gällande att rådet gjorde en uppenbart oriktig bedömning då rådet beräknade dumpningsmarginaler, prisunderskridandemarginaler och skadetröskelnivåer. Tillvägagångssättet att extrapolera uppgifter från uppgifter från Eurostat förklarades inte i förordningen, och rådet borde ha tillhandahållit de parter som var föremål för utredning en icke-konfidentiell sammanfattning av vilket tillvägagångssätt som använts jämte räkneexempel.

Sökanden gör vidare gällande att dess rätt att yttra sig över valet av jämförbart land har åsidosatts. Sökanden bereddes nämligen inte tillfälle att under utredningen, som ledde fram till att den omtvistade förordningen antogs, yttra sig angående den omständigheten att Korea istället för Mexico valdes som jämförbart land.

Dessutom görs det gällande att rådet åsidosatte artiklarna 7, 9 och 21 i grundförordningen ⁽²⁾ genom att införa antidumpningstullar trots att något gemenskapsintresse för detta inte förelåg.

Slutligen gör sökanden gällande att rådet åsidosatte artikel 5.4 i grundförordningen och gjorde en uppenbart oriktig bedömning då rådet införde antidumpningstullar trots att det klagomål som föranledde undersökningen inte stöddes av gemenskapsindustrin, eftersom den del av gemenskapsindustrin som motsatte sig klagomålet svarar för mer än 50 procent av gemenskapens totala produktion av den likadana produkten.

⁽¹⁾ EUT L 272, s. 1.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1).

Talan väckt den 18 december 2007 – Nokia Oyj mot harmoniseringsbyrån – Medion (LIFE BLOG)

(Mål T-460/07)

(2008/C 51/90)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Nokia Oyj (Helsingfors, Finland) (ombud: advokaten J. Tanhuanpää)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Medion AG (Essen, Tyskland)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fattats av andra överklagandenämnden den 2 oktober 2007 i ärende R 141/2007-2 i dess helhet och återförvisa ärendet till harmoniseringsbyrån för registrering av sökanden varumärke, samt
- förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden.

Sökt gemenskapsvarumärke: Gemenskapsordmärket "LIFE BLOG" för varor i klasserna 9, 38 och 41 – ärende nr 3 564 366.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Medion AG.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: De nationella och internationella ordmärkena "LIFE" och "LIFETEC" för varor och tjänster i klasserna 1, 7, 8, 9, 10, 11, 16, 21, 28, 37, 38, 41 och 42, det nationella och internationella ordmärket "LIFESAT" för varor i klass 9 och det nationella ordmärket "Lifesign" för varor i klasserna 9, 14 och 16.

Invändningsenhetens beslut: Avslå invändningen delvis.

Överklagandenämndens beslut: Bifall till invändningen och avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 40/94.

Talan väckt den 19 december 2007 – Visa Europe Ltd och Visa International Service Association mot kommissionen

(Mål T-461/07)

(2008/C 51/91)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Visa Europe Ltd (London, Förenade kungariket) och Visa International Service Association (Wilmington, Förenta staterna) (ombud: S. Morris, QC, H. Davies, Barrister, A. Howard, Barrister, V. Davies, Solicitor and H. Masters, Solicitor)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet i dess helhet, alternativt
- ogiltigförklara artikel 2 i beslutet i dess helhet, alternativt sätta ned det bötesbelopp som anges där, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Visa Europe och Visa International Service Association (Visa) har i sin ansökan yrkat att kommissionens beslut K(2007) 4471 slutligt av den 3 oktober 2007 om ett förfarande enligt artikel 81 EG (ärende COMP/D1/37860 – Morgan Stanley mot Visa International och Visa Europe) skall ogiltigförklaras med stöd av artikel 230 EG dels med avseende på konstaterandet att Visa har överträtt artikel 81 EG och artikel 53 EES, eftersom Morgan Stanley Bank International Limited (Morgan Stanley) vägrades medlemskap i Visa Europe före den 22 september 2006 med anledning av att Morgan Stanley ägde och drev ett konkurrerande kortsystem och dels med avseende på att sökandena ålades böter med 10,2 miljoner euro.

Visa har framställt tre yrkanden med avseende på vad kommissionen har konstaterat beträffande överträdelser. Visa har gjort gällande särskilt att kommissionens slutsats att den omständigheten att Morgan Stanley vägrades medlemskap i Visa utgjorde en påtaglig i konkurrensbegränsning som omfattas av artikel 81.1 EG är behäftad med uppenbara rättsliga fel. Visa har gjort gällande att kommissionen inte förebringade nödvändig bevisning till stöd för sin slutsats.

a) Visa har för det första gjort gällande att kommissionen gjorde en felaktig rättslig och ekonomisk bedömning vid tillämpningen av den ovannämnda bestämmelsen, nämligen att det fanns "utrymme för ytterligare konkurrens". Kommissionen kom därför fram till en felaktig faktisk och ekonomisk slutsats beträffande de påstådda effekterna av att Morgan Stanley inte medgivits medlemskap. Enligt Visa hindrades Morgan Stanley nämligen inte tillträde till den relevanta marknaden (anslutningsmarknaden i Förenade kungariket).

b) Det har för det andra gjorts gällande att kommissionen åsidosatte väsentliga förmöreskrifter, genom att den i beslutsskedet ändrade ärendet avseende begränsande inverkan utan att ge Visa möjlighet att ta ställning till ärendets nya formulering.

c) Det har för det tredje gjorts gällande att den konkurrensbegränsande inverkan inte var tillräcklig, även om Morgan Stanley hindrades tillträde till anslutningsmarknaden i Förenade kungariket.

Med avseende på de ålagda böterna har Visa framställt följande yrkanden med stöd av artikel 229 EG:

- a) I enlighet med hur gemenskapsrättens särskilda principer skall tillämpas på de särskilda omständigheterna i ärendet och med hänsyn till att det var verkligt osäkert huruvida det var rättsstridigt att inte medge Morgan Stanley medlemskap, borde kommissionen inte ha ålagt Visa böter. Visa anser att det saknades skäl att ålägga böter med hänsyn till att det ifrågavarande avtalet formellt hade anmälts till kommissionen i enlighet med förordning (EEG) nr 17/62 ⁽¹⁾ och med hänsyn till att befogenheten att ålägga böter i enlighet med ordning (EG) nr 1/2003 ⁽²⁾ uppkom endast till följd av att kommissionen var allvarligt försenad med det administrativa förfarandet.
- b) Enligt Visa gjorde kommissionen sig skyldig till felaktig rättstillämpning och oriktig bedömning i olika avseenden med hänsyn till den bötesnivå som kommissionen lagenligt kunde ålägga sökandena. Visa har på denna grund gjort gällande att böter med 10,2 miljoner euro är uppenbart orimligt och oproportionerligt, eftersom hänsyn inte togs till de rimliga tvivel som förelåg med avseende på huruvida Visas uppträdande varit rättsstridigt.

Visa har slutligen hävdats att kommissionen hade rätt att ålägga Visa böter endast med avseende på den tidsperiod under vilken det är styrkt att Morgan Stanley hindrades tillträde till anslutningsmarknaden i Förenade kungariket. Även om den omständigheten att Morgan Stanley tidigare inte medgavs medlemskap i Visa kunde ha medfört en skillnad i konkurrensvillkoren på den relevanta marknaden, kan det inte ha varit på detta sätt efter den ovannämnda tidsperioden och kommissionen borde därför, i enlighet med kommissionens Riktlinjer för beräkning av böter av år 1998, inte ha beaktat varaktigheten.

⁽¹⁾ Förordning nr 17 Första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86 (EGT L 3, s. 204; svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 8).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1).

Talan väckt den 19 december 2007 – GALP Energia España m.fl. mot kommissionen

(Mål T-462/07)

(2008/C 51/92)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: GALP Energia España SA (Madrid, Spanien), Petróleos de Portugal SA (Lissabon, Portugal) och GALP Energia, SGPS, SA (Lissabon, Portugal) (ombud: advokaten M. Slotboom)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det angripna beslutet, eller
- ogiltigförklara artiklarna 1, 2 och 3 i beslutet i den mån de avser sökandena, eller
- ogiltigförklara artikel 2 i beslutet i den mån sökandena därigenom har ålagts böter, eller
- sätta ned de böter som sökandena har ålagts enligt artikel 2 i beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena yrkar genom sin ansökan att förstainstansrätten helt eller delvis skall ogiltigförklara kommissionens beslut K(2007) 4441 slutlig av den 3 oktober 2007 angående ett förfarande om tillämpning av artikel 81 EG (ärende COMP/38.710 – Bitumen Spanien), genom vilket kommissionen fann att sökandena tillsammans med andra företag deltog i ett system av avtal och samordnade förfaranden i branschen för penetrationsbitumen, vilket avsåg Spanien och bestod i avtal om uppdelning av marknader och prissamordning.

Sökandena anför följande till stöd för sin talan:

- Kommissionen åsidosatte principen om god förvaltningssed enligt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna när den underlät att genomföra en rättvis, omsorgsfull och opartisk undersökning genom att ersätta sin oberoende undersökning av relevanta faktiska omständigheter med vaga och felaktiga anklagelser från andra företag som har ansökt om förmånlig behandling.
- Kommissionen åsidosatte artikel 81 EG och artikel 23.2 i förordning 1/2003 ⁽¹⁾ genom att göra sig skyldig till uppenbart felaktiga bedömningar och felaktig rättstillämpning när den fann att GALP Energia España deltog i fördelning av kunder, kontroll- och kompensationsystem eller i de prisarrangemang som beskrivs i det angripna beslutet.
- Kommissionen åsidosatte vidare artikel 81 EG och artikel 23.2 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 vid bedömningen av omfattningen i tid av den påstådda överträdelsen av artikel 81 EG, genom att finna att GALP Energia Españas inblandning i de otillåtna förfarandena fortsatte till och med oktober 2002. Sökandena anför dessutom att kommissionen åsidosatte de ovannämnda bestämmelserna när den fastställde bötesnivån för sökandena.

— Eftersom kommissionen underlät att utföra en omsorgsfull och opartisk undersökning, anser sökandena slutligen att bevisningen var bristfällig och att kommissionen har åsidosatt motiveringskyldigheten enligt artikel 253 EG.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

Talan väckt den 12 december 2007 – Italien mot kommissionen

(Mål T-463/07)

(2008/C 51/93)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: G. Aiello, Avvocato dello Stato)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut K(2007) 4477 av den 3.10.2006 vilket delgavs den 4.10.2007, i det detta undantar de finansiella åtgärder som måste vidtas till följd av avslutandet av räkenskaperna för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket från gemenskapsfinansiering och fastställer att nämnda kostnader ska bäras av Republiken Italien.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan bestrider sökanden det ifrågasatta beslutet i det detta undantar de finansiella åtgärder som måste vidtas till följd av avslutandet av räkenskaperna för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket från gemenskapsfinansiering, och fastställer att nämnda kostnader ska bäras av Republiken Italien.

De kostnader som undantas från gemenskapsfinansiering och som utgör föremål för förevarande talan rör premier för nötkreatur, kontroll av olivpressar, register över och det s.k. SIG (Geografiskt informationssystem) avseende olivodlingar, vinstkontroll, kontroll av hur olivoljan används och av torrfoder.

Till stöd för sin talan anför sökanden åsidosättandet av:

- artiklarna 15 och 24.1 i kommissionens förordning (EG) nr. 2419/2001 av den 11 december 2001, om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystem för vissa av gemenskapens stödordningar som infördes genom rådets förordning (EEG) nr 3508/92.
- artiklarna 9a.1 och 9a.3, 10, 16, 26 samt 28.1 i kommissionens förordning (EG) nr. 2366/98, av den 30 oktober 1998, om tillämpningsföreskrifter för systemet med produktionsstöd för olivolja för regleringsåren 1998/99-2000/01.
- artikel 11a i rådets förordning nr. 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter.
- artikel 14.3 i rådets förordning (EEG) nr. 2261/84, av den 17 juli 1984, om allmänna bestämmelser om beviljande av stöd för framställning av olivolja och stöd till organisationer för producenter av olivolja.
- artiklarna 2, 8, 13 och 14 i kommissionens förordning (EG) nr. 785/95, om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 603/95 om den gemensamma marknaden för torkat foder.

Talan väckt den 19 december 2007 – Korsch mot harmoniseringsbyrån (PharmaResearch)

(Mål T-464/07)

(2008/C 51/94)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Korsch AG (Berlin, Tyskland) (ombud: Rechtsanwalt J. Grzam)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 18 oktober 2007 (ärende nr R 924/2007-4) i fråga om ordmärket PharmaResearch (nr 5 309 836),
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i såväl förstainstansrätten som i överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket PharmaResearch för varor och tjänster i klass 9 (ansökan nr 5 309 836).

Granskarens beslut: Avslag på ansökan om registrering.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning nr 40/94 ⁽¹⁾, eftersom det inte förelåg några registreringshinder.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 25 december 2007 – Osram GmbH mot Europeiska unionens råd

(Mål T-466/07)

(2008/C 51/95)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Osram GmbH (München, Tyskland) (ombud: advokaten R. Bierwagen)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara rådets förordning (EG) nr 1205/2007 och förordna att förordningens verkningar skall bestå till dess att en ny förordning till följd av en översyn träder i kraft, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är en tysk tillverkare av många olika slags glödlampor, inbegripet integrerade elektroniska kompaktlysrör, yrkar att förstainstansrätten skall ogiltigförklara rådets förordning (EG) nr 1205/2007 av den 15 oktober 2007 om införande av antidumpningstullar på import av integrerade elektroniska kompaktlysrör med ursprung i Folkrepubliken Kina till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96 och om utvidgning av åtgärderna till att omfatta import av samma produkt som avsänts från Socialistiska republiken Vietnam, Islamiska republiken Pakistan eller Republiken Filippinerna ⁽¹⁾, i den mån det i förordningen föreskrivs att antidumpningstullar skall införas endast

under ett år och inte fem år så som det föreskrivs i grundförordningen ⁽²⁾.

Sökanden gör gällande att rådet gjorde en uppenbart oriktig bedömning då den kom fram till att två enheter inom Philips-koncernen är "producenter inom gemenskapen" i den mening som avses i artikel 4.1 a i grundförordningen.

Vidare görs det gällande att rådet gjorde en uppenbart felaktig rättstillämpning då den genomförde ett test av om det förelåg något gemenskapsintresse, trots att något sådant test inte föreskrivs för en översyn vid giltighetstidens utgång.

För det tredje gör sökanden gällande att rådet åsidosatte artikel 11.2 i grundförordningen och gjorde sig skyldigt till maktmissbruk genom att begränsa giltighetstiden för antidumpningstullarna till att endast uppgå till ett år.

Slutligen gör sökanden gällande att rådet grundade sitt test av om det förelåg något gemenskapsintresse på uppenbart felaktiga slutsatser och att rådet gjorde en felaktig bedömning samt underlät att motivera förordningen i tillräcklig mån.

⁽¹⁾ EUT L 272, s. 1.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1).

Talan väckt den 21 december 2007 – Du Pont de Nemours (France) m.fl. mot kommissionen

(Mål T-467/07)

(2008/C 51/96)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Du Pont de Nemours (France) SAS (Puteaux, Frankrike), Du Pont Portugal – Serviços, sociedade unipessoal, Ld.^a (Lissabon, Portugal), Du Pont Ibérica SL (Barcelona, Spanien), E. I. du Pont de Nemours & Co (Wilmington, Förenta staterna), Du Pont de Nemours Italiana SRL (Milano, Italien), Du Pont de Nemours (Nederland) BV (Dordrecht, Nederländerna), Du Pont de Nemours (Deutschland) GmbH (Bad Homburg v.d. Höhe, Tyskland), DuPont Poland sp. z o. o. (Warszawa, Polen), DuPont Romania SRL (Bukarest, Rumänien), DuPont International Operations SARL (Le Grand Saconnex, Schweiz), Du Pont de Nemours International SA (Le Grand Saconnex, Schweiz), DuPont Solutions (France) SAS (Puteaux, Frankrike), Du Pont Agro Hellas AE (Halandri, Grekland) (ombud: juristerna D. Waelbroeck och I. Antypas)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 19 september 2007 om att inte införa metomyl i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller detta ämne,
- förplikta gemenskapen, som här företräds av kommissionen, att ersätta all skada som sökandena har lidit till följd av det angripna beslutet och fastställa detta skadestånd, som nu beräknas uppgå till cirka 52,5 miljoner euro, eller det belopp som motsvarar den skada som lidits eller kommer att lidas av sökandena i enlighet med vad de kommer att visa senare i förfarandet, särskilt med hänsyn till den framtida skadan,
- alternativt ålägga parterna att inom skälig tid efter dagen för domens avkunnande till domstolen lämna uppgifter om det skadeståndsbelopp som parterna enats om i avtal eller, om ett avtal inte finns, ålägga parterna att inom samma period inkomma med sina slutsatser tillsammans med detaljerade sifferuppgifter,
- förordna om att det skall utgå ränta, som beräknas på grundval av Europeiska centralbankens räntesats för de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna, ökad med två procentenheter, eller en annan lämplig räntesats som domstolen bestämmer, på den fastställda ersättningen från dagen för domens avkunnande till dess betalning sker, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽¹⁾ föreskrivs att medlemsstaterna endast skall godkänna ett växtskyddsmedel om dess verksamma ämnen finns upptagna i bilaga 1 och villkoren i bilagan är uppfyllda. Sökandena yrkar ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2007/628/EG av den 19 september 2007 om att inte införa metomyl i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller detta ämne ⁽²⁾. Sökandena yrkar dessutom ersättning för den skada som påstås ha vållats till följd av det angripna beslutet.

Sökandena hävdar till stöd för sin ansökan om ogiltigförklaring att det angripna beslutet har antagits på grundval av en ofullständig och uppenbart oriktig riskbedömning i fråga om metomyl, varigenom kommissionen bortsåg från information som sedan september 2005 var tillgänglig för den.

Sökandena anför att kommissionen gjorde sig skyldig till maktmissbruk och åsidosatte bestämmelserna i direktiv 91/414/EEG samt principerna om proportionalitet, god förvaltningssed, rättssäkerhet, skydd för berättigade förväntningar, icke-diskrimi-

nering, sökandenas rätt att yttra sig och motiveringskyldigheten.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EGT L 230, 1991, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 20, s. 236).

⁽²⁾ EUT L 255, s. 40.

Talan väckt den 21 december 2007 – Philips Lighting Poland och Philips Lighting mot Europeiska unionens råd

(Mål T-469/07)

(2008/C 51/97)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Philips Lighting Poland S.A. (Pila, Polen) och Philips Lighting BV (Eindhoven, Nederländerna) (ombud: advokaten L. Catrain González, jämte E. Wright, barrister)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara den angripna förordningen i dess helhet eller såvitt den rör sökandena, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena, som inom gemenskapen tillverkar integrerade kompaktlysrör, yrkar att förstainstansrätten skall ogiltigförklara rådets förordning (EG) nr 1205/2007 av den 15 oktober 2007 om införande av antidumpningstullar på import av integrerade elektroniska kompaktlysrör med ursprung i Folkrepubliken Kina till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96 och om utvidgning av åtgärderna till att omfatta import av samma produkt som avsänts från Socialistiska republiken Vietnam, Islamiska republiken Pakistan eller Republiken Filippinerna ⁽¹⁾.

Sökandena gör gällande att rådet åsidosatte artiklarna 3.1, 9.4 och 11.2 i grundförordningen ⁽²⁾ genom att införa antidumpningstullar där det inte visats att utgången av åtgärderna sannolikt skulle leda till fortsatt eller återkommande skada för gemenskapsindustrin.

Det görs vidare gällande att rådet gjorde sig skyldigt till felaktig rättstillämpning genom att grunda sig på artikel 9.1 i grundförordningen i en situation som inte omfattas av bestämmelsens tillämpningsområde, då det klagomål som föranledde utredningen inte hade återkallats.

Slutligen gör sökandena gällande att rådet åsidosatte artikel 253 EG på så sätt att den angripna förordningen inte är motiverad i tillräcklig mån såvitt avser nivån på stöd från producenter inom gemenskapen och slutsatsen att det förelåg gemenskapsintresse.

⁽¹⁾ EUT L 272, 2007, s. 1.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1).

Talan väckt den 21 december 2007 – Wella mot harmoniseringsbyrån (TAME IT)

(Mål T-471/07)

(2008/C 51/98)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Wella AG (Darmstadt, Tyskland) (ombud: advokaterna B. Klingberg och K. Sandberg)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara andra överklagandenämndens beslut av den 24 oktober 2007 i ärende R 713/2007-2, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Det internationella ordmärket "TAME IT" för varor i klass 3 (internationell registrering nr 879 186) – ansökan enligt Madridprotokollet om att det territoriella skyddet även skall omfatta gemenskapen

Granskarens beslut: Absolut registreringshinder för alla varor som omfattas av ansökan

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet bifölls till viss del och territoriellt skydd beviljades den internationella registreringen nr 879 186 till viss del

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.1 c i rådets förordning nr 40/94.

Enligt sökanden grundade överklagandenämnden sitt beslut enbart på en teoretisk språklig bedömning av det sökta varumärket med hänsyn till grammatik, sammansättning och stavningsregler samt strukturen och syntaxen för det sökta varumärket, och underlät att bedöma det sammantagna intryck som varumärket har på en genomsnittlig konsument.

Talan väckt den 21 december 2007 – Dow AgroSciences m.fl. mot kommissionen

(Mål T-475/07)

(2008/C 51/99)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Förenade kungariket), Makhteshim-Agan Holding BV (Rotterdam, Nederländerna), Makhteshim Agan International Coordination Center (Bryssel, Belgien), Dintec Agroquímica – Produtos Químicos Ld.^a (Funchal, Portugal), Finchimica SpA (Manerbio, Italien), Dow Agrosciences BV (Rotterdam, Nederländerna), Dow AgroSciences Hungary kft (Budapest, Ungern), Dow AgroSciences Italia Srl (Milano, Italien), Dow AgroSciences Polska sp. z o.o. (Warszawa, Polen), Dow AgroSciences Iberica SA (Madrid, Spanien), Dow AgroSciences s.r.o. (Prag, Republiken Tjeckien), Dow AgroSciences LLC (Indianapolis, Förenta staterna), Dow AgroSciences GmbH (Stade, Tyskland), Dow AgroSciences Export SAS (Mougins, Frankrike), Dow AgroSciences SAS (Mougins, Frankrike), Dow AgroSciences Danmark A/S (Lyngby-Taarbæk, Danmark), Makhteshim-Agan Poland sp. z o.o. (Warszawa, Polen), Makhteshim-Agan (UK) Ltd (London, Förenade kungariket), Makhteshim-Agan France SARL (Sevres, Frankrike), Makhteshim Agan Italia Srl (Bergamo, Italien), Alfa Agricultural Supplies SA (Halandri, Grekland) (ombud: advokaterna C. Mereu och K. Van Maldegem)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det angripna beslutet,
- förplikta kommissionen att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att rätta sig efter ogiltigförklaringen av det angripna beslutet i enlighet med artikel 233 EG, vilket inkluderar, men inte uteslutande innebär, att kommissionen skall åläggas att kräva att medlemsstaternas behöriga myndigheter skall se till att de nationella trifluralinregistreringar som hade återkallats till följd av det angripna beslutet åter gäller och förlänga eventuella relevanta frister i den mån det krävs för att följa förstainstansrättens dom,
- slå fast att artikel 3.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG är rättsstridig och icke tillämplig på sökandena,

- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive ränta på 8 procent, och
- vidta de andra eller vidare åtgärder som rättvisan kräver.

Grunder och huvudargument

I rådets direktiv 91/414 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽¹⁾ föreskrivs att medlemsstater inte får godkänna ett växtskyddsmedel om de verksamma ämnen som det innehåller inte finns upptagna i bilaga I och villkoren som uppställs där inte är uppfyllda. Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall ogiltigförklara kommissionens beslut 2007/629/EG av den 20 september 2007 om att inte införa trifluralin i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller detta ämne ⁽²⁾.

Till stöd för talan anför sökandena att kommissionen inte baserade sitt beslut på rapporten från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och sålunda har missbrukat sin behörighet.

Vidare anser sökandena att det angripna beslutet innehåller en uppenbart oriktig bedömning med hänsyn till att kommissionen

- underlät att beakta alla föreliggande vetenskapliga bevis såsom krävs enligt artikel 5.1 i direktiv 91/414,
- underlät att förlänga de relevanta fristerna trots att omständigheterna och bedömningskriterierna för trifluralin ändrades under granskningsförfarandet,
- saknade en vetenskaplig motivering för sina slutsatser,
- saknade behörighet att bedöma trifluralin enligt förordning 850/2004 ⁽³⁾, och i vilket fall som helst, gjorde en felaktig bedömning.

Dessutom hävdar sökandena att det angripna beslutet inte överensstämmer med de tillämpliga lagstiftningsförfarandena och att kommissionen och Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet åsidosatte artikel 8.7 och 8.8 i förordning nr 451/2000 ⁽⁴⁾ genom att inte respektera förfarandefristerna, vilket enligt sökandena utgjorde ett åsidosättande av en väsentlig formföreskrift.

Slutligen anför sökandena att det angripna beslutet inte har motiverats på lämpligt sätt, vilket strider mot artikel 253 EG, och att det strider mot principerna om proportionalitet, rättssäkerhet, förbudet mot retroaktivitet, sökandenas skydd för berättigade förväntningar och deras rätt att yttra sig.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EUT L 230, 1991, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 20, s. 236).

⁽²⁾ EUT L 255, 2007, s. 42.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG (EUT 2004, L 158, s. 7).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 451/2000 av den 28 februari 2000 om genomförandebestämmelser för den andra och tredje etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG (EUT L 55, 2000, s. 25).

Talan väckt den 13 december 2007 – Evropaiki Dynamiki mot Frontex

(Mål T-476/07)

(2008/C 51/100)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Aten, Grekland) (ombud: advokaten N. Korogiannakis)

Svarande: Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens yttre gränser (FRONTEX)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara FRONTEX beslut att inte anta sökandens anbud och att tilldela den vinnande anbudsgivaren kontraktet,
- förplikta FRONTEX att utge skadestånd om 500 000 EUR för den skada som det ifrågavarande anbuds-förfarandet har förorsakat sökanden,
- förplikta kommissionen (DIGIT) att ersätta sökandens rättegångskostnader och övriga kostnader och utlägg i samband med denna ansökan, även för det fall sökandens talan skulle ogillas, och
- förplikta FRONTEX att ersätta sökandens rättegångskostnader och övriga kostnader och utlägg i samband med denna ansökan.

Grunder och huvudargument

Sökanden lämnade ett anbud med anledning av att svaranden begärt in anbud i ett öppet upphandlingsförfarande för IT-tjänster, licenser för programvara och maskinvara (EUT 2007/S 114-139890). Sökanden yrkar att det beslut som svaranden antog den 3 oktober 2007, genom vilket ovan nämnda anbud inte antogs och upphandlingskontraktet tilldelades en annan anbudsgivare, skall ogiltigförklaras.

Sökanden anför till stöd för sin talan att svaranden underlät att motivera sitt beslut enligt artikel 253 EG och använde bedömningskriterier som inte uttryckligen angavs i meddelandet om upphandling. Sökanden anför även att svaranden har gjort sig skyldig till uppenbart felaktiga bedömningar.

Talan väckt den 20 december 2007 – Nynäs Petroleum och Nynas Petróleo mot kommissionen

(Mål T-482/07)

(2008/C 51/101)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: AB Nynäs Petroleum (Stockholm, Sverige) och Nynas Petróleo, SA (Madrid, Spanien) (ombud: D. Beard, barrister, och M. Dean, solicitor)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 1 i beslutet i den mån den avser Nynas för perioden 1991–1996.
- ogiltigförklara artikel 1 i beslutet i den mån den avser Nynas beträffande frågan om prissamordning,
- ogiltigförklara artikel 2 i beslutet i den mån denna innebär att Nynas SA åläggs böter om 10 642 500 EUR och AB Nynas åläggs böter om 10 395 000 EUR, alternativt fastställa en rimlig nedsättning av böterna,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena yrkar med stöd av artikel 230 EG delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2007) 4441 slutlig av den 3 oktober 2007 angående ett förfarande om tillämpning av artikel 81 EG (ärende COMP/38.710 – Bitumen – Spanien), genom vilket kommissionen fann att sökandena, Nynäs Petroleum och Nynas Petróleo (tillsammans nedan kallade Nynas) tillsammans med andra företag deltog i ett system av avtal och samordnade förfaranden i branschen för penetrationsbitumen, vilket avsåg Spanien och bestod i avtal om uppdelning av marknader och prissamordning. Sökandena yrkar även, eller alternativt, nedsättning av sökandens böter i enlighet med artikel 229 EG.

Sökandena anför följande skäl för sin talan:

- i) Kommissionen gjorde en felaktig bedömning av den tidsperiod under vilken Nynas skall ha deltagit i de påstådda åtgärderna för marknadsuppdelning, särskilt genom att påstå att Nynas deltog i den påstådda överträdelsen mellan år 1991 och år 1996.
- ii) Sökandena anför vidare att kommissionen felaktigt fann att Nynas deltog i de påstådda prissamordningsåtgärderna.

- iii) Sökandena anför slutligen att kommissionen felaktigt bedömde i vilken utsträckning Nynas deltog i överträdelserna och att även frågan om en rimlig bötesnivå för Nynas bedömdes felaktigt.

Talan väckt den 22 december 2007 – Republiken Rumänien mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-483/07)

(2008/C 51/102)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Sökande: Republiken Rumänien (ombud: Aurel Ciobanu-Dordea, Emilia Gane och Dumitra Mereuță)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 26 oktober 2007 nr C(2007) 5240 slutlig avseende den nationella fördelningsplanen över utsläppsrätter för växthusgaser för år 2007, vilken Republiken Rumänien anmält till kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, och
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I det ifrågasatta beslutet beslutade kommissionen att delvis inte godkänna den nationella fördelningsplanen över utsläppsrätter för växthusgaser för år 2007, vilken Republiken Rumänien anmält till kommissionen i enlighet med direktiv 2003/87/EG⁽¹⁾. I beslutet angav kommissionen att antalet utsläppsrätter skulle minska med 9,080765 miljoner ton koldioxidekvivalenter och att det sammanlagda antalet utsläppsrätter som kan godtas inte får överskrida 74,836235 miljoner ton.

Sökanden gör gällande följande till stöd för sin ansökan:

- kommissionen åsidosatte artiklarna 9.1, 9.3 och 11.1 i direktiv 2003/87/EG, genom att den med tvingande verkan med stöd av en egen praxis fastställde det sammanlagda antalet utsläppsrätter för Republiken Rumänien och därigenom överskred sina befogenheter,
- kommissionen tillämpade ett förfarande som inte uppfyller kraven på insyn när den fastställde det sammanlagda antalet utsläppsrätter och åsidosatte därigenom artikel 9.3 och 9.1 i direktiv 2003/87/EG,

- kommissionen åsidosatte icke-diskrimineringsprincipen när den tillämpade sin egen praxis,
- kommissionen åsidosatte artikel 9.3 i direktiv 2003/87/EG och artikel 253 EG när den endast bristfälligt motiverade beslut C(2007) 5240 slutlig.

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275 av den 25.10.2003, s. 32).

- Kommissionen har tillämpat en metod utan insyn för att fastställa det sammanlagda antal utsläppsrätter och har därigenom åsidosatt såväl artikel 9.3 som artikel 9.1 i 2003/87/EG.
- Kommissionen har åsidosatt icke-diskrimineringsprincipen genom att tillämpa sin metod.
- Kommissionen har åsidosatt artikel 9.3 i direktiv 2003/87/EG och artikel 253 EG genom att inte motivera beslut K(2007) 5253 slutlig på ett lämpligt sätt.

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, s. 32).

Talan väckt den 22 december 2007 – Rumänien mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-484/07)

(2008/C 51/103)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Sökande: Rumänien (ombud: Aurel Ciobanu-Dordea samt rådgivarna Emilia Gane och Dumitra Mereuță)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2007) 5253 slutlig av den 26 oktober 2007 om den plan för den nationella fördelningen av utsläppsrätter för växthusgaser för åren 2008–2012 som Rumänien anmälde i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG,
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har genom det angripna beslutet delvis avslagit den plan för den nationella fördelningen av utsläppsrätter för växthusgaser för åren 2008–2012 som Rumänien anmälde i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (¹) genom att sänka de utsläppsrätter som kunde fördelas enligt gemenskapens system med 19 754 248 ton koldioxidekvivalenter per år och besluta att den sammanlagda genomsnittliga årliga mängden utsläppsrätter motsvarande 75 944 352 ton inte fick överskridas.

Sökanden gör gällande följande grunder till stöd för sin talan:

- Kommissionen har åsidosatt artiklarna 9.1, 9.3 och 11.2 i direktiv 2003/87/EG, genom att på grundval av sin egen metod med bindande verkan fastställa det sammanlagda antal utsläppsrätter som skall tilldelas Rumänien och har därigenom överskridit sina befogenheter.

Talan väckt den 21 december 2007 – Olive Line International mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-485/07)

(2008/C 51/104)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Olive Line International, SL (Madrid, Spanien) (ombud: P. Koch Moreno, lawyer)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Reinhard Knopf (Malsch, Tyskland)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att det beslut som andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 26 september 2007 om att avslå överklagandet av att gemenskapsvarumärket nr 3 219 193 beviljats inte är förenligt med förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken,
- förplikta svaranden och om lämpligt motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Reinhard Knopf

Sökt gemenskapsvarumärke: figurmärket o-live för varor i klasserna 29, 30, 31 och 33 – ansökan nr 3 219 193

Innehavare av det varumärke eller kännetecknet som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: det nationella handelsnamnet Olive lines för ett företags verksamhet som varumäklare

Invändningsenhetens beslut: avslag på invändningen i dess helhet

Överklagandenämndens beslut: avslag på överklagandet

Grunder: åsidosättande av artiklarna 8.1 b och 8.4 i rådets förordning nr 40/94, eftersom risk för förväxling föreligger mellan det äldre icke registrerade varumärket som har mer än bara lokal omfattning och det sökta varumärket.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Gemenskapsord- och figurmärkena "KA" för varor och tjänster i klasserna 9, 12, 14, 16, 18, 20, 21, 27, 32 och 37

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen i dess helhet

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 40/94, eftersom det finns en risk för förväxling mellan de motstående varumärkena på grund av att "KA" och "CA" är lika i fonetiskt och visuellt hänseende, att varorna är identiska och de äldre varumärkena har hög särskiljningsförmåga.

Talan väckt den 21 december 2007 – Ford Motor mot harmoniseringsbyrån – Alkar Automotive (CA)

(Mål T-486/07)

(2008/C 51/105)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Ford Motor Co. (Dearborn, Förenta staterna) (ombud: advokaten R. Ingerl)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Alkar Automotive SA (Derio, Spanien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 25 oktober 2007 (ärende R 85/2006-4),
- ogiltigförklara det beslut som fattats av invändningsenheten vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 22 november 2005 (invändning nr B 684052),
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Alkar Automotive SA

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket "CA" för bland annat varor i klasserna 9, 11 och 12 – ansökan nr 3 186 764

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Talan väckt den 21 december 2007 – Imperial Chemical Industries mot harmoniseringsbyrån (FACTORY FINISH)

(Mål T-487/07)

(2008/C 51/106)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Imperial Chemical Industries (ICI) plc (London, Förenta kungariket) (ombud: S. Malynicz, Barrister)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- upphäva fjärde överklagandenämndens beslut av den 24 oktober 2007 i ärende R 668/2007-4,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket FACTORY FINISH för varor i klass 2 – Ansökan nr 4 538 518

Granskarens beslut: Ansökan avslås.

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslås.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 c i rådets förordning nr 40/94, eftersom varumärket FACTORY FINISH inte är en beskrivning, utan en ovanlig sammansättning av ord som innebär en nyskapelse, och åsidosättande av artikel 7.1 b i rådets förordning nr 40/94, eftersom det sökta varumärket inte saknar särskiljningsförmåga.

Talan väckt den 28 december 2007 – GlaxoSmithkline mot harmoniseringsbyrån – Serono Genetics Institute (FAMOXIN)

(Mål T-493/07)

(2008/C 51/107)

*Ansökan är avfattad på engelska***Parter**

Sökande: GlaxoSmithkline SpA (Verona, Italien) (ombud: advokaten G. Richard)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Serono Genetics Institute SA (Evry, Frankrike)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som fattats av första överklagandenämnden den 14 september 2007 i ärende R 8/2007-1 och fastslå att sökandens ansökan om ogiltigförklaring är välgrundad, och
- fastslå att harmoniseringsbyrån skall återkalla sina yrkanden om att sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna och förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltigförklaring: Gemenskapsordmärket FAMOXIN för varor och tjänster i klass 5 – ansökan nr 2 491 298

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Serono Genetics Institute SA

Part som ansökt om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket: sökanden

Varumärkesrätt som den som ansökt om ogiltigförklaring innehar: Det nationella ordmärket LANOXIN för varor i klass 5

Annulleringsenhetens beslut: Avslog ansökan om ogiltigförklaring i sin helhet

Överklagandenämndens beslut: Ogillade överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artiklarna 8.1 b och 52 i förordning (EG) nr 40/94.

Talan väckt den 31 december 2007 – IIC-Intersport International Corporation mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-502/07)

(2008/C 51/108)

*Ansökan är avfattad på engelska***Parter**

Sökande: IIC-Intersport International Corporation GmbH (Ostermundigen, Schweiz) (ombud: juristen P.J.M. Steinhauser)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: The McKenzie Corporation Ltd (Newcastle Upon Tyne, Förenade kungariket)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det angripna beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden den 15 oktober 2007 i ärende R 1425/2006-2 och fastställa det beslut som fattats av invändningsenheten vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden den 6 september 2006 genom vilket Intersports invändning bifölls med avseende på vissa av varorna i fråga.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: The McKenzie Corporation Ltd

Sökt gemenskapsvarumärke: Gemenskapsfigurmärket MCKENZIE för varor och tjänster i klasserna 18, 25, 36 och 37

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: IIC-Intersport International Corporation GmbH

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: det äldre gemenskapsfigurmärket MCKINLEY för varor och tjänster i klasserna 18, 20, 22, 25 och 28 och det äldre gemenskapsordmärket MCKINLEY för varor och tjänster i klasserna 12, 18, 20, 22, 25 och 28

Invändningsenhetens beslut: Delvis bifall till invändningen

Överklagandenämndens beslut: Ogillande av invändningen i dess helhet och tillåtelse att återuppta registreringsförfarandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 40/94

**Förstainstansrättens beslut av den 13 december 2007 –
Estancia Piedra/OHMI mot Franciscan Vineyards
(ESTANCIA PIEDRA)**

(Mål T-159/06) ⁽¹⁾

(2008/C 51/109)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på femte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EGT C 190, 12.8.2006.

**Förstainstansrättens beslut av den 13 december 2007 –
Select Appointments/OHMI mot Manpower (TELESELECT)**

(Mål T-202/06) ⁽¹⁾

(2008/C 51/111)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på tredje avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EGT C 294, 2.12.2006.

**Förstainstansrättens beslut av den 13 december 2007 –
Estancia Piedra/OHMI mot Franciscan Vineyards
(ESTANCIA PIEDRA)**

(Mål T-160/06) ⁽¹⁾

(2008/C 51/110)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på femte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EGT C 190, 12.8.2006.

**Förstainstansrättens beslut av den 13 december 2007 –
Borco-Marken-Import Matthiesen/harmoniseringsbyrån mot
Tequilas del Senor (TEQUILA GOLD Sombrero Negro)**

(Mål T-182/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/112)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på fjärde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EGT C 170, 21.7.2007.

EUROPEISKA UNIONENS PERSONALDOMSTOL

Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 14 december 2007 – Robert Steinmetz mot kommissionen

(Mål F-131/06) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Uppgörelse i godo — Genomförande av en överenskommelse — Avslag på ersättning för utlägg i samband med ett uppdrag — Uppenbart att talan skall avvisas — Berättigat intresse av att få saken prövad saknas — Fördelning av rättegångskostnader — Kostnader som vållats i onödan eller mot bättre vetande)

(2008/C 51/113)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Robert Steinmetz (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaten J. Choucroun)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och K. Herrmann)

Saken

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 21 februari 2006 om att vägra att helt genomföra en uppgörelse i godo mellan parterna i samband med mål T-155/05 som väckts vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt.

Avgörande

- 1) *Talan avvisas*
- 2) *Robert Steinmetz skall bära sin rättegångskostnad med undantag för ett belopp om 500 euro.*
- 3) *Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sin rättegångskostnad och ersätta Robert Steinmetz rättegångskostnad med 500 euro.*

⁽¹⁾ EUT C 326, 30.12.2006, s. 86.

Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den 19 december 2007 – Marcuccio mot kommissionen

(Mål F-20/07) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Social trygghet — Sjukförsäkring — Ersättning för sjukvårdskostnader — Uttryckligt avslag på begäran)

(2008/C 51/114)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och C. Berardis-Kayser, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaten A. Dal Ferro)

Saken

Dels ogiltigförklaring av flera beslut av kommissionen om avslag på sökandens begäran om 100 procents ersättning för sina sjukvårdskostnader, dels begäran om skadestånd.

Avgörande

- 1) *Europeiska unionens personaldomstol förklarar sig obehörig i mål F-20/07, Marcuccio mot kommissionen, för att Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt skall kunna döma i målet.*
- 2) *Beslut om rättegångskostnader meddelas i samband med att tvisten slutligt avgörs.*

⁽¹⁾ EUT C 223, 22.9.2007, s. 19.

**Personaldomstolens beslut (första avdelningen) av den
14 december 2007 – Marcuccio mot kommissionen**

(Mål F-21/07) ⁽¹⁾

*(Personalmål — Tjänstemän — Skadeståndstalan — Påstådd
otillåten behandling av medicinska uppgifter — Avvisning —
En rimlig tidsfrist för att framställa en ansökan om skade-
stånd har inte iakttagits)*

(2008/C 51/115)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och C. Berardis-Kayser, biträdda av advokaten A. Dal Ferro)

Saken

Yrkande om skadestånd för den skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av att kommissionens anställda har handlat otillåtet vid en rad tillfällen vid behandlingen av hans medicinska uppgifter.

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 223 av den 22.9.2007, s. 20.